

A work on Social Science Documents

Collections of Geography and History Textual References and Research Articles prepared by Dr. V.Sanalakumar for the problem solving

A Project aiming for the promotion of creative writings and research skills by using Information Technology

Dr. V. SANALKUMAR

(M.A(Geography), M.A.(Ancient History), M.Ed.(Education); P.G. Diploma in Journalism and Public Relations, MBA (Human Resources Management and International Business, And , Ph.D.)

National and State level Best Higher Secondary Teacher Awardee (2013 & 2012)

HSST (Geography)

Jayakeralam Higher Secondary School

Pulluvazhi (P.O),Ernakulam District, Kerala State- Pin Code 683542

Ph. 09447874283/ 0484-2592308

E mail- v.sanalakumar @ gmail.com

FEBRUARY 2014

A work on Social Science Documents

*Collections of Geography and History Textual References
and Research Articles prepared by Dr. V.Sanalkumar
for the problem solving*

**A Project aiming for the promotion of creative writings and research
skills by using Information Technology**

Dr. V. SANALKUMAR

(M.A(Geography), M.A (Ancient History), M.Ed (Education); P.G. Diploma in Journalism and Public Relations, MBA (Human Resources Management and International Business. And , Ph.D.)

National and State level Best Higher Secondary Teacher Awardee (2013 & 2012)

Jayakeralam Higher Secondary School

Pulluvazhi (P.O),Ernakulam District, Kerala State- Pin Code 683542

Ph. 09447874283/ 0484-2592308

E mail- v.sanalkumar @ gmail.com

FEBRUARY 2014

പാലക്കാട് സംസ്കൃതി

പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ പ്രാചീന-മധ്യശിലായുഗ സംസ്കാരങ്ങൾ

ഡോ.വി.സനൽകുമാർ

പ്രാചീന തലിപ്പറമ്പിന്റെ ഭാഗമായ പേരനാടിന്റെ ഹൃദയസ്ഥാനത്ത് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന പാലക്കാട് ജില്ലയുടെ അധിപ്രാചീന ചരിത്രവും ആദിപതി ശകാലഘട്ടവും നാളിതുവരെയും ഗൗരവമൂല്യമുള്ളതും സാമൂഹികമായി ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നതിനുള്ള പ്രാചീന ശിലായുഗം (പാലിയോലിത്തിക് കാലഘട്ടം), മധ്യശിലായുഗം (മെസോലിത്തിക് കാലഘട്ടം), നവീന ശിലായുഗം (നിയോലിത്തിക് കാലഘട്ടം), മഹാശിലായുഗം (മെഗാലിത്തിക് കാലഘട്ടം) എന്നിവയെ തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന നിരവധി പുരാവസ്തു തെളിവുകൾ ജില്ലയിലെ പല ഭാഗങ്ങളിലായി വിന്യസിച്ചുകിടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവയൊന്നും പുരാമോകത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള ശക്തമായ ശ്രമങ്ങൾ അന്വേഷണം അടുത്തകാലാവരെയും നടത്തിയിരുന്നില്ല. ബി.സി. 40,000-നും എ.ഡി. 200-നും മധ്യ നിരീക്ഷിക്കുന്ന പാലിയോലിത്തിക് കാലഘട്ടത്തെയും മധ്യശിലായുഗ ചരിത്രകാലഘട്ടത്തെയും തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന മെസോലിത്തിക് ഉപകരണങ്ങൾ, പോസ്റ്റ് ഹോളോക്യൂസ്, ശിലായുഗചരിത്രങ്ങൾ, മഹാശിലായുഗ സ്മാരകങ്ങൾ, ഹോമോസാപ്പിയൻ-കരിങ്കൽ ശിലാപാത്രങ്ങൾ, വീടുകളുകൾ, ശിലാലിഖിതങ്ങൾ, മരണശേഷി ആസ്ഥാനം ക്ഷേത്രം, തുറസ്സായതും അല്ലാത്തതുമായ ജീർണ്ണാവസ്ഥ നേരിട്ട ക്ഷേത്രാധിപഥാനങ്ങൾ എന്നിവയുടെയൊക്കെ വിപുലമായ പുരാവസ്തു ശേഖരങ്ങൾ ജില്ലയുടെ തെക്കൻ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന് ഈ ലേഖകനിലൂടെ കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. ഇതുവരെയും കേരളത്തിലെ ചരിത്രപണ്ഡിതരുടെ കാര്യമായ പഠനവിധേയമാക്കുന്ന പാലക്കാട്

ജില്ലയിലെ പ്രാചീന ശിലായുഗത്തെയും മധ്യശിലായുഗത്തെയും കണ്ടെത്തലുകളെക്കുറിച്ചാണ് ഈ ലേഖനത്തിലെ ഉള്ളടക്കം.

നമ്മുടെ പ്രാചീനകാല ചരിത്രപഠനത്തിന്റെ ചോരായ്കകൾ

ആദ്യത്തെ ഏതൊരു പ്രദേശത്തിനും കോടാനുകോടി വർഷങ്ങളുടെ ഭൂമിശാസ്ത്ര കഥകൾ പാഠയാനുഭവത്തിലും മനുഷ്യന്റെ സാംസ്കാരിക വികാസപരിണാമത്തെ സംബന്ധിച്ച ഏതെങ്കിലും പുരാവസ്തു തെളിവുകൾ മദ്ധ്യമാകുമ്പോൾ മാത്രമേ സാംസ്കാരികചരിത്ര പഠനം കേന്ദ്രിച്ച് ആ പ്രദേശത്തെക്കുറിച്ച് സ്വീകാര്യത വരുന്നുള്ളൂ.

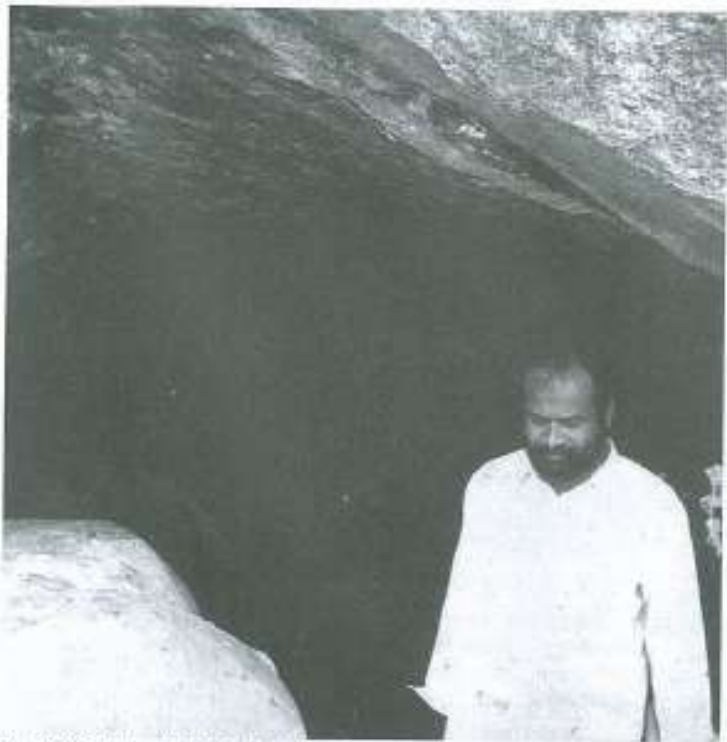
പാലക്കാട് ജില്ലയുൾപ്പെടെ കേരളത്തിന്റെ എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളുടെയും ഭൂമിശാസ്ത്ര പശ്ചാത്തലവും കാലാവസ്ഥാ വൈവിധ്യങ്ങളും വസ്തുനിഷ്ഠമായി പരിശോധിക്കാതെയാണ് പ്രാചീനശിലായുഗ സംസ്കാരത്തിന് കേരളത്തെ അന്വേഷിച്ചുപോയതല്ലെന്ന മുൻവിധി ആദ്യകാല ശ്രീശ്രീക്ക് ചരിത്രകൃത്യങ്ങളും ആ മേഖലയ്ക്കും അന്വേഷാതി ശിവച്ച മാരത്തിലെ പ്രാചീന ചരിത്രഗവേഷകരും ധരിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ കേരളത്തിന്റെ ആദ്യകാല ചരിത്രകാരന്മാരുടെയും തന്നെ ബി.സി. 1000-നും എ.ഡി. 300-നും മധ്യ നിരീക്ഷിക്കുന്ന മഹാശിലായുഗ സംസ്കാരത്തെയും തമിഴ് സംസ്കൃതികളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയും യവനഭൂമിശാസ്ത്രകാരന്മാർ നടത്തിയ സ്വലമായ സൂചനകളെയും സംഘാനന്തര കൃതികളെയും മാത്രം അധികരിച്ച് എ.ഡി. 800 വരെയുള്ള ചരിത്രം

ചന്ദ്രൻ പ്രാമുഖ്യം നൽകുകയും ചെയ്തു. ആധുനിക ചരിത്രകാരൻമാർ ശിലാലിഖിതങ്ങളെയും മോഷ്ടകൃത്യങ്ങളിനെതിരെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ചരിത്രചെങ്കൽ പ്രാമുഖ്യം നൽകിയപ്പോൾ, ഫീൽഡിൽ ഇറങ്ങിയുള്ള പ്രാചീന ചരിത്രതെളിവുകൾ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചരിത്രവിശകലനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത്ര പരിഗണന ലഭിക്കാതെയുണ്ടായി. 1916-ൽ റോബർട്ട് ബ്രൂസ്ഫുട്ട് പാലിയോമിത്തിക് തെളിവുകൾ കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ കേരളത്തിന്റെ സുരക്ഷയായ മൃഗകൃതിയും ഉയർന്ന തട്ടിലിൽ ലഭിക്കുന്ന മഴയും, വിസ്തൃതമായ വനശേഖലയും ദർശിച്ച് പ്രാചീനശിലായുഗ സംസ്കാരത്തിന് യോജിച്ച സ്വഭാവമുള്ള നമ്മുടെ നിലത്തും കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രം നേടുന്നതിന്റെ ദിശതന്നെ ശോബിനങ്ങളോളം വലിമാറി.

പിറ്റേപ്പന്തി, കൃഷ്ണമൂർത്തി, അയ്യങ്കാർ, സലാഖിയ, ശേഷാറ്റി, ബി.സുബ്ബറാവു, ദാമണി സേൻ, ഡി.ഐ. സുബ്ബരത്നം തുടങ്ങിയവരോടൊക്കെ ഇന്ത്യയിലെ പ്രാചീന ശിലായുഗ സംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനത്തിന് വളരെയധികം സംഭാവന നൽകിയവരായിരുന്നുവെങ്കിലും, കേരളത്തിന്റെ മൃഗശാസ്ത്രങ്ങളിലെ ഇറങ്ങിച്ചെന്ന്കൊണ്ടുള്ള പഠനം തുടരും തുടങ്ങിയെന്നു കേരളത്തിൽ പാലക്കാട് ജില്ലയിലുൾപ്പെടെ വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന മലനിരകളിലും നദീതാഴ്വരകളിലും കണ്ടെടുക്കുന്ന ഗുഹകൾ, പ്രത്യേകിച്ചും അയ്യങ്കാർ (Rock Shelters), ഉയർന്നു കിടക്കുന്ന വിശാലമായ ചുറ്റുമുഖ്യകൾ എന്നിവ കണ്ടെത്താനും പ്രാചീന ചരിത്രചെങ്കൽ ചുരുക്കുകൾ അടിക്കാനും അധികമായും കർമ്മം സൂക്ഷ്മ കാര്യമായിരുന്നില്ല എന്നു വേണം പറയാൻ. കേരളക്കരയിൽ സംഭാവനയെകിത ആദ്യകാലചരിത്ര ചെങ്കൽകളിൽ മുതിരാലും ചരിത്രതര വിഷയങ്ങളിലെ പണ്ഡിത ശ്രേഷ്ഠരും, ഭാഷാ-നിയമലോകങ്ങളിലെ പ്രഗത്ഭരതികളും ആണെന്നുള്ളതും പ്രാചീന ചരിത്രപഠനത്തിന്റെ സാധ്യതകൾക്ക് മങ്ങമെങ്കിൽ ഇടയാക്കിയിരുന്നു.

പാലിയോമിത്തിക്- റെസോലിത്തിക് കേന്ദ്രങ്ങൾ

1916-ൽ റോബർട്ട് ബ്രൂസ്ഫുട്ട് നടത്തിയ കേരളത്തിലെ മൃഗകൃതിയും-കാലാവസ്ഥയും പ്രാചീനശിലായുഗ സംസ്കാരം വളരാനി പ്രതികൃ

ഗുഹാസഞ്ചനം- കൊല്ലമ്പാട് പെരൊ

മ മുതിരാൽ സാഹചര്യമാണ് ഉള്ളതെന്ന നിഗമനം ആദ്യമായി തിരുത്തിയത് 1973-74 കാലഘട്ടത്തിലാണ്. തന്റെ പി.എച്ച്.ഡി പഠനത്തിന്റെ ഭാഗമായി പി.രാമേശ്വരൻ, പുറമെ മലയാളം കോളേജിലെ റിസർച്ച് ഹെഡ് പ്രൊഫ.ആർ.വി.ജോഷിയുടെ സഹായത്തിൽ പാലിയോമിത്തിക് കാലഘട്ടങ്ങളിലെ റെസോലിത്തിക് കാലഘട്ടങ്ങളിലെ പെരൊലിപ്പും വീശുന്ന നിരവധി തെളിവുകൾ പാലക്കാട്ജില്ലയിൽ നിന്നും കേരളത്തിന്റെ മറ്റു ചില ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. പോപ്പർ, സ്ക്രൂപ്പർ, ഫ്ലൈംഗ്സ്, ആപ്പിനൻ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട പാലിയോമിത്തിക് സംസ്കാരത്തിന്റെ തെളിവുകൾ പാലക്കാട്ജില്ലയിൽനിന്നും കണ്ടെത്തിയതാണ് ഈ രംഗത്തെ പ്രഥമ ചുവടുവെപ്പ് എന്നു പറയാം.

പാലക്കാട്ജില്ലയിലെ മലമ്പുഴ-കാഞ്ഞിരപ്പുഴ വായുക്കളുടെ നിർമ്മാണവളയിൽ തെങ്കര-കാഞ്ഞിരപ്പുഴ, മുക്കാലി, മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ നിലമ്പൂർ, വള്ളുവശ്ശേരി, കൊട്ടയം ജില്ലയിലെ കുറുത്താനി, കൊല്ലത്ത അയയിനി എന്നിവിടങ്ങളിൽനിന്നാണ് ബി.സി. 10,000-ന് അപ്പുറമുള്ള പാലിയോമിത്തിക് ഉപകരണങ്ങളുടെ സാ

ന്നിധ്യം പുറംലോകത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നത്.

1973-74 കാലഘട്ടത്തെ പുരാവസ്തു പര്യവേഷണത്തിന്റെ തുടർച്ചയെന്നോണം പി.രാമേശ്വരൻ കണ്ടെത്തിയ ബി.സി. 10,000-നും ബി.സി. 4000-നും മദ്ധ്യമുള്ള ഇരുപത്തിനാല് മെസോലിത്തിക് കേന്ദ്രങ്ങളിൽ പത്തൊമ്പതും പാലക്കാട്ജില്ലയിലാണെന്നതാണ് പ്രത്യേകത. ജില്ലയുടെ വടക്കൻ ഭാഗങ്ങളായ മലമ്പുഴ, കാഞ്ഞിരപ്പുഴ നദീതടങ്ങളിലെ വാളയാർ, മലമ്പുഴ, പൊതിപ്പാറ, മേര, കല്ലപ്പള്ളി, ചിറയ്ക്കൽപ്പുഴ, അയ്യങ്കാർ, അഗളി, നരസിംഹകോട്ടെ, ചിരക്കടവ് തുടങ്ങിയ പത്തു കേന്ദ്രങ്ങളും പാലക്കാട്ജില്ലയിൽ അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. മറ്റ് റെസോലിത്തിക് കേന്ദ്രങ്ങൾ മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ ചെല്ലൂർ, പാണിക്കാട്, വയനാട് ജില്ലയിലെ ചെമ്പനാ, കൃഷ്ണക്കോട്ടി, കൊല്ലം ജില്ലയിലെ തെൻമല, ഓലമ്പാവട്ടം, തിരുവനന്തപുരം ജില്ലയിലെ ആരക്കാട്, തെയ്യൻ, കണ്ണൂർജില്ലയിലെ നിർമ്മലിനി എന്നിവിടങ്ങളിലും റെസോലിത്തിക് കാലഘട്ടത്തെ മെസോലിത്തിക് ഉപകരണങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. ഇതിൽ നരസിംഹകോട്ടെ, തെൻമല, വാളയാർ, മേര, ആരക്കാട്

ബാബിടാൽ കോട്ട

എന്നിവയൊഴിച്ചുള്ള കേന്ദ്രങ്ങളിലെല്ലാം ചെങ്കൽമണ്ണ് കാണപ്പെടുന്ന ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നാണ് മൈട്രകാലിത്തിക് ഉപകരണങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിരുന്നത്.

ഇതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി അടുത്ത കാലത്തായി പാലക്കാടുമില്ലയിലെ തെക്കൻ ഭാഗങ്ങളിൽ മൈല/വെങ്കടമലയോടു ചേർന്നുള്ള പ്രകൃതിദത്ത അമൃതകേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നും ഈ മേഖലകളിലൂടെ ചുറ്റുമ്പ്രം പേരാറിന്റെ (മാരത്ത്പുഴ) പോഷകനദിയായ ഗായത്രിനദീതടത്തിലെ ഉയർന്നുകിടക്കുന്ന പാറപ്പുരപ്പുകളിൽ നിന്നും ചില പാലിയോലിത്തിക് കേന്ദ്രങ്ങളും ഇരുപത്തിയഞ്ച് മൈട്രകാലിത്തിക് കേന്ദ്രങ്ങളും കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. ഇവയിൽ വിരുത്തി, പാലക്കാടൻ, വെള്ളപ്പാറക്കുന്ന, വെള്ളാറകടവ് എന്നീ കേന്ദ്രങ്ങൾ പാലിയോലിത്തിക് കാലഘട്ടത്തിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്ന കേന്ദ്രങ്ങളാണെന്നു പറയാം. മഞ്ചിരയ്ക്ക് കോട്ട, കൊക്കിപ്പാറ, തേക്കിൻചിറപൊക്കര, അരുമകുളം, കൊരവൻകോട്പൊക്കര, കൊല്ലമ്പള്ളി, വെങ്ങപ്പാറ, സിതാറുകുണ്ട്, ധർമ്മിപൊക്കര, തേവർക്കണിപൊക്കര, ചാത്തൻപാറ, പെരുമാൾ മല, നെല്ലിയാമ്പതി, തറപ്പാലം, പനങ്കാവ്, ചാത്തൻതോട്പാറ, ചെറിയവീരൂത്തി, വലിയവീരൂത്തി, കിളിമല, പെരൻപാറ്റപൊക്കര, തിരുമ്പുൾ പാറ, പമ്പകുപ്പാണ്ടി, പറമ്പൻ പള്ളി, മാട്ടാമാട്ടി പൊക്കര, വീഴ്വ മല, വാമല തുടങ്ങിയ കേന്ദ്രങ്ങൾ മൈസോലിത്തിക് കാലഘട്ടത്തിലെ

ക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്ന മൈട്രകാലിത്തിക് കേന്ദ്രങ്ങളാണ്.

ഇവിടെനിന്നും കണ്ടെത്തിയ കോർട്ടുൾസ്, ഹാസ്ത് ആക്സ്, ബോറിയർ, ക്ലാവർ, പെമ്പിൾ ടുൾസ്, പോപ്പിൻ ടുൾ എന്നീ വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താവുന്ന പാലിയോലിത്തിക് കാലഘട്ടത്തിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്ന കോർട്ടുൾസ് ഉപകരണങ്ങളാണെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. മൈസോലിത്തിക് കാലഘട്ടത്തിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്ന മൈട്രകാലിത്തിക് ഉപകരണങ്ങളായ ബെൽക്സ് ബ്ലഡ്, ബെൽക്സ് ടുൾസ്, മഡാറർ, റീട്ചുഡ് ബ്ലഡ്, സ്പ്രിംഗ്, പോയിന്റ് ടുൾ, ഫ്ലൂയൽസ്, ഹാമർ സ്റ്റോൺ, കോർട്ടുൾ, കോർ, ഫ്ലൂയൽസ് ചിസ്റ്റ്സ്, ചക്സ് തുടങ്ങിയ ഉപകരണങ്ങളാണ് പാലക്കാടുമില്ലയിലെ തെൻമല താഴ്വരയിൽനിന്ന് കണ്ടെത്തിയവയ്ക്ക് ശാസ്ത്രീയ പഠനത്തിലൂടെ തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ശിലകൾക്കൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച ഉപകരണങ്ങളുടെ കാലഘട്ടത്തെ ആസൂത്രണമാക്കിയാണ് പ്രാചീന ശിലായുഗം (പാലിയോലിത്തിക്), മധ്യശിലായുഗം (മൈസോലിത്തിക്), നവീനശിലായുഗം (നിയോലിത്തിക്) എന്നിങ്ങനെ പൊതുവെ ചരിത്രകാരന്മാർ വിഭജിച്ചിട്ടുള്ളത്. മനുഷ്യന്റെ സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ ആദ്യകണ്ടുപിടുത്തങ്ങളിലൊന്നാണ് കോർട്ടുൾ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന വെള്ളാറകല്ലുകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച വിവിധ ഉപകരണങ്ങൾ. അവയ്ക്കു തിരിഞ്ഞ് നായാടിപ്പിവിതാ

നയിച്ചിരുന്ന പാലിയോലിത്തിക് കാലഘട്ടത്തെയും മൈസോലിത്തിക് കാലഘട്ടത്തെയും പ്രാകൃതജനത മേഖലയിലുൾക്കൊള്ളിയ ഗൃഹസംരക്ഷണങ്ങളിലും പ്രകൃതിദത്ത അമൃതകേന്ദ്രങ്ങളിലും താമസിച്ചു വസവിലെങ്ങൾ ശേഖരിച്ചും വേട്ടയാടിയും പുഴയിൽനിന്നും മലാശയങ്ങളിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന മീൻപിടിച്ചും ജീവിച്ചുപോന്നവരായിരുന്നു.

വെള്ളാറകല്ല് ചീകിയെടുത്ത് ലഭിക്കുന്ന വിവിധ മൈട്രകാലിത്തിക് ഉപകരണങ്ങൾകൊണ്ട് മനുഷ്യവും മോസറും പച്ചക്കറികളും കീറിതുറിക്കാനും ചെറിയ കഷണങ്ങളാക്കാനുമായിരുന്നു ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ഇവ ലഭ്യമാകുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ മൈട്രകാലിത്തിക് ഉപകരണങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്ന കേന്ദ്രങ്ങളെ അവയുടെ ഫറക്ടറി നിർമ്മാണകേന്ദ്രങ്ങളായാണ് കണക്കാക്കിയിട്ടുള്ളത്. സൂക്ഷ്മതലത്തിൽ വളരെ മുൻപുള്ള ആയുധങ്ങളുണ്ടാക്കി, ബാക്കി നല്ലതാണെന്നു സംസ്കൃത അവശിഷ്ടങ്ങൾ മനുഷ്യാധിനതം കാരുമാതിതപ്പെടുത്താത്ത പാറപ്പുരപ്പുകളിലും മറ്റും ചിതറിക്കിടക്കുന്ന രീതിയിലാണ് ഇവ സാധാരണ കണ്ടുവരാനുള്ളത്.

കേരളം പ്രാചീന ശിലായുഗങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്ന വെള്ളാറകല്ലിന്റെ (കോർട്ടുൾസ്) അസാന്നിധ്യം പ്രദേശമാണ് കേരളമെന്ന വാദം പാലക്കാട് ജില്ലയ്ക്ക് തോന്നിച്ചതല്ലെന്ന് ലഭ്യമായ പുരാവസ്തുശുദ്ധിശാസ്ത്ര വിശകലനത്തിലൂടെ ബോധ്യമാകുന്നു. ലോകത്തെ പതുപതുവിധിലേക്ക് ഉയർത്തുന്ന വിധം മൈസോലിയത്തിന്റെ കലവറയായ പമ്പിഴാലും ഏകദേശം അൻപതു കോടി വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഭ്രാന്തന പ്രകൃതിയിലൂടെ താഴ്ത്തപ്പെട്ട മുപ്പത്തിയെട്ടു കി.മീ.വീതിയുള്ള പാലക്കാടൻ ചുരത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും ഇവയുടെ സാന്നിധ്യം ധാരാളമായുണ്ട്. ആഗ്നേയപ്രകൃതിയിലൂടെ ഭൗമനാശിഭാഗത്ത് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട കോനാകൃതിയിലുള്ള അന്തർജാലകളുടെ മേൽമണ്ണ് നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ട് തെരുവു-വടമലയ്ക്ക് സമാന്തരമായി നിരവധി കടിയൻ പാറപ്പുരപ്പുകളും കോർട്ടുൾകളും മായ സമതലങ്ങളുണ്ടാകുന്ന പ്രദേശങ്ങളും വെള്ളാറകല്ലുകളും ഉള്ള പ്രദേശമായി മാറിയിരുന്നു. പമ്പിഴാലുത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി പാലക്കാടൻ ചുരത്തിന്റെ ഇരുഭാഗത്തുമായി ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന തെരുവു-വടമല താഴ്വരകളിലും പാറപ്പുരപ്പുകളിലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട

കാർട്ടർ കോർ ട്വീൾ

ഗൃഹകളും പ്രകൃതിദത്ത ജലസ്രോതങ്ങളും അതിപ്രാചീന ജനവിഭാഗത്തിന്റെ സുരക്ഷിത താവളമാകാൻ പറിയ ഇടങ്ങളായിരുന്നുവെന്ന് അവിടെനിന്നും ലഭിച്ച മൈദുകാലിത്തിക് ഉപകരണങ്ങൾ സാഹസ്യപ്പെടുത്തുന്നു. പാലക്കാടിന്റെ തെക്കൻ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും കണ്ടെത്തിയ ഈ ഇരുപത്തിയെഴ് മൈദുകാലിത്തിക് കേന്ദ്രങ്ങളിൽ പാലാഞ്ചരി, വീര്യത്തി, പനങ്കാവ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് മാറ്ററൈറ്റ് (പെങ്കൽ മണ്ണ്) മാത്രത്തിന് മണിച്ചിട്ടുള്ളവ. ബാക്കിയെല്ലാംതന്നെ ഗ്രാമൈറ്റ് കുന്നിൻപുറങ്ങളിൽ നിന്നും പാറപ്പുറങ്ങളിൽനിന്നും ലഭിച്ചവയാണ്. പാലാഞ്ചരി, വെള്ളാരം കടവ്, വെള്ളപ്പുറം എന്നീ തുടങ്ങിയ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ വളരെ വലിപ്പമേറിയ വെള്ളാരംകല്ലുകളുടെ വൻസാന്നിധ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നിന്നും പാലക്കാട് കടലും വീടുനിർമ്മാണ ആവശ്യത്തിനും തറയുമായി നിരവധി മനോഹരമായ വെള്ളാരംകല്ലുകൾ പല കാലങ്ങളിലായി കടത്തിക്കൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ട് എന്ന് പഴയക്കാർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

എറണാകുളം തീരപരിധിയിലെ പിള്ളേരും നെടുമുളയിൽനിന്നും ഈ ലേഖകൻ കണ്ടെത്തിയ മൈദുകാലിത്തികളും ഗൃഹകളുടെയും പ്രകൃതിദത്ത അജരകേന്ദ്രങ്ങളുടെയും സാന്നിദ്ധ്യമുള്ളവയാണ്. പാലക്കാടുമുഖിലായിരിക്കുന്ന തെൻമല-വടലേ നീരകളിലെയും മാതൃപുഴയുടെ പോഷകനദികളും കാഞ്ഞിരപ്പുഴനദിയും പരിവൃതതാഴ്വരകളിലൂടെ കുന്നുവന്ന് സമതലപ്രദേശത്തെ ഫലഭൂമിയിൽത്തന്നെ ഭൂപ്രദേശമാക്കി മാറ്റിയതും പരിവൃതതാഴ്വരകളെ പ്രാചീന അധിവാസകേന്ദ്രമാക്കി മാറ്റാൻ സഹായകമായിരുന്നു. മനുഷ്യൻ സ്ഥിരതാമസമില്ലാതെ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞുനടന്നിരുന്ന ശിലായുഗ മനുഷ്യർക്ക് വെട്ടുതൊടാനും, കായികനികളും വനവിഭവങ്ങളും ശേഖരിക്കാനും ഒരു കാലത്ത് വനനിബിഡമേഖലയായിരുന്ന തെൻമല, നെല്ലിയാമ്പതി, പറമ്പിടകുളം മേഖലകൾ സമ്പന്നമായ കേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്നു. ഇവിടത്തെ ചെറുതും വലുതുമായ പോഷകനദികളും തെൻമലതാഴ്വരകളിലും വിന്യസിച്ചുകിടക്കുന്ന നിരവധി കുളങ്ങളും

ജലാശയങ്ങളും മീനീപിടിക്കാനും മറ്റും അനുയുക്ത സാഹചര്യമായിരുന്നു. ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ പ്രാചീന ഗ്രാമീണ ഭാഗങ്ങളിലേക്കുള്ള പ്രവേശന കവാടമായ പാലക്കാടുപുരത്തിന്റെ പ്രത്യേകത തമിഴ്നാടിന്റെയും കർണ്ണാടകയുടെയും ആന്ധ്രപ്രദേശത്തിന്റെയും വർണ്ണനയും ചുടാർന്ന തുമാര പ്രതികൂലകാലാവസ്ഥയെക്കാൾ ആകർഷകമായിരുന്നു. അതു കൊണ്ടുതന്നെ പാലക്കാടുപുരവും തെൻമല-വടലേയുടെ ഭാഗങ്ങളും ആനമല-നീലഗിരി മലനിരകളും പാലിയംലിത്തിക്- മൈസാമിത്തിക് കാലഘട്ടത്തെ ഏറ്റവും പ്രധാന ജനപഥങ്ങളിലൊന്നായി മാറുകയും ചെയ്തു. തെൻമലതാഴ്വരയിൽ കേന്ദ്രീകൃത രീതിയിൽ വിന്യസിച്ചുകിടക്കുന്ന വിപുലമായ മൈദുകാലിത്തിക് ഉപകരണങ്ങളുടെയും മറ്റ് ചരിത്രാതീത തെളിവുകളുടെയും സാന്നിധ്യം നമ്മുടെ നിലവിലുള്ള പ്രാചീന ശിലായുഗസംസ്കാര ധാരണകൾ തിരുത്തിക്കൊടുക്കുന്നവ തന്നെയാണ് നിസ്സംശയം തെളിവുകൾ സാഹിത്യം പാഠനം (തുടരും)

പാലക്കാടൻ സംസ്കൃതി

ഡോ.വി.സനൽകുമാർ

നവീന ശിലായുഗ കണ്ടെത്തലുകൾ

നവീനശിലായുഗത്തിലെക്ക് (നിമോലിത്തിക്) വെളിച്ചം വീശുന്ന പുരാവസ്തു തെളിവുകൾ ചുരുക്കം ചില പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു മാത്രമേ കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ എന്നത് ഭാരതത്തിന്റെ പ്രാചീന ചരിത്രപഠനത്തിന്റെ പ്രധാന സ്തംഭങ്ങളിലൊന്നാണ്.

10,000 ബി.സി.വരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന മധ്യശിലായുഗ (മെസോലിത്തിക്) കാലാവസ്ഥയുടെ മധ്യത്തോടെയാണ് നവീനശിലായുഗത്തിന് ആരംഭം കുറിച്ചതെന്നാണ് പൊതുവേ നിഗമനത്തിലെത്തിയ ചരിത്രമതം. മധ്യശിലായുഗത്തിനു ശേഷം നവീനശിലായുഗ കാലാവസ്ഥ ഗ്രാമങ്ങളുടെ രൂപീകരണവും വ്യാപനവും അണഞ്ഞു പറയാം. വെട്ടുതോടും മൃഗപരിപാലനവും മുഖ്യജീവിതോപാധിയായി തുടരുന്നതോടൊപ്പം കൃഷിയുടെ പ്രാരംഭവികാസാവസ്ഥയാണ് നവീനശിലായുഗത്തെ വിവരിക്കുന്നതിനുള്ളത്. പർവ്വതപരിവൃക്കളിലെ പ്രകൃതിദത്ത അയരകളിലൂടെ നിന്നും ഗൃഹാസങ്കേതങ്ങൾ

മുൻനിന്നും പോഷകനദികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പർവ്വതതാഴ്വരയിലെ വിശാലപാറപ്പുരകളിൽ കൽസ്തുപ പൊഴികൾ (പോസ്റ്റ് പോളുകൾ) തീർത്ത് മരത്തിന്റെയും കരിങ്കല്ലിന്റെയും തൂണുകൾ നാട്ടി കൂടാതെ മണ്ഡപങ്ങളും കെട്ടി താമസം ആരംഭിച്ച കാലാവസ്ഥകളായിട്ടാണ്. മലഞ്ചെരിവുകളിലൂടെ ഒഴുകിയെത്തുന്ന പെന്യൂതും വലുതുമായ ജലധാരകൾ, പോഷകനദികളുടെ സാമീപ്യം, ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ മണ്ണ് എന്നിവ നവീനശിലായുഗ മനുഷ്യനെ പർവ്വതതാഴ്വരകളിൽ കാർഷികവൃത്തിയുടെ ആരംഭാവസ്ഥയിലേക്ക് ആകർഷിക്കുകയായിരുന്നു. മലഞ്ചെരിവുകളിലും വിശാലപുരകളിലും കാണപ്പെടുന്ന പുൽപ്പുരപ്പുകൾ മൃഗപരിപാലനത്തിന് അനുകൂല സാഹചര്യമൊരുക്കുന്നു. മൈക്രോലിത്തിക് ഉപകരണങ്ങളുടെ നിർമ്മാണസാങ്കേതിക വിദ്യയോടൊപ്പം കളിമൺപാത്രനിർമ്മാണ സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ ആരംഭം കുറിച്ച കാലാവസ്ഥമാണത്. അതിനനുസരിച്ചു

ള്ള വീവണികൾക്കു തുടക്കം കുറിക്കാനും, കൈമാറ്റവിനിമയത്തിന് കുറെക്കൂടി ശാക്തീകരണം കുറിക്കാനും കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഇന്ത്യയിൽ ഉപഭൂകമ്പത്തിൽ സ്വാർത്ഥതാഴ്വരയിലെ ഗമിയാച്ച്, സരായ്കോല, കാൽമീർ താഴ്വരയിലെ കൃഷി പാർപ്പിക്കലുകൾ സാധ്യതയുള്ളു. പീറ്റാർ, ബീഹാറിലെ ചിരത്തിൽ, ഉത്തർപ്രദേശിലെ ബലാൻ താഴ്വരയിലെ ചോപ്പാണി മാൻ ഡോം, കോൽമിഹർ, മായ്ചുർ, ഓആബി, ഗോറാമി, കൃഷ്ണ എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ഇതുവരെയും നവീന ശിലായുഗകേന്ദ്രങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ളത്. ആന്ധ്രപ്രദേശിലെ നാഗാർജ്ജുനകോണ്ട, ബ്രഹ്മഗിരി പ്രദേശങ്ങളിലെ പാറപ്പുരകളിലെ കൽസ്തുപ പൊഴികൾ നവീന ശിലായുഗ അധിവാസകേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്നുവെന്ന് കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്.

നവീനശിലായുഗത്തിലെ ചില ഉപകരണങ്ങൾ പല ഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന് കണ്ടെത്തിയതൊഴിച്ചാൽ അവയുടെ അധിവാസകേന്ദ്രങ്ങൾ കേരള

പാത്തിലോട്ട് പാറ- പോസ്റ്റ് പോളുകൾ

ത്തിൽ നാളിതുവരെയും കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല എന്നത് പ്രാചീനകാല ചരിത്രരചനയുടെ പ്രധാന പോരായ്മയാക്കിത്തീർന്നു.

വയനാട്ടിലെ കണ്യാടക്കാട് കുന്നുകളിൽനിന്ന് ഫിലിപ്പ് ലേക്ക് കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യം നവീനശിലായുഗ കാലത്തെ കരകളെ കണ്ടെത്തിയതാണ് ഈ രംഗത്ത് കേരളത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രഥമ ചുവടുവെപ്പ്. പിന്നീട് 1801-ൽ മോഗൽ, ഹോണ്ടസ്റ്റ് എന്നിവരും വയനാട്ടിൽനിന്ന് കാർട്ടർ ഫ്ലൂക്കുകളും അവാരിഷ്ടങ്ങളും കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. മിനുസി പാകപ്പെടുത്തിയ കരകളും മുത്തുക്കനികളും വയനാട്ടിലെ കൽപ്പറ്റയിൽനിന്നും പുൽപ്പള്ളിയിൽനിന്നും വെട്ടിയിരുന്നു. പിന്നീട് നീണ്ട ദശാബ്ദത്തിനു ശേഷം 1975-ൽ താമരശ്ശേരിയിൽനിന്നും, 1983-ൽ പറവിക്കുളത്തുനിന്നും, 1986-ൽ കൃഷ്ണമുരളിയിൽനിന്നും, 1989-ൽ കൊല്ലം ജില്ലയിലെ കല്ലടക്കടലിൽ തെരുവോട്ടു തുരുത്തിൽ നിന്നും നവീനശിലായുഗ കാലത്തെ ഉപകരണങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. അടുത്ത കാലത്തായി പുറന്നാകുളം ജില്ലയിലെ പെരിയാർ നദീതടത്തിൽനിന്നും നവീനശിലായുഗത്തിലെ ഒരു വെട്ടിച്ചും വീശുന്ന

പീല ഉപകരണങ്ങൾ വെട്ടിയിരുന്നു. ഈ ലേഖകൻ പാലക്കാടുജില്ലയിലെ തെൻമല താഴ്വരയിൽ നടത്തിയ പുരാവസ്തു അന്വേഷണത്തിൽ നവീന ശിലായുഗത്തിലെക്ക് വെട്ടിച്ചും വീശുന്ന നിരവധി പുരാവസ്തു കേന്ദ്രങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ്രാചീന ശിലായുഗത്തിലെയും മധ്യ ശിലായുഗത്തിലെയും പുരാവസ്തു തെളിവുകളായ റൈക്രോമിത്തിക് ഉപകരണങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയ പാറപ്പുരപ്പുകളിലാണ് നവീന ശിലായുഗത്തിലെക്കും ആദിചരിത്രകാലഘട്ടത്തിലെക്കും വെട്ടിച്ചും വീശുന്ന തെളിവുകൾ കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ളത്. നവീനശിലായുഗത്തിന്റെ അധിവാസകേന്ദ്രങ്ങളെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന കൽസതുപരപൊഴികൾ റോക്ക് ഷെൽട്ടറുകളിൽ കൃഷിയാക്കിത്തീർന്ന കപ്സ്യൂൾസ് എന്നിവയുടെ വിപുലമായ കേന്ദ്രീകരണം ഏകീകൃത ഭീതിയിലാണ് ഇവിടെ കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ളത്. പരന്ന പാറപ്പുറങ്ങളിൽ കൂടാതെ തിൻമുഴയോ കൽമണ്ഡപത്തിന്റെ മോ ഘടനയിൽ പതിനൊരു മുതൽ മുപ്പത്തിയൊന്നോളം കുഴികൾ തീർത്ത് വൃത്താകൃതിയിലും ചതുരാകൃതിയിലും റീമോഡൽചെയ്തുകൊടുത്തിയിലും

നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഇരുപത്തിനാലു താഴ്വരകൾ പതിമൂന്നു കേന്ദ്രങ്ങളിലാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. കൊല്ലമുഖം പഞ്ചായത്തിൽ മെൽ, മുതലമട പഞ്ചായത്തിൽ രണ്ടി, എലവഞ്ചേരി, എലപ്പള്ളി പഞ്ചായത്തുകളിൽ നന്നുവീതം എന്നിങ്ങനെ പോസ്റ്റ് ഹോളുകളുടെ കൽമണ്ഡപ സാന്നിധ്യമാണുള്ളത്. പാത്തിമുക്ക്, അരയകുളം, പറങ്കാവ്, പാരിക്കൽ കുളം പാറ, മേലാർകോട്, തൃപ്പിറ്റുനമ്പ്, തേവർണി പൊരൈ, സീതാറുകുണ്ട്, പറമ്പൻപള്ളം, തിരുന്തൂർപാറ, ഇളംപിലാവ്, ശാഖിപുര പാറ എന്നീ കേന്ദ്രങ്ങളിലാണ് ഘടനാഭിത്തിയിലുള്ള പോസ്റ്റ്ഹോളുകളുടെ സാന്നിധ്യം പാറപ്പുറങ്ങളിലുള്ളത്. മഞ്ചിക്കൽ കോട്ടയിലും മുതലമടയിലും പ്രകൃതിദത്തമായ അരയകേന്ദ്രങ്ങളിലാണ് കപ്സ്യൂൾസിന്റെ സാന്നിധ്യമുള്ളത്. വിശാഖമായ പാറപ്പുരപ്പുകളിലെ ചതുരാകൃതിയിലും ദിർഘചതുരാകൃതിയിലുമുള്ള പോസ്റ്റ്ഹോൾ കേന്ദ്രങ്ങൾക്ക് തണുത്തുതൽ ഏഴു മീറ്റർ വരെ വീതിയും, നാലു മുതൽ പതിനാറ് മീറ്റർ വരെ നീളവുമുണ്ട്. വൃത്താകൃതിയിലുള്ള താഴ്വരകൾക്ക് നാലുമീറ്റർ വരെ വ്യാസാർദ്ധത്തിലാണ് നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത്.

തെരുവു താഴ്വാര കാഴ്ച

കാലാകാലങ്ങളിൽ തകർന്നടിയാൻ തുള സാധ്യതയുള്ളതും കരകൊണ്ടുളിൽ വീട്വയ്പ്പിടാൻ തുടങ്ങിയതുമാണ് ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഇപ്പോഴും പോസ്റ്റ് റോഡുകളുടെ മാത്രം സാന്നിധ്യമുണ്ടാവാൻ കാരണം.

ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ മരുഭൂമിയിലായിട്ട് ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന കാർഷികനിലങ്ങൾ, നെൽകൃഷിക്ക് പലതുകൃഷിക്ക് യോജിച്ച മണ്ണിനങ്ങൾ, ചുളളി യം പോലീനെയുണ്ടിച്ച് (മാതൃപുഴയുടെ) സംരംഭം-സംരംഭനതകൃഷി കളിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള പ്രധാന പൊഷകനദികളായ ഗായത്രിപ്പുഴയുടെയും അമാവാതിപ്പുഴയുടെയും സാന്നിധ്യവും, ഈ പ്രദേശം പ്രധാന കാർഷികനിലമായി വളരാൻ ഏറെ സഹായകമായിരുന്നു. തെരുവുനിലകളിൽനിന്നു ഒഴുകിവരുന്ന പലകപ്പാണി, സീതാറുകുണ്ട്, ഗോവിന്ദ തീർത്ഥം തുടങ്ങിയ ജലധാരകൾ പൊതു അരുവികളായി ഒഴുകിയെത്തി ഗായത്രിപ്പുഴയെ സമ്പന്നമാക്കുകയും സമീപ പ്രദേശങ്ങളിൽ സാരോവിക ജലാസചനം എത്തിക്കാനും കഴിയുന്നു. മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി ജലം സംഭരിച്ചുവെക്കാനുള്ള കുളങ്ങളുടെയും ജലാശയങ്ങളുടെയും സാന്നിധ്യവും കാർ

ഷികവൃത്തിക്കും മൃഗപരിപാലനത്തിനും അധിവാസത്തിനും അനുകൂല ഘടകങ്ങളാകുന്നു. തെരുവുവീഥികളിലെ പാമ്പുമാലകളിൽ കാണപ്പെടുന്ന വിപുലമായ കളിമണ്ണിന്റെ സാന്നിധ്യം കളിമണ്ണിപ്രദേശങ്ങളും ഒരരകോട്ടാ ശില്പങ്ങളും വളർന്നുവരുവാൻ സഹായകമായിരുന്നു. സാമൂഹികവികസ്യയുടെ പ്രദേശമാലകളിൽനിന്നുള്ള വികാസപരിണാമ മോന്നാനം ആശംഭിപ്പുന്നതും തദ്ദേശം കൂടി സ്ഥാനം പിടിച്ചു.

നവീനശിലായുഗത്തിന്റെ കൃത്യമായ കാലഘട്ടം നിർണ്ണയിക്കുക ഏറെ ദുഷ്കരമാണെങ്കിലും ഇന്ത്യയിൽ എല്ലാ ഘട്ടങ്ങളിലും ഒരുപോലെ വലിയ വികാസം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ചരിത്രകാരന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. 7000 ബി.സി.ക്കു മുമ്പുതന്നെ ഇന്ത്യയിലെ പല ഭാഗങ്ങളിലും നവീനശിലായുഗകാലഘട്ടം ആരംഭിച്ചിരുന്നു എന്ന് ചരിത്രകാരന്മാർ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. 4000 ബി.സി.ക്കും 1000 ബി.സി.ക്കും മധ്യേയാണ് കേരളത്തിലെ നവീനശിലായുഗ കാലഘട്ടമെന്നാണ് പൊതുവെ എടുത്തിട്ടുള്ള നിമിഷം. എന്നിരുന്നാലും പാലക്കാലഘട്ടത്തിൽ പരാമർശിക്കുന്ന സംസ്കാരം ഒന്നാകുന്നു.

സാഹിത്യവിഭവങ്ങൾ, പുരാണത്തിൽ ഹാസങ്ങളുടെ സംഭവപരമ്പരകൾ എന്നിവ വസ്തുനിഷ്ഠമായി വിലയിരുത്തുമ്പോൾ നമ്മുടെ നവീനശിലായുഗ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആരംഭം 4000 ബി.സി.ക്കും അപ്പുറമാണെന്ന വാദത്തിനു തന്നെയാണ് മുൻതൂക്കം. കേരളമടക്കമുള്ള ദക്ഷിണേന്ത്യൻ ഭാഗങ്ങളിലെല്ലാം പോസ്റ്റ് റോഡുകളും കർഷകർക്കും കർഷകർക്കും ആരാധനാലയങ്ങളും വർഷമേ പഴക്കം അവകാശപ്പെടാ.

പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ പാറപ്രദേശങ്ങളിൽ കണ്ടെത്തിയ പോസ്റ്റ് റോഡ് സംസ്കാരമടക്കമുള്ള പുരാവസ്തു തെളിവുകൾ പുരാവസ്തുവകുപ്പിന്റെ അനാസ്ഥയും കമാനിമാധിയ കളുടെ കടന്നുകയറ്റവും മൂലം നശിക്കുന്ന ഭീഷണി നേരിടുകയാണ്. ഇവ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുവാനുള്ള അടിമതി നടപടി കൾ കൈക്കൊണ്ടിട്ടെങ്കിൽ നവീന ശിലായുഗത്തിലേക്ക് (നിരോധിത്തിൽ കാലഘട്ടത്തിലേക്ക്) വെളിച്ചം വീശുന്ന കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ അധിവാസ കേന്ദ്രമെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന നവീന ശിലായുഗ സംസ്കാരം പൂർണ്ണമായും തകരും.

(തുടരും)

ഡോ.വി.സനൽകുമാർ

മഹാശിലായുഗ സ്മാരകങ്ങൾ

മഹാശിലായുഗത്തിൽ ഇരുനൂറ്റാണ്ടോളം നിലനിന്നിരുന്ന, ബി.സി.1000-ത്തിനും എ.ഡി.1000-നും മദ്ധ്യേ നിലനിന്നിരുന്ന പ്രാചീനകാല ശവസംസ്കാര രീതികൾ പ്രതിഫലിക്കുന്ന മഹാശിലായുഗ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഏറ്റവും വൈവിധ്യമാർന്ന പ്രത്യേകതകൾ ഏറെ സമന്വയിച്ചിട്ടുള്ള ജില്ലയാണ് പാലക്കാട്. മദ്ധ്യശിലായുഗത്തിന്റെയും നവീന ശിലായുഗത്തിന്റെയും തുടർച്ചയെന്നോണുള്ള മഹാശിലായുഗ കാലഘട്ടത്തെ ശക്തമായ തെളിവുകളാണ് ഇവിടെയുള്ളത്. കേരളത്തിലെ എല്ലാ ജില്ലകളിലും മഹാശിലായുഗ കാലത്തെ സ്മാരകങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം നിസ്സർപ്പ് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയുടെ എണ്ണത്തിലും വൈവിധ്യത്തിലും ഏറെ പ്രത്യേകതകൾ ഉള്ളത് പാലക്കാട് ജില്ലയിൽ മാത്രമാണ്.

1823-ൽ ബാബിൾ ഹാമാൻ വടക്കൻ കേരളത്തിലെ ചാത്തൻപറമ്പിൽ കണ്ടെത്തിയ മഹാശിലായുഗ സ്മാരകങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രാഥമിക പഠനം നടത്തിയത്. 1962-ൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന റോബർട്ട് ബെൽ പാലക്കാട് ജില്ലയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച് അമ്പത്തി

യൊന്നു കേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്ന് ആറായിരത്തിലധികം മഹാശിലായുഗ സ്മാരകങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും 1980-കൾക്കു ശേഷമാണ് മഹാശിലായുഗ സംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഗവേഷണപഠനത്തിൽ അർപ്പണമില്ലാത്ത പുരോഗതി ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. 1975-ൽ കെ.എം.ജോർജ്, 2002-ൽ ഷിനു അശ്വഹാ, ജെനി പീറ്റർ എന്നിവർ റോബർട്ട് ബെല്ലിന്റെ കണ്ടെത്തലുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വ്യത്യസ്ത ദിശയിൽ പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ മഹാശിലായുഗ സ്മാരകങ്ങളുടെ പ്രത്യേകതകളെക്കുറിച്ച് പഠനം നടത്തിയിരുന്നു. നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ലഭ്യമായ തെളിവുകളെ മോഡർണിച്ച് കേരളത്തിലെ സ്മാരക ചരിത്രപഠനത്തിന് പുതിയ ദിശാബോധം നൽകിയ എം.ജി.കെ.വാലത്ത്, റോബർട്ട് ബെല്ലിന്റെ കണ്ടെത്തലുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പാലക്കാട് ജില്ലയുടെ മഹാശിലായുഗസ്മാരകങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദീകരണം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. മഹാശിലായുഗ കാലത്തെ സാംസ്കാരിക പ്രത്യേകതകളിലൊന്നായ കളിമൺ വ്യവസായവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സെറാമിക് ചീളുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി

പാലക്കാട് ജില്ലയുടെ മാഷിട്ടിയ, സാമുഹ്യ, സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിഗതികളെ വിലയിരുത്തിയാണ് ഷിനു എബ്രഹാം പഠനം നടത്തിയിരുന്നത്. ഉപദിപിത പീറ്റർജിയിൽനിന്ന് പാലക്കാട് ചുരത്തിലേക്കുള്ള മഹാശിലായുഗകാലത്തെ ജനതയുടെ കുടിത്തൊഴി അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ജെനി പീറ്റർ പഠനം നടത്തിയിരുന്നത്. ഇതിനു പുറമെ റോബർട്ട് ബെല്ലിന്റെ കണ്ടെത്തലുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ചെറുതും വലുതുമായ ചില പഠനങ്ങളും മഹാശിലായുഗ കാലത്തെ സ്മാരകങ്ങളുടെ ഒന്നിച്ചു കണ്ടെത്തലുകളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. റോബർട്ട് ബെല്ലിന്റെ 1892-ലെ കണ്ടെത്തലുകളുടെ പരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത മൂന്നു റോളം മഹാശിലായുഗ സ്മാരകങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ ഒരു ദശാബ്ദങ്ങളായി തെരുവു താഴ്വരയുടെ കിഴക്കൻ ഭാഗങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മുതലമുടി, കൊല്ലങ്കോട്, എലവഞ്ചേരി, പല്ലശ്ശേരി പഞ്ചായത്തുകളുടെ പരിധിയിൽനിന്ന് ഈ ലേഖകൻ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. മെൻപിറുകൾ, ഡോൾമനോയിൽ സിസ്റ്റർ, സിലാബ് സിസ്റ്റർ, സർഗോ ഫാഗി, നന്നങ്ങാടികൾ എന്നീ വിഭാഗങ്ങളിൽ ഉ

തകർന്നുപോയ ബോധിനിയുടെ - ചൊരിയലായ ഗംഗാ

ഹാഗസ് വിഭാഗത്തിലുള്ള കല്ലുകൾ ഉടെ സാന്നിദ്ധ്യവും പാലക്കാട് ജില്ലയിൽ നിന്ന് ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. വൃത്താകൃതിയിൽ നിരവധി കരിങ്കൽ തൂണുകൾ നാട്ടിയാണ് ഇത്തരം കല്ലുകൾ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്.

കരിങ്കല്ലുകൾ സുലഭമല്ലാത്ത കേരളത്തിലെ മറ്റു ജില്ലകളിൽ ധാരാളമായി കണ്ടുവരുന്ന മുനിയറകളുടെ (നന്നങ്ങാടികളുടെ) സാന്നിദ്ധ്യവും പാലക്കാട് ജില്ലയിൽനിന്ന് കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്നതാണ് മറ്റൊരു ശ്രദ്ധേയ വസ്തുത. മനുഷ്യരെ മരണാനന്തരം അടക്കം ചെയ്തതിനു ശേഷം മൃതദേഹങ്ങൾ വലിയ മണി കല്ലുകളിലിട്ട് മുടിവയ്ക്കുന്ന ശവസംസ്കാരരീതിയാണിത്. എന്തുകൊണ്ടാണ് മറ്റു ജില്ലകളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി ഗ്രാമീണർ ശിലകൾ സുഖമോക്ഷമോയും അതേ കല്ലു സമൂഹത്തിൽ നന്നങ്ങാടികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും ശവസംസ്കാരരീതിയിൽ കാണപ്പെടുന്നത് എന്നതിനെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ ഉത്തരം ഇതുവരെയും ലഭ്യമല്ല.

റോബർട്ട് സെല്ലിന്റെ നിസ്സാർപ്പിയാണ് പാലക്കാട് ജില്ലയിൽ കണ്ടെത്തിയ നിരവധി തൊപ്പിക്കല്ലുകളെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങൾ ഉള്ളത്. നാലോ അഞ്ചോ തൂണുകൾപോലുള്ള ചെങ്കല്ലിന്റെ ഫലകങ്ങൾ നാട്ടി അതിനു മുകളിൽ വലിയ കുടയുടെ ആകൃതിയിലുള്ള കൽപാളി വയ്ക്കുന്ന ശവസംസ്കാര രീതിയാണ് തൊപ്പിക്കല്ലിന്റെത്.

റോബർട്ട് സെല്ലിന്റെ പാതത്തിൽ
20 ശാന്തം • സപ്തംബർ 2014

ൽ എറാവും കൂടുതൽ ഹൊംഗിലായ ഗംഗാ സ്മാരകങ്ങൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുള്ളത് മെൻഹിറുകളാണ്. മറ്റൊരും കണ്ടെത്തിയ 535 മഹംഗിലായ ഗംഗാ സ്മാരകങ്ങളിൽ മെൻഹിറുകൾ 312, സിലാബ് സിസ്റ്റർ 138, തൊപ്പിക്കല്ലുകൾ 675 എന്നിങ്ങനെയാണ്. നന്നങ്ങാടികളെക്കുറിച്ച് തരം തിരിച്ച കണക്കുകൾ ലഭ്യമല്ല. ഈ ലേഖകൻ തെരുവതാഴ്വരയിൽ കണ്ടെത്തിയ മുനൂരിലധികം കല്ലുകളിൽ 66.8%, എൻപത്തിയാറ് ശതമാനം ഗ്രാമീണർ ശിലകളാൽ നിർമ്മിതമാണ്. ഇതിൽ സിലാബ് സിസ്റ്ററുകൾ എഴുപത്തിയഞ്ച് ശതമാനം വരും.

മെഗാ (വലിയ), ലിത്തിക് (ശിലകൾ) എന്നീ രണ്ട് പദങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന, വലിയ ശിലകൾ എന്ന് അർത്ഥം വരുന്ന മെഗാലിത്തിക് എന്ന വാക്കിൽ നിന്നാണ് ആ കാലഘട്ടത്തെ ശവസംസ്കാരരീതിയിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്ന മഹംഗിലായ ഗംഗാ എന്ന പ്രയോഗം ചരിത്രകാരന്മാർ പ്രയോഗിച്ചുതുടങ്ങിയത്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഇരുമ്പിന്റെ ഉപയോഗം ആരംഭിച്ചതുകൊണ്ടാണ് ഇരുമ്പുതുഗം എന്ന പേരിലും മഹംഗിലായ ഗംഗാ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. കേരളത്തിൽ ഹൊംഗിലായത്തിലെ അധിവാസകേന്ദ്രം കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ളത് എറണാകുളം ജില്ലയിലെ പട്ടണം എന്ന പ്രദേശത്തേ് മാത്രമാണ്. പാലക്കാട് ജില്ലയിൽ കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ള ഇരുമ്പ് ആയുധങ്ങൾ, കളിമൺ പാത്രങ്ങൾ, തൂത്തുമണികൾ, എല്ലിൻ കഷണങ്ങൾ എന്നിവയുടെ പ്രത്യേക

കരകളും സാന്നിദ്ധ്യങ്ങളും വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ പെരുമ്പടവ എകീകൃത ശവസംസ്കാരരീതിയാണ് തിരഞ്ഞെടുത്തുണ്ടെന്നാണ്. ശവസംസ്കാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വിവിധ തരത്തിലുള്ള കളിമൺ പാത്രങ്ങൾ പാലക്കാട് ജില്ലയിൽനിന്ന് കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ളത്. പ്രധാനമായും അധിവാസകേന്ദ്രങ്ങളിലൊന്നാണ് ഈ പ്രദേശത്തേ് കല്ലറയിൽ കാണപ്പെടുന്ന ഇരുമ്പുതുഗങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അടങ്ങുന്ന മേഖലയെ, വെട്ടുമാങ്ങ, കാർഷികവൃത്തി തുടങ്ങിയ ജീവിതരീതികളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. പോത്തിന്റെ തോ കോളമ്പുടേതോ എന്നു കരുതപ്പെടുന്ന എല്ലിൻകഷണങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നതും പ്രാചീനകാലത്തെ മൃഗസംരക്ഷണത്തെയും ഉപയോഗത്തെയുമാണ്.

കേരളത്തിൽ മറ്റു പ്രദേശങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ തെരുവതാഴ്വരയിൽ കരിങ്കൽപ്പാറകളുടെ സാന്നിദ്ധ്യമായിരിക്കാം സിലാബ് സിസ്റ്ററുകൾ, മെൻഹിറുകൾ, മെഗാലിത്തായിൽ സിസ്റ്ററുകൾ തുടങ്ങിയ കല്ലുകളുടെ ഉറവിടത്തിനു കാരണം. എന്നാൽ തേക്കിൻപിറ, ചിങ്ങൻപിറ, ഇളംപിറവ്, കൊടുവാൾപിറ, മാട്ടാമാട്ടി പൊറൈ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിലാണ് ഇത്തരം കല്ലറകൾക്കു പുറമെ ചുട്ടെടുത്ത കളിമൺ നിർമ്മിതമായ നന്നങ്ങാടികളുടെ (മുനിയറകളുടെ) സാന്നിദ്ധ്യം ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇത്തരം സമീപരീതികൾ ഒരു ശവസംസ്കാരസംഭവത്തുതന്നെ പാലക്കാട് ജില്ലയിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് എന്നതും വ്യക്തമല്ല.

തേക്കിൻപിറ ഉൽഖനനം

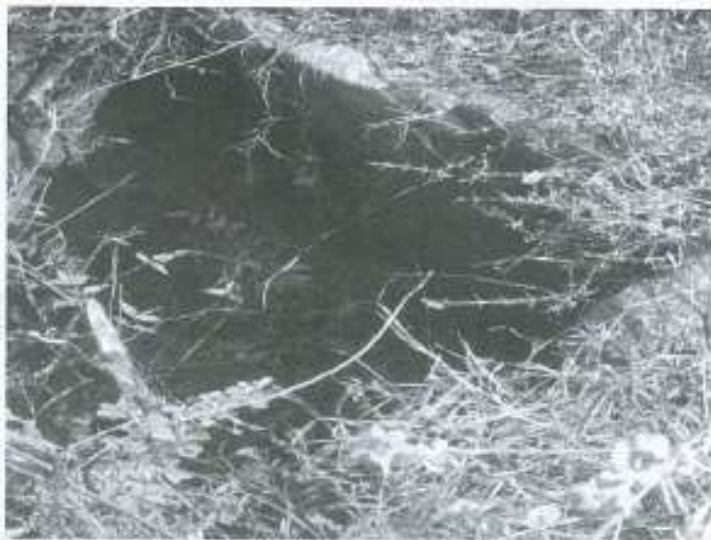
പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ തെരുവതാഴ്വരയുടെ ചരിത്രപ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് സംസ്ഥാന പുരോഗമനവകുപ്പിനെ ഈ മേഖലകൾ അറിയിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് 1999-ൽ പുരോഗമനവകുപ്പിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ തേക്കിൻപിറയിൽ ഹൊംഗിലായഗംഗാസ്മാരകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന പ്രദേശം ഉൽഖനനവിധേയമാക്കിയിരുന്നു. സിലാബ് സിസ്റ്ററുകളുടെയും നന്നങ്ങാടികളുടെയും പാതാവും കല്ലറകളുടെ സാന്നിദ്ധ്യമുള്ള ഇവിടെ ഒരു സിലാബ് സിസ്റ്റർ മാത്രമാണ് ഉൽഖനന വിധേയമാക്കിയിരുന്നത്.

ലോക്കംഗ് സിസ്റ്ററിൽ മെമ്പർമാർ നീളത്തിലും 0.80 മീറ്റർ വീതിയിലും 0.70 മീറ്റർ കനത്തിലും അടച്ചിട്ട് തി

തിരിലാണ് പ്രധാന കല്ലറ കാണപ്പെടുന്നത്. അത്രയൊന്നു വീതിയുള്ള, ദീർഘചതുരാകൃതിയിലുള്ള കരിങ്കൽപ്പാളികൾകൊണ്ട് മുകൾ മുദിയ മുന്ന് അറകളോടെയുള്ള ഒരു പ്രധാന കല്ലറയും തൊട്ടടുത്തുതന്നെയായി മറ്റൊരു കല്ലറയുമാണ് ഇവിടെയുള്ളത്. കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറ് ദിശയിലാണ് പ്രധാന കല്ലറയുടെ കിടപ്പ്. മൂന്ന് അറകളോടുകൂടിയ പ്രധാന കല്ലറയോട് ചേർന്നുകിടക്കുന്ന അതേ വലുപ്പത്തിലുള്ള ഒന്നോരത്ത കല്ലറയുടെ മുകൾഭാഗം കരിങ്കൽപ്പാളികൊണ്ട് മുദിയ നിലയിലല്ല കാണപ്പെടുന്നത്. പ്രധാന കല്ലറയോട് ചേർന്നുതന്നെ കിഴക്കുഭാഗത്തായി സമചതുരാകൃതിയിൽ മറ്റൊരു ചെറിയ കല്ലറയും ഉണ്ട്.

പ്രധാന കല്ലറ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മൂന്ന് കരിങ്കൽപ്പാളികൾ കൽത്തളകൾ (ചോർട്ട് ഹോളുകൾ) ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയാണ്. മൂന്ന് അറകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനായി പ്രധാന പാളികൾക്കു കുറുകെയായി ലംബമേഖലയിൽ മറ്റ് കരിങ്കൽപ്പാളികൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറ്റൊരു കല്ലറകളെ തമ്മിൽ വേർതിരിക്കുന്ന കരിങ്കൽപ്പാളിയുടെ കീഴ്ഭാഗത്താണ് കൽത്തളകളുള്ളത്. അറകളെ കല്ലറ അറകളോടെയാണ് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മറ്റൊരത്ത കല്ലറ അങ്ങനെയല്ല. എന്നാൽ മറ്റൊരു കല്ലറകളിലും പുരംവസ്തു അറയിടങ്ങളിൽ കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ, ചതുരകൃതിയിലുള്ള ചെറിയ കല്ലറയിൽ ഒരു അറയിടമുണ്ടും ലഭ്യമായിരുന്നു.

രൂപകൽപ്പന ചെൽത, പല വലുപ്പത്തിലും രൂപത്തിലുമുള്ള പതിനാറോളം കളിമൺപാത്രങ്ങൾ, ഇരുന്നൂറുകൊണ്ടുള്ള മെ, വാൾ, കാർണീലിയൽ മുത്തുരണികൾ, എല്ലിൻകഷിണങ്ങൾ തുടങ്ങിയ പുരംവസ്തു മെളി വുകളാണ് കല്ലറയിടകളെടുത്തിന് ഉൽഖനനംചെയ്തെടുത്തത്. ചുട്ടെടുത്ത കറുത്തതും പുറന്നതുമായ അടയാളങ്ങളോടെയുള്ള തിന്ന കഴുത്തുള്ള കളിമൺപാത്രങ്ങൾ, തണ്ണീർത്തളിന്റെ രൂപമോടുകൂടിയ മരണികൾ, മെരുക്കുകൾ (റിംഗ് സ്റ്റാമ്പ്), ചെറിയ കൂടം എന്നിവയാണ് കല്ലറകളെടുത്തിന് കണ്ടെത്തിയ കളിമൺപാത്രങ്ങൾ. മരണം നടന്ന് ഒരു വർഷത്തിനുശേഷം ഒരുങ്ങുന്ന ഇത്തരം മെരുക്കൽ ശവസംസ്കാരച്ചടങ്ങിന് പരമതാത്മാക്കൾ പരലോകത്തു ചെന്നാൽ ഭക്ത്യവസ്തുക്കൾ ലഭ്യമാകുന്നതിന്റെ പ്രതീകമായാണ്

തെക്കുകിഴക്കു ഭാഗത്തുള്ള സമാഹാരം - സ്റ്റാമ്പ് സീറ്റ്

മൺകലശങ്ങൾ കല്ലറകളെക്കൽകാണപ്പെടുന്നത് എന്നാണ് പൊതുവിശ്വാസം. കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറ് ദിശയിൽ അടക്കംചെയ്തിട്ടുള്ള ഇത്രയും വലിയ ഒരു കല്ലറയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം കേരളത്തിൽ ഇതുവരെ നിരപ്പാർട്ട് ചെയ്തിട്ടില്ല. ഒരു പ്രാദേശിക പ്രശ്നമിടയുടെയോ രാജാവിന്റെയോ ആധാരം ഇത്തരം കല്ലറകളെന്ന് പുരാവസ്തുവകുപ്പ് നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ശവസംസ്കാരസ്ഥലത്തുതന്നെ മൂന്ന് കല്ലറകളുടെ സാന്നിദ്ധ്യമുള്ളത് കുട്ടക്കുമുതിക്ക് വിധേയമായ ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങൾക്കു വേണ്ടി തീർത്ത മഹാശിലായുഗ സ്മാരകമാണ് ഇതെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ തന്നെ ഒരു നിലോടി സിസ്റ്റംകളുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും നന്നങ്ങാടികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു പ്രധാന സമൃദ്ധത്തിലെ വ്യത്യസ്ത ഭൂഗണിയിലുള്ള മനവിഭാഗങ്ങളുടെ കല്ലറകളാണ് ഇവിടെയുള്ളത് എന്നുതന്നെയാണ്. കല്ലറയിടകളെടുത്ത് നിന്ന് ലഭ്യമായ ഇരുമ്പായുധങ്ങളും ഉപതിരലത്തിൽ നിന്ന് ലഭ്യമായ എല്ലിൻ കഷിണങ്ങളും കാർണീലിയൽ മുത്തുരണികളും ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണ്.

കാലഗണന

ഉൽഖനനവിധേയമായ തെക്കിൻചിറ മഹാശിലായുഗസ്മാരകത്തിൽ നിന്ന് ലഭ്യമായ കറുത്തതും ചുവന്നതുമായ ചുട്ടെടുത്ത കളിമൺപാത്രങ്ങൾ, ഇരുമ്പായുധങ്ങൾ, കാർണീലിയൽ മുത്തുരണികൾ, നന്ന

ങ്ങാടികൾ എന്നിവയുടെയൊക്കെ കൃത്യമായ കാലഗണന കണ്ടെത്തുക എത്ര നൂൽകഴിഞ്ഞു. ഇവിടെനിന്ന് കണ്ടെത്തിയ എല്ലിൻ കഷണങ്ങൾ റേഡിയോ കാർബൺ ഡേറ്റിംഗിലൂടെ ശാസ്ത്രീയ പാഠവിധേയമാക്കിയപ്പോൾ 1000 ബി.സി.വരെ പിറകിലേക്ക് പോകുന്ന കല്ലറയാണ് ഇതെന്നു തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്ന് ലഭ്യമായ മഹാശിലായുഗ കാലഘട്ടത്തെ കല്ലറകൾക്കും 800 ബി.സി. മുതൽ 300 എ.ഡി. വരെയുള്ള കാലഗണനയാണ് ചരിത്രകാരന്മാർ പൊതുവെ നൽകിയിട്ടുള്ളത്. അതുപോലെത്തന്നെ പാലക്കാട് ജില്ലയിലും (പ്രത്യേകിച്ച് മെരുവ അർവരയിൽ) മറ്റും കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ള മഹാശിലായുഗ സ്മാരകങ്ങൾക്കും ഇത്രത്തോളം കാലപ്പഴക്കമുണ്ടെന്ന് അവിതർകമാണ്. മധ്യശിലായുഗത്തിലെയും നവീന ശിലായുഗത്തിലെയും മഹാശിലായുഗത്തിലെയും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു അധിവാസകേന്ദ്രമാണ് പാലക്കാട് ജില്ല എന്നാണ് പുരാവസ്തുപഠനങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. ഇവിടെനിന്ന് കണ്ടെത്തിയ പല മഹാശിലായുഗ സ്മാരകങ്ങളും വേണ്ട രീതിയിൽ സംരക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ പ്രാചീന സംസ്കാരത്തിന്റെ അപൂർവ്വ തിരുശേഷിപ്പുകൾ നമ്മുടെ കൺമുമ്പിൽ നിന്ന് അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നകാലം അതിവിട്ടുവെല്ലെന്ന് പാഠമെങ്ങിലും ●

(തുടരും)

പാലക്കാടൻ സംസ്കൃതി

ഡോ.വി.സനൽകുമാർ

ശിലാചിത്രങ്ങൾ

അതിപ്രാചീന കാലഘട്ടത്തിലും ആദിമചരിത്രകാലഘട്ടത്തിലും അധിവസിച്ചിരുന്ന ഗൃഹാനിവാസികൾ പൊതുവെ വേട്ടയാടിയും ഭക്ഷണം തേടിയിരുന്നതും പ്രകൃതിയുമായി താത്സ്യം പ്രാപിച്ചതാണ് ജീവിതം നയിച്ചിരുന്നത്. പാറപ്പുരപ്പുകൾ, ഗൃഹകളുടെയും പ്രകൃതിദത്ത അടയാളങ്ങളുടെയും ചുരുക്കുകൾ എന്നിവിടങ്ങളിൽ കൃത്യതയുള്ള കല്ലുകൾ കൊണ്ടോ എല്ലിൻകഷണങ്ങൾകൊണ്ടോ മരക്കൊമ്പുകൾകൊണ്ടോ ഇതുനായുധങ്ങൾ കൊണ്ടോ ശിലാചിത്രങ്ങൾ ആലേഖനം ചെയ്യുന്ന സംസ്കാരം ആദിമസംസ്കാരകേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിലനിന്നിരുന്നു. കരിമ്പാറകളിൽ ശിലാരേഖാചിത്രങ്ങൾ വരച്ചും ശിൽപമാതൃകയിൽ ബിംബങ്ങൾ കൊത്തിയും പച്ചിലപ്പാറ് കൂട്ടുകളുണ്ടാക്കി പ്രാചീനജീവിതത്തിന് പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഹായചിത്രങ്ങൾ വരച്ചും മറ്റുമാണ് ആദിമ മനുഷ്യന്റെ പ്രകൃതിസംരംഭകത്തിന്റെ സർഗ്ഗാത്മക കഴിവുകൾ, വിജ്ഞാനങ്ങൾ, ചിന്താശേഷി എന്നിവ പ്രതിഫലിപ്പിച്ചിരുന്നത്.

മേടകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ പ്രാചീന ചിത്രകലാരൂപങ്ങൾ വിതൃസിച്ചു കിടക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ കേരളപ്പുഴക്കടലിനു മധ്യ-ഉത്തരഭാഗത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇത്തരം പ്രാചീന ശിലാചിത്രങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യം ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും ആദിമജനതയുടെ സർഗ്ഗാത്മക സൃഷ്ടികളെക്കുറിച്ച് അടുത്ത കാലഘട്ടവും ചരിത്രകൃത്യങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ ഒട്ടും പതിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു പറയാം. പലത്തവരാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പകുതിയോടുകൂടി മാത്രമാണ് ശിലാശിൽപകലയെക്കുറിച്ചുള്ള കാരുമായ പഠനത്തിനു തുടക്കം കുറിച്ചത്.

1879-ൽ സ്പെയിനിലെ അൾട്ടിമിറോയിലെ ചരിത്രാതീത കാലത്തെ ശിൽപമാസ്തത്തുക്കുറിച്ച് മാസിമിലിനോഡി സനാത്താമ നടത്തിയ പഠനങ്ങളാണ് ശിലാരേഖയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനത്തിന് മാർഗ്ഗരീതികളായത്. 1883-ൽ ജോൺ ആർച്ചി ബാൾഡ് കാർലിറ്റിയും കോക്ക് ബെ

ന്നും ഉത്തര-മധ്യഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന് കണ്ടെത്തിയ ശിലാചിത്രങ്ങൾ 'റോക്ക് ആർച്ച് മാപ്പ് ഓഫ് സ്പെയിൻ'ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് ഈ മേഖലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനത്തിന്റെ പ്രധാന ചുവടുവെപ്പായിരുന്നു. 1894-ൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഹെലിസ് സ്വപ്രജ്ഞാതിരുന്ന ഹോസെറ്റ് മലബാറിൽ വയനാടൻ മേഖലയിൽ നടത്തിയ നായട്ടിനിടയിലാണ് ചരിത്രാതീതകാലത്തെ നവീന ശിലായുഗത്തിലെ അധിവാസകേന്ദ്രങ്ങൾ എക്കമിർത്തിന് കണ്ടെത്തിയത്. 1973-ൽ പർമനോന്റെ തമ്പി ഇടുക്കിയിലെ മറയൂർഗൃഹകളിൽനിന്ന് മധ്യശിലായുഗ കാലഘട്ടത്തെ ശിലാചിത്രങ്ങൾ പുറംമേടകത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. മധ്യശിലായുഗകാലത്തെ ജനത അവരുടെ അധിവാസകേന്ദ്രങ്ങൾക്കു സമീപം ഗൃഹകളിലോ റോക്ക് ഷെൽട്ടറുകളിലും ചെറുവാടങ്ങളിലും സമ്പന്നമായ അപകൃതശിലകളിലും ചിത്രങ്ങളും കൊത്തുപണികളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മറയൂർ റോക്ക് ഷെൽട്ടറിന്റെ പെയിന്റിംഗ് അഞ്ചനാട്ടിലെ കൂടക്കാ

പാതിയൊട്ടുപാ

ട്, പല്ലനാട്, ചമ്പക്കോട് എന്നിവിടങ്ങളിലാണ് ഉള്ളത്. കുതിരകൾ, കോളിത്തൊട്ടി, ആട്, പാപ്പാൻതാൻ, ആട്ടിന്മേൽ, ആട്ടിടമ്പൻ, കൈപ്പയർ ത്തി നിൽക്കുന്ന മനുഷ്യൻ, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ എന്നിവയുടെ സിംബലുകൾ ഇവിടെ കാണാം.

തിരുവനന്തപുരത്തെ ആരോട്ടിലുള്ള പാണ്ടവൻ ഫാത്തിൽ അലങ്കാരപ്പുലി, മനുഷ്യരൂപങ്ങൾ, സൂര്യന്റെ ബിംബം, ജ്യാതിതീയ മാതൃകകൾ എന്നിവയുടെ ശിലാരേഖാചിത്രങ്ങളാണ് ഉള്ളത്. കൊല്ലം ജില്ലയിലെ രോഷ് കെരട്ടിനിൽ ത്രികോണം, വൃത്തം, ചതുരം എന്നീ ആകൃതിയിലുള്ള ശിലാരേഖകൾ കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. തൊസാലിത്തിൽ കാമരത്ന പുരാവസ്തു ഉപകരണങ്ങളും ഇവിടെനിന്ന് കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പാലക്കാടുജില്ലയിലെ തെൻമല താഴ്വരയിൽ പ്രാചീന ശിലായുഗത്തിനും മഹാശിലായുഗത്തിനും മധ്യേയുള്ള പുരാവസ്തുസാന്നിധ്യമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽത്തന്നെയാണ് ഈ രേഖകൾ ശിലാരേഖാചിത്രങ്ങളുടെ നിരവധി സാന്നിധ്യങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ളത്.

പാലക്കാടുഗവൺമെന്റിന് നിന്ന് ഇ

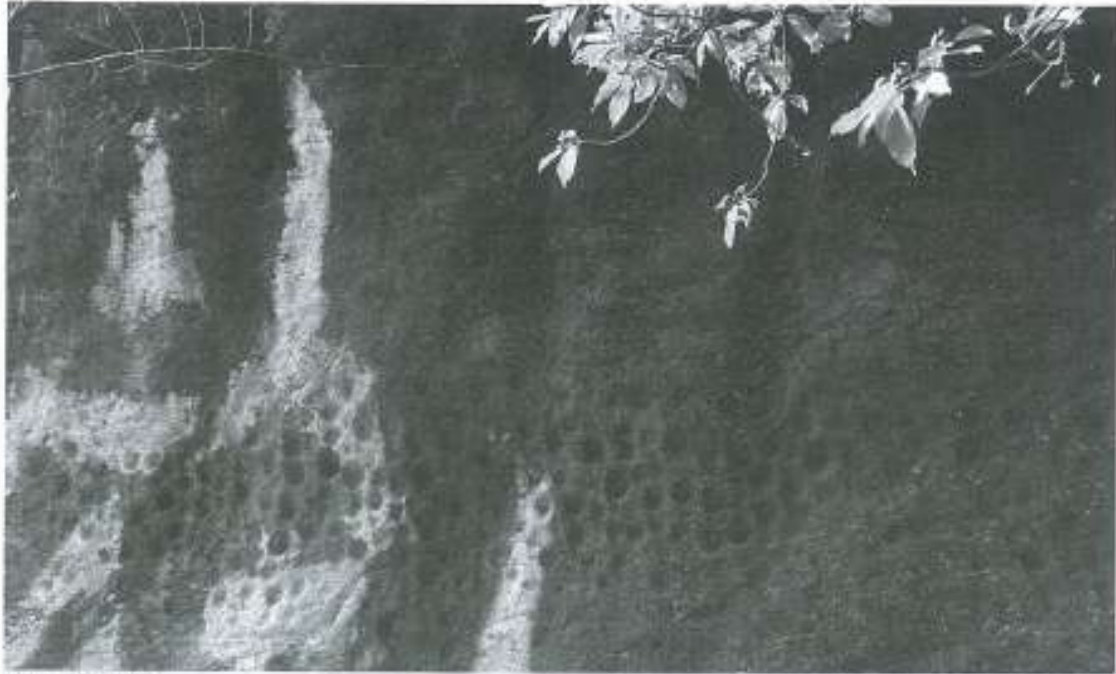
രുപത്തിയഞ്ച് കി.മീ. തെക്കുഭാഗികൊല്ലങ്കോടു പഞ്ചായത്തിലെ പാതിയൊട്ടു പാറയിൽ കാഞ്ഞിരക്കോരത്തിനു ചുവട്ടിൽ തുറസ്സായ കരിങ്കൽ നിർമ്മിത മഹാകാളപ്രതിഷ്ഠകൾ വടക്കുകിഴക്കുഭാഗത്താണ് ശിലാരേഖാചിത്രത്തിന്റെ സാന്നിധ്യമുള്ളത്. പരന്ന പാറപ്പുറത്ത് എഴുപത്തിയഞ്ച് സെ. മീ. നീളത്തിലും അമ്പത് സെ. മീ. വീതിയിലും അടയാളഭരണമുൾപ്പെടെയാണ് കാളയുടെ ശിലാരേഖ ആലേഖനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

മധ്യകാല ശിലായുഗത്തിലും നവീനശിലായുഗത്തിലും മഹാശിലായുഗത്തിലും ആദിപരിശകാലാലട്ടത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇവിടെനിന്ന് കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ള ശിലാരേഖകളിൽ സാക്ഷ്യമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, സീതാറുകുണ്ഡം, തേവർമണിപൊരൈ, വാമല എന്നിവിടങ്ങളിൽ ചതുരാകൃതിയിൽ ശാശ്വതികളുടെയോ നക്ഷത്രങ്ങളുടെയോ രൂപത്തിൽ ശിലാരേഖകളുണ്ട്. സൂര്യൻ, നക്ഷത്രം, മരം എന്നിവയുടെ സിംബലുകളോടെ സ്വസ്തിക സിംബലിൽ, ജ്യോതിഷികാൽ സിംബലിലും ത്രികോണാകൃതിയിലുമാണ് ഇവയുടെ രേഖനം. പ്രാചീന ആധിവാസ കേന്ദ്രത്തിന്റെ

സ്വപനമെന്നോണം പ്രകൃതിദത്ത അമ്പലകുറമ്പുകൾ (natural rock shelters) ഗുഹകൾ, പ്രാചീന ആരാധനാകേന്ദ്രം എന്നിവ അതുകൊണ്ട്, സീതാറുകുണ്ഡം, തേവർമണിപുരൈ എന്നിവിടങ്ങളിലുണ്ട്.

ഇരുപത്തിയഞ്ച് സെ.മീ. നീളവും വീതിയുമുള്ള ഓരോ കാൽപാദം തേവർമണിപുരൈയിലും മാട്ടാമം കിഴക്കേതിലുമായി കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഗോവിന്ദമല, മാമല, കോട്ടമല, വിരുത്തി, കാളപ്പെട്ടി എന്നിവിടങ്ങളിൽ രണ്ടുവീതം കാൽപാദങ്ങൾ ആദിമചരിത്രകാലഘട്ടത്തെ പാറപുരയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കാണുന്നുണ്ട്. പ്രാചീന മൗര്യരുടെയും മറ്റും കാൽപാദത്തിൽ, തിരുവിലാമല, എറണാകുളം ജില്ലയിലെ മലയാറ്റൂർ എന്നിവിടങ്ങളിൽ പാറപീഠങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്.

കരിങ്കല്ലിൽ കൊത്തിയ ശംഖുചക്രവും കോട്ടമലയിൽ മറ്റു ചരിത്രവശിഷ്ടങ്ങളോടൊപ്പം ആരംഭം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതുപോലുള്ള കരിങ്കല്ലിൽ കൊത്തിയ ഒരു ശംഖിന്റെ ചിത്രം എറണാകുളം ജില്ലയിലെ പ്രാചീനക്ഷേത്രമായ കല്ലിൽ ഗുഹാക്ഷേത്രത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തെ പാറപ്പുറ

കപ്സ്യജുകൾ

ത്തുതിൻ ഈ മേഖലകൾ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു ആനയുടെ മൃഗണവും കല്ലിൽകേൾവ്രത്തിൽ പാറപ്പുറത്ത് ഉണ്ട്. എല്ലെറ്റളി പഞ്ചായത്തിലെ ശംഖുചക്രപാറയിൽ പുർണ്ണകൃഷ്ണത്തിന്റെ രൂപമാണ് മൃഗണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അവിടെ ഉണ്ടെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ശംഖുചക്രത്തിന്റെ ആ മേഖലാം ഇപ്പോൾ ദൃശ്യമല്ല. ചതുരംഗം കളിക്കുന്നതിലുള്ള ശിലാരേഖകളിൽ തുണെണ്ണത്തിലും അവിന്റെയും വില്ലിന്റെയും രൂപം നമുക്ക് ദൃശ്യമാണ്.

കേരളത്തിൽ ആദ്യമായാണ് ആദിമനീവാസികളുടെ കഥാതുപത്തായ ശിലാരേഖാചിത്രങ്ങൾ പാലക്കാടുജില്ലയിൽനിന്നും എറണാകുളം ജില്ലയിൽനിന്നും കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ളത്. കേരളത്തിൽ ഇതിനുമുമ്പ് വയനാട് ജില്ലയിലെ എടക്കൽ ഗുഹ, തോവതി, ഇടുക്കിയിലെ തായൂർ, കൊല്ലംജില്ലയിലെ എഴുത്തുപാറ, തിരുവനന്തപുരത്തെ ആരോട എന്നിവിടങ്ങളിൽനിന്നാണ് ശിലാചിത്രങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ളത്. കൂർത്തുപുരത്തു കരിങ്കല്ല്കളോടു ഇതുനായുയങ്ങളോ കൊണ്ടാവും ഇത്തരം ചിത്രങ്ങൾ കൊത്തിവെച്ചതെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. മധ്യശിലാ യുഗത്തിലും താമിത ശിലായുഗത്തിലും മഹാശിലായുഗത്തിലും ആദിമ ചരിത്രകാലഘട്ടങ്ങളിലും ആരംഭം-വർത്തങ്ങളോടും

ജനിയോടുംകൂടിയ ശിലാരേഖകളും, പുൽമേടുകൾ തേടിയുള്ള ജീവിതരീതി നിലനിന്നിരുന്ന ഘട്ടങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. മേച്ചിലുകൾ സ്കന്ധനിലും ത്രിമാനാകൃതിയിലുള്ള ഘടനയും സ്വർത്തിക, സൂര്യൻ, നക്ഷത്രങ്ങൾ, മരച്ചില്ലകൾ എന്നിവ പ്രകൃതിയാദായനെയയും മതപരമായ ബിംബങ്ങളെയും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ശംഖുചക്രസംസ്കാരത്തിന് വൈഷ്ണവ ഭക്തിയിൽ ബന്ധമുണ്ട്. പാഠപീഠാരാധന ഹിന്ദുമതത്തിലും ഭൈരവത്തിലും ബുദ്ധമതത്തിലും ഒരു കാലത്ത് ശക്തമായി നിലനിന്നിരുന്നു. പാലക്കാടുജില്ലയിലെ മുതലമുക്കയിൽ നാഷ്യറൽ റോക്ക് ഷെൽട്ടറിൽ കൃത്തിവെച്ചിട്ടുള്ള നൂറ്റമ്പതോളം കപ്സ്യജുകൾ മധ്യകാല ശിലായുഗത്തിലെ അപൂർവ്വമായ ശിൽപകലാരവേശവമാണെന്നു പറയാം.

പാലക്കാടുജില്ലയിലും എറണാകുളം ജില്ലയിലും അടുത്ത കാലത്തായി കണ്ടെത്തിയ ശിലാരേഖാചിത്രങ്ങളുടെ കൃത്യമായ കാലനിർണ്ണയം നടത്തുക ദുഷ്കരമാണ്. എന്നിരുന്നാലും ശിലാരേഖാചിത്രങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്ന ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും മൈക്രോമിത്തിക് ഉപകരണങ്ങൾ, മെസോലിത്തിക് കാലത്തെ കൽസ്തുപരപാഴികൾ ചോശിലായുഗസ്തോകങ്ങൾ, ആദിമചരിത്രകാലഘട്ടത്തിലെ തെളിവുകളുടെ കേന്ദ്രിക

മണം എന്നിവ ഇവിടെ ശിലാചിത്രങ്ങൾക്കു സമീപം കാണപ്പെടുന്നത് വിവിധ സംസ്കാരിക പരിണാമകാലഘട്ടങ്ങളിലൂടെ കടന്ന് പോയിട്ടുള്ളതിന് പ്രത്യേക ഉദാഹരണമാണ്.

ഇൻഫ്രാറേഡ് റേഡാർഗ്രാഫി, സ്പെക്ട്രോഗ്രാഫി തുടങ്ങിയ പരിശോധനയിലൂടെ ശിലാരേഖാചിത്രങ്ങളുടെ കാലഘടന കണ്ടെത്താവുന്നതാണെങ്കിലും അവ പല കേന്ദ്രങ്ങളിലും അനുയോജ്യമാവണമെന്നില്ല. അതുപോലെ തന്നെ, ശിലാരേഖാചിത്രങ്ങൾക്കു സമീപത്തുനിന്ന് കണ്ടെത്തിയ പുരാവസ്തു തെളിവുകളും അവയുടെ കാലഘടനയുമോക്കെ താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു കണ്ടെത്തിയ പാലിയോ ലിത്തിക്-മെസോലിത്തിക് കാലഘട്ടങ്ങളിലെ ശിലാചിത്രങ്ങളുടെ സാദൃശ്യവും ഉള്ളകേവലം ആശയവും രൂപംഗിയും ഏകദേശം മറ്റേ കാലനിർണ്ണയത്തിലേക്കാണ് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്. ആഫ്രിക്കയിലെ ശിലാരേഖാചിത്രത്തിന്റെ കാലനിർണ്ണയത്തിൽ മനുഷ്യരുടെ കൂട്ടായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, കാലികളെ മെരുക്കിയെടുക്കൽ, പിൽക്കാലത്തിനു മുമ്പുള്ള യൂറോപ്പിലെ ദക്ഷിണ മധ്യഭാഗത്തെയും ഫ്രഞ്ച് വെനിസ് ഭാഗത്തെയും കാൻഡെഗ്രീയൻ പർവ്വതം, ചിത്രങ്ങൾ, അപ്പർ പാലിയോമിത്തിക്കിയെയും

ശിലാചിത്രങ്ങൾ- വാലയ കൊല്ലുകാർ

ഖാസാലിത്തിൽ കാലാലട്ടത്തിലെ യും വെട്ടുമാടൻതാങ്ങൽ എന്നിവയുടെ പ്രത്യേകതകൾ വിലയിരുത്തി കാലനിർണ്ണയം നടത്താവുന്നതാണ്. ഈ ഭൂമുഖത്ത് കണ്ടെത്തിയ ഏറ്റവും പഴക്കം ചെന്ന ശിലാചിത്രങ്ങളുടെ കാലഘട്ടം 1800 ബി.സി.യിലാണ്. ഫ്രാങ്കോ, ക്യാൻഡിനൻ 200 ബി.സി. സ്പാനിഷ് ലെവന്റെ (6000 ബി.സി, 2000 ബി.സി.) ഏഷ്യൻ ശിലാചിത്രങ്ങൾ (1200 ബി.സി.) എന്നിങ്ങനെയാണ് പൊതുവെയുള്ള കാലഗണന.

മെസോലിത്തിക് കാലഘട്ടവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്ന ശിലാരേഖാചിത്രസംസ്കാരമാണ് കേരളത്തിലുള്ളതെങ്കിലും കൃത്യമായ കാലനിർണ്ണയം സാധ്യമല്ല. മെസോലിത്തിക് കാലഘട്ടത്തെയും നവീന ശിലായുഗ കാലഘട്ടവുമായും മഹാശിലായുഗ കാലഘട്ടവുമായാണ് ഇവിടത്തെ ശിലാരേഖാചിത്രങ്ങൾക്കു ബന്ധമുള്ളത്. 4000 ബി.സി.യുണ്ട് കേരളത്തിലെ ശിലാരേഖാചിത്രങ്ങളുടെ കാലനിർണ്ണയം നടത്തിയിട്ടുള്ളത്. മനയാർ ഗുഹയിലെ രേഖാചിത്രങ്ങൾക്ക് മധ്യശിലായുഗ കാലഘട്ടം മുതൽ ആദിചരിത്രകാലഘട്ടംവരെയാണ് കാലനിർണ്ണയം നടത്തിയിരിക്കുന്നത്. എടക്കൽ, തൊവതി, ആങ്കാട് എന്നിവിടങ്ങളിലെ ശിലാരേഖാചിത്രങ്ങൾ നവീനശിലായുഗത്തിനും മഹാശിലാ

യുഗത്തിനും മധ്യയുഗമുതലാണെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു.

പാലക്കാടുജില്ലയിൽനിന്ന് കണ്ടെത്തിയ ശിലാരേഖാചിത്രങ്ങൾക്ക് മെസോലിത്തിക് കാലഘട്ടത്തിലും നവീനശിലായുഗത്തിലും മഹാശിലായുഗത്തിലും വെളിച്ചം വീശുന്ന കാലയളവാണ് ഇള്ളത്. ഇവിടെ കണ്ടെത്തിയ ശിലാചിത്രങ്ങൾ പലതും പാറമട മോണികളുടെ പാശ്ചാത്യങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു നാശത്തിന്റെ വക്കിലാണെന്നു വേദനയോടെ പറയാം.

തെപ്പച്ചകൾ തേടി ഇടതടവിതം തമ്മിക്കുന്ന ജീവിതശൈലി മധ്യശിലായുഗത്തിലും നവീനശിലായുഗത്തിലും ആദിചരിത്രകാലഘട്ടത്തിലും നിലനിന്നിരുന്നതിനു തെളിവുകളുണ്ട്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ മറ്റ് സിംഗങ്ങളിൽ കണ്ടെത്തിയ അലങ്കാരലേഖനങ്ങളെയുള്ള ശിലാചിത്രമാണ് ചാത്തിയോട്ടുപാറയിൽ കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ളത്. മൃഗസാധനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പ്രാചീന അതിമയുള്ള പ്രതിഷ്ഠകളോടുകൂടിയ തെന്തേനിയിലെ മുണ്ടിയൽകാവിൻ മൃഗപരിപാലനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചരിത്രമാണ് പറയാനുള്ളത്. മാത്രമല്ല, അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞുനടക്കുന്ന ആട്ടിയെ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രാചീനകാവ പകർപ്പുകൾ തമിഴ്നാട്ടിൽ നിന്ന് ഏപ്രിൽ-മേയ് മാസങ്ങളിൽ ചെമ്മരിയാടുകരള

യുംകോലാടുകരളയുംകൊണ്ട് പാലക്കാടൻ പാടങ്ങളിലും പാറമടകളിലും എത്തി വേനൽകഴിയുമ്പോൾ തിരിച്ചു പോകുന്ന ആട്ടിയെപാതമ്പവും ഇപ്പോഴും തുടരുന്നുണ്ട്.

പന്തൂരുകൃത്തിലും ശ്രീമാനാകൃത്തിലും സസ്തീകരുപത്തിലും മറ്റും കാണപ്പെടുന്ന ശിലാചിത്രങ്ങൾ പ്രകൃത്യാരംഭനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതായിനാൽ ചാത്തിയോട്ടുപാറയിലെ കാളിയുടെ ശിലാചിത്രത്തിലുള്ളതിലും പിറകിലെക്ക് കാലഘട്ടം പോകുന്നുണ്ട്. മെസോലിത്തിക് കാലഘട്ടത്തിലെക്ക് പോകാനുള്ള സാധ്യതയാണ് ഇതിനുള്ളത്. അതസമയം, ശംഖുചക്രവും പാദപീഠാദായനയും ആനയും മറ്റും മഹാശിലായുഗത്തിലെ ആദിചരിത്രകാലഘട്ടത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

മൃതലയങ്ങളിലെ റോക്ക്ഡെൽറ്ററിൽ കാണപ്പെടുന്ന പോസ്റ്റ്റസ്സൽസിൽ മറ്റ് സ്ഥലങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന ഇത്തരം കലാരൂപങ്ങൾക്ക് 6000 ബി.സി.വരെയാണ് ചരിത്രകാരന്മാർ കാലനിർണ്ണയം നടത്തിയിട്ടുള്ളത്. അതുപോലെതന്നെ, പാലക്കാടുജില്ലയിൽ കണ്ടെത്തിയ ശിലാചിത്രങ്ങൾ 6000 ബി.സി.യും 300 എ.ഡി.യും മധ്യയുഗമുതലാണെന്നു പറയാം. പാദപീഠാദായനയും മറ്റും 800 എ.ഡി. വരെയും തുടർന്നിരുന്നുവെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു.

പാലക്കാടൻ സംസ്കൃതി

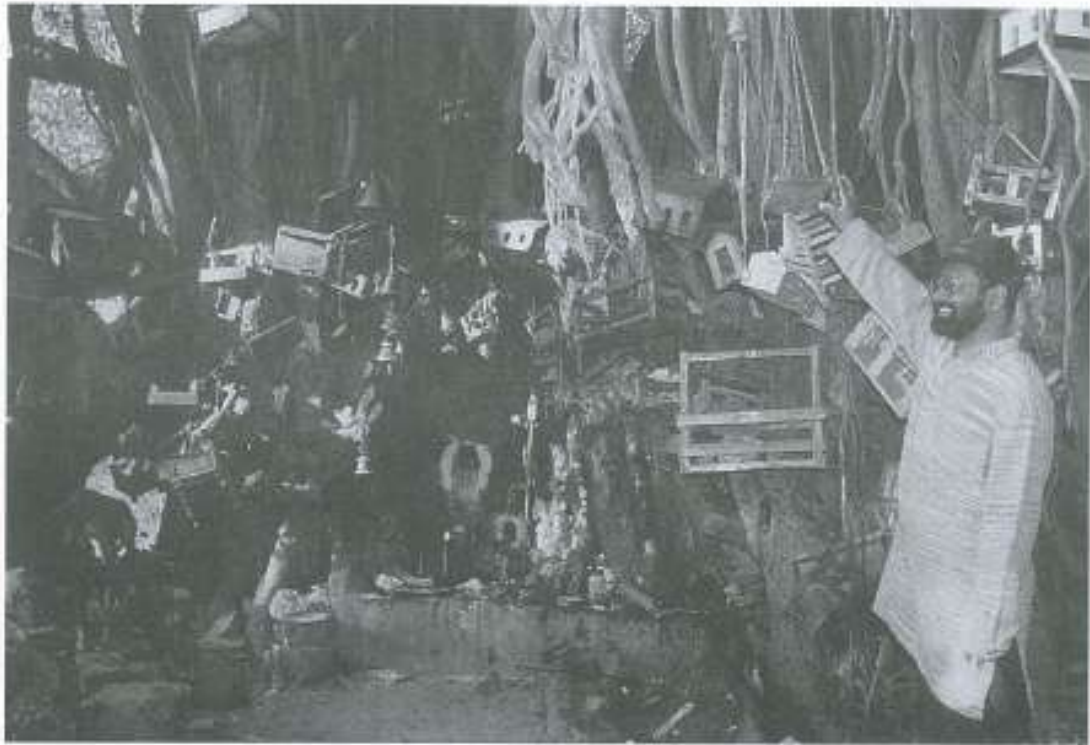
ഡോ.വി.സനൽകുമാർ

വൃക്ഷച്ചുവടുകളിലെ പ്രാചീന ദ്രാവിഡ ആരാധനാലയങ്ങൾ

പ്രാചീന തിരുകത്തിന്റെ ഭാഗമായ ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ സഹസ്രാബ്ദങ്ങളോളം നിലനിന്നിരുന്ന ദ്രാവിഡ ആരാധനാ സ്വന്തങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങൾക്കെക്കുറിച്ചുള്ള വൃക്ഷച്ചുവടുകളിലെ തുറസ്സായ പ്രദേശത്തെ ആരാധനാലയങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യം കേരളത്തിൽ ഒരുപക്ഷേ പാലക്കാടു ജില്ലയിൽ മാത്രമായിരിക്കും ഇന്നും കണ്ടുവരുന്നത്. മലനിക്കൽ, കുന്നിൻപ്രദേശങ്ങൾ, പാറപ്പുല്ലുകൾ എന്നിവിടങ്ങളിലെ മുകൾഭാഗത്തോ മലത്തൊഴിവിടങ്ങളിലോ വിശാലമായ കാർഷിക നിഖങ്ങളുടെ മധ്യഭാഗത്തോ പുഴകളുടെയും കുളങ്ങളുടെയും സമീപത്തോ ആണ് പ്രകൃതിയാരാധനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഇത്തരം ആരാധനാ സ്വന്തങ്ങളുടെ വികസിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളത്. പ്രപഞ്ചത്തിലെ സകല ചരമങ്ങളിലും ഈശ്വരം ദർശിച്ചുകൊണ്ട് ആൽ, കാഞ്ഞിരം ഇപ്പച്ച, വെട്ടി തുടങ്ങിയ വൃക്ഷങ്ങളെ ചുവട്ടിലാണ് പ്രാചീന കാലത്ത് കർഷകർ പ്രതിഷ്ഠകൾ നടത്തിയിരുന്നത്. ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ ദേവന്മാരും ദേവതകളുമായിരുന്നു ഇത്തരം പ്രതിഷ്ഠകൾ. കൊറ്റവൈ (കാട്ടി/ദുർഗ്ഗ),

കുറുപ്പമ്പലം, മുണ്ടിയൻ, കണ്ടാകർണ്ണൻ, ജൂഷം (കാട്ട), മാരിയമ്മ, അയ്യപ്പൻ തുടങ്ങിയ ആരാധനാമൂർത്തികളെയാണ് സാധാരണ ദ്രാവിഡ ഹൈന്ദവപാരമ്പര്യം പ്രതിഷ്ഠിക്കാറുള്ളത്. ബൃഹ-മൈനമതവിശ്വാസികൾ അവരുടെ തീർത്ഥാടകന്മാരുടെ ശില്പങ്ങളാണ് തുറസ്സായ ആരാധനാലയത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുക. ഏകദേശം 400 ബി.സി.കുറേക്കാലം നവീന ശിലായുഗത്തിലും മഹാശിലായുഗത്തിലും ആദിചേരകാലഘട്ടത്തിലും പ്രാചീന ദ്രാവിഡ മതത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന പ്രകൃതിയാരാധനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് ഇത്തരം തുറസ്സായ ആരാധനാലയങ്ങൾ. ഇവയുടെ പ്രസക്തി എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ദ്രാഹമണ നിവൃത്തനത്തിലുള്ള ക്ഷേത്രാധിഷ്ഠിത ശ്രീകോവിലുകൾ പണിയുന്നതുവരെ സജീവമായി നിലനിന്നിരുന്നു. ബി.സി. 300-നും എ.ഡി. 300-നും മദ്ധ്യേ രചിക്കപ്പെട്ടു എന്നു കരുതപ്പെടുന്ന തന്റെ സംഘകാല കൃതികളിൽ ചേരരാജാക്കന്മാരുടെ യുദ്ധദൈവമായ കൊറ്റവൈയെക്കുറിച്ച് ധാരാളം പരാമർശങ്ങളുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, രാജാക്കന്മാരും പണ്ഡിതന്മാരും ആരാധിച്ചിരുന്ന

അതിനു പോകുമ്പോൾ ചേരന്മാരുടെ സ്വീകൃതങ്ങൾ തലയിൽ പനമ്പുവ് വെച്ചു കൊണ്ടുവെച്ചെ പ്രാർത്ഥിച്ചു യുദ്ധങ്ങളിൽ ലക്ഷിക്കുന്ന സ്വന്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് 'അകനം' നിലും 'പുറനം' നിലും മറ്റു സംഘകൃതികളിലും പരാമർശങ്ങളുണ്ട്. തുറസ്സായ പ്രദേശത്ത് നിലനിന്നിരുന്ന പ്രാചീന ദ്രാവിഡ ആരാധനാലയങ്ങളെക്കുറിച്ച് കൃത്യമായ പഠനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. അതേസമയം, കേരളത്തിൽ എ.ഡി. എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ പുത്തണം നൂറ്റാണ്ടു വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ വികാസം പ്രാപിച്ച മധ്യകാല ക്ഷേത്രസംസ്കാരങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചില ഗവേഷണപഠനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മധ്യകാലഘട്ടത്തിൽ ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ പടർന്നുപന്തലിച്ചിരുന്ന ശൈവ-വൈഷ്ണവ പ്രസിദ്ധാനങ്ങളും ക്ഷേത്ര-മന്ത്രസമൃദ്ധതയേറിയതുമായിട്ടുള്ള ആരാധനാലയങ്ങൾ കേരളത്തിൽ വികസിക്കാൻ നിമിത്തമാവുകയായിരുന്നു. ഗോപിനാഥൻ, സർക്കാർ, രാജൻ ഗുരുക്കൾ, ചെമ്പകലക്ഷ്മി, വെളുപാത്ത്, നാരായണൻ, കെ.വി.ഗണേഷ് തുടങ്ങിയ ചരിത്രകാരന്മാർ കേരളത്തിലെ മധ്യ

ചിങ്ങംചിറ കുറുപ്പുസ്ഥലിക്കേന്ദ്രം

കാലക്ഷേത്ര സംസ്കാരം, ശില്പകല, മുവുടവ വ്യവസ്ഥ, തൊഴിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങൾ, മരവ-മരവർണ്ണവ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ, ജന്മിത്ത-കാർഷിക വ്യവസ്ഥ, ബ്രഹ്മണ ഊരാളന്മാരിലൂടെ കാർഷികമരവലയിൽ വികാസം പ്രാപിച്ച മധ്യകാലഘട്ടങ്ങളിലെ ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ പുരോഗതി എന്നീ വിഷയങ്ങളെ അധികരിച്ച് വിവിധ വിഷയ കോണുകളിൽനിന്ന് പാഠങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. പരമേശ്വരൻ, തുറന്നിട്ടു മുൻ നവീന ശിലാ യുഗത്തിലും മഹാശിലായുഗത്തിലും ആദിചരിത്രകാലഘട്ടത്തിലും (4000 ബി.സി - 800 എ.ഡി) പ്രാചീന ചേര നാട്ടിൽ ശക്തമായി നിലകൊണ്ടിരുന്ന ഗ്രാമീണർ സംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ച് (പ്രാദേശിക തെളിവുകൾ അടിസ്ഥാനമാക്കി) കാര്യമായ പഠനങ്ങൾ കേന്ദ്രത്തിൽ നടന്നിട്ടില്ല.

ഈ ലേഖകൻ തെരുവ താഴ്വരയിൽ നിന്നു കണ്ടെത്തിയ പ്രാചീന കാല തെളിവുകളുടെ ചുവടുപിടിച്ച് തെരുവ/വെങ്കടമലയുടെ താഴ്വരയിൽ നടത്തിയ പര്യവേഷണത്തിൽ തുറന്നുപ്രദേശങ്ങളിലെ ആരാധനാ സമുച്ചയത്തിന്റെ പരിനാദോളം കേന്ദ്രങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഗ്രാമീണ ആരാധനാമൂർത്തികൾ, കൊറ്റമെ,

വീരക്കല്ലുകൾ, കളിമൺ ശില്പങ്ങൾ, ത്രിശൂലങ്ങൾ, കൃത്യങ്ങൾ, കാളയുടെയും പശുവിന്റെയും പ്രതിഷ്ഠകൾ, അനന്തനാഗം എന്നിവയുടെ സാന്നിദ്ധ്യമാണ് ഇവിടെയുള്ളത്. ചിങ്ങംചിറ, ചാത്തിയോട് പാറ, ഗോവിന്ദമല, കാളമെട്ടി, മൂന്നിമ്പലകാവ്, ചാത്തൻപാറ, പനങ്കാവ്, വീഴുമല, തിരുനൂൽപാറ, പശയകാവ്, പനയൂർ, ഇലപ്പള്ളി, പനയൻപള്ളം, പുളിമന്നം, നടക്കോവ്, ആതനാടുകുന്ന് തുടങ്ങിയ വിവിധ പ്രദേശങ്ങളിലാണ് തുറന്നുപ്രദേശ ആരാധനാമന്ദിരങ്ങളുടെ വിപുലമായ കേന്ദ്രീകരണം പുരാവസ്തു പ്രാധാന്യത്തോടെ ഇപ്പോഴും ഹിർണ്ണാവസ്ഥയിൽ കണ്ടുവരുന്നത്.

ചിങ്ങംചിറ കോവിലിൽ

പ്രാചീന തമിഴകത്തിന്റെ ഭാഗമായ ചേരനാട്ടിൽ മറ്റൊരിടത്തും കാണാൻ കഴിയാത്ത തുറന്നുപ്രദേശത്തെ ആരാധനാമന്ദിരമാണ് (Open air shrines) ചിങ്ങംചിറ (ചിങ്ങംചിറ) കോവിലിൽ. ഇവിടെ സന്തോഷിച്ചിട്ടുള്ള പുരാവസ്തു തെളിവുകളും ആരാധനാപ്രകാരങ്ങളും പ്രാചീന ചരിത്രകാലഘട്ടത്തെ ഗ്രാമീണ ജനതയുടെ പ്രകൃതിരാധനയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്താണെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടി

ട്ടുണ്ട്. തെരുവ താഴ്വരയിലെ ചിങ്ങംചിറയിൽ പഴമുതലുപയോഗിച്ചുനിൽക്കുന്ന, തുറന്നുപ്രദേശങ്ങൾ പഴയതുമുതൽ കുന്നൻ പ്രദേശങ്ങൾ പഴയതുമുതൽ പ്രധാന ആരാധനാമന്ദിരം ചുവട്ടിലാണ് കുറുപ്പുസ്ഥലിയുടെതന്നെ പാതപ്പെടുത്തി ഒരു പുരയിടം സൃഷ്ടിച്ചു. തുറന്നുപ്രദേശം രാജകീയ പ്രവേശനമുള്ള പ്രധാന പ്രതിഷ്ഠകളുള്ളത്. ഇവയ്ക്കു പുറമെ വീരക്കല്ലുകൾ, ആനന്തനാഗം, സപ്തമാതൃകകൾ, തുറന്നുപ്രദേശം കളിമൺ മരവം നൽകിയ മൃഗങ്ങളുടെയും മനുഷ്യരുടെയും മരവകാട് ശില്പങ്ങൾ, അങ്ങുടോളം കളിമൺമരവുകൾ എന്നിവ ചിങ്ങംചിറയിലുണ്ട്. സമീപത്തായി മരവകാട് വിസ്തൃതിയുള്ള മരവകാട് കുന്നുമുതൽ

ചിങ്ങംചിറയുടെ ഭാഗമായി നിലകൊള്ളുന്നുണ്ട്. ഈ പ്രദേശത്തിന്റെ നിയന്ത്രണമുണ്ടായിരുന്ന പല്ലവരാജാവായ സിംഹവർമ്മന്റെ നാമത്തിൽ നിന്നോ മലയാളം കൊല്ലവർഷം ആരംഭമായ ചിങ്ങം ഒന്നിന്റെ സ്മരണാർത്ഥമാകാം ആവാം ചിങ്ങംചിറയിലെ പ്രതിഷ്ഠയും സ്മരണാർത്ഥം ഉൽപ്പത്തിയുണ്ടാണെന്ന് ഇതേക്കുറിച്ച് ഈ ലേഖകൻ നടത്തിയ ചരിത്രപഠനം

ചാത്തിമ്പാട് തൊഴുതി കോട്ടി

വിരൽപ്പുണ്ണുനൽ. ശാസ്ത്രീയമായി ഇവിടെ പർന്നുപന്തവിച്ചുനിൽക്കുന്ന ക്യാൻ പൊലകളുടെയും അവയുടെ ശാഖകളുടെയും വളർച്ചാകാലഘട്ടം പാനവിലയെങ്കിലുമായി ഈ വൃക്ഷങ്ങളുടെ കൃത്യമായ കാലനിർണ്ണയവും ചിങ്ങംപിറ കോവിൽ പ്രതിഷ്ഠയുടെ കാലാവ്യവസ്ഥ നിർണ്ണയിക്കാവുന്നതാണ്.

ചിങ്ങംപിറയുടെ ഒരു കിമി വിസ്തൃതിയിൽ നിരവധി വലിയ പേരാൽക്കോട്ടകൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും 1975-ൽ ചില സ്വകാര്യ വ്യക്തികൾ സ്ഥലം കൈയെറി ഇപ്പോഴുള്ള തുന്ന് ആലയകളൊഴികെ മറ്റൊന്നും വെട്ടിനശിപ്പിച്ചു. അതേ വർഷത്തോടെ അസാധാരണ പ്രകൃതി ദാഹത്തിലും മലമ്പുഴപ്പുഴയിലും ഒരു കുടുംബത്തിലെ ഏഴുപേരുടെ ജീവൻ അപഹരിക്കപ്പെടുകയും കൈയെറിയിൽ കൃഷിയിടം കൃത്തിയെങ്കിലും പുതിയ തോട് തുപപ്പെടുകയും ചെയ്തത് ഇന്നും ഭീതിയോടെ മാത്രമാണ് പഴയ തലമുറ ഓർക്കാറുള്ളത്.

പാലക്കാടുജില്ലയിൽ നിന്നും തിഴ്നാട്ടിലെ ദിണ്ഡിക്കൽ, മധുര, പൊള്ളാട്ടി, കോയമ്പത്തൂർ തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും വർഷംതോറും ആയിരക്കണക്കിന് ഭക്തർ

തങ്ങളുടെ കുലദൈവഭക്തരായ ചിങ്ങം ചിറയിലെത്തി ആരാധന നടത്തി പോകാറുണ്ട്. കുടുംബാംഗങ്ങളായി എത്തുന്ന ഭക്തർതന്നെയാണ് പ്രധാന പ്രതിഷ്ഠയിൽക്കൂ മൂന്നിൽ നിന്ന് പുഴാവിധികൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. അതിനു ശേഷം തൊട്ടടുത്ത മറ്റൊരു പേരാലിനു ചുവട്ടിൽ നേർച്ചക്കോഴിയെയോ ആടിനെയോ അടുത്ത് മരത്തിനു ചുവട്ടിൽവെച്ചുതന്നെ ആഹാരം പാകംചെയ്ത് പ്രത്യേക പുജ നടത്തി ഒന്നിച്ചിരുന്ന് പ്രസാദമുപേക്ഷ ക്ഷണം ആസ്വദിച്ചു കഴിച്ചു പിരിയുന്നു. ക്ഷണം പാകം ചെയ്യാനുള്ള ആട്ടുകണ്ണുകളും അതിക്കണ്ണുകളും മറ്റും അവിടെത്തന്നെയാണ്. അശാസ്ത്രീയമായ തിരികലും പുഴാവിധികളും മൂലം സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾ പഴക്കമുള്ള പേരാലിൽ ക്ഷതം സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ലേഖകന്റെ ശ്രമഫലമായി സംസ്ഥാന പുരാവസ്തു വകുപ്പ് 1998-ലും 1999-ലും സ്ഥലം സന്ദർശിച്ച് പരിസരങ്ങളിൽ മനനം നടത്തി വീലപ്പെട്ട പുരാവസ്തു തെളിവുകൾ കണ്ടെടുത്ത് ചിങ്ങംപിറയടക്കമുള്ള പുഴാവിസ്തൃതി സംരക്ഷണ മ്യൂസിയമായി പ്രഖ്യാപിക്കാനുള്ള പ്രാഥമിക നടപടികൾ കൈക്കൊണ്ടിരുന്നുവെങ്കിലും സർക്കാരിന്റെ മലയാളത്തിനുള്ള

അന്ധി തീവ്രമാനം അന്തതമായി നീളുകയാണ്.

എന്നാൽ, സ്വപ്രാബ്ദങ്ങളായി പൊതുജനങ്ങൾ തലമുറകളായി ആരാധിച്ചുവരുന്ന ചിങ്ങംപിറ കോവിലിന്റെ നിയന്ത്രണം അനധികൃതമായി കൈക്കൊള്ളാൻ ബാഹ്യശക്തികൾ മധ്യസ്ഥരുടെ പിൻബലത്തോടെ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. കോവിലിന്റെ സംരക്ഷകൻ എന്ന പേരിൽ കടന്നുവന്ന് സമീപപ്രദേശത്തെ കൃഷിയിടങ്ങൾ വാങ്ങി അതിനൊടു ചേർന്നുകിടക്കുന്ന കോവിലിന്റെയും ചിങ്ങംപിറ ക്വട്ടത്തിന്റെയും അവകാശം സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാനാണ് വാങ്ങിയെടുക്കാനുള്ള ശ്രമം. അവർ ചിങ്ങംപിറ ആരാധനാസ്വരൂപത്തിന്റെ പൗരാണികപാരമ്പര്യത്തിനടിമകൾക്ക് കോട്ടം തട്ടും വിധം നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുകയും ഭക്തരുടെ ആചാരരീതികളിൽ നിയന്ത്രണം ചെലുത്തുകയും ചെയ്യുന്നത് പ്രദേശവാസികളുടെയും വിശ്വാസികളുടെയും ശക്തമായ എതിർപ്പിനിടയാക്കുന്നു. പൊതുജനങ്ങൾ ന്യൂനാങ്കുളമായി ആരാധിച്ചുവരുന്ന ആരാധനാലയങ്ങൾ സ്വകാര്യവ്യക്തികൾ കൈക്കൊള്ളാൻ പാടില്ല എന്ന പൊതുനിയമം ഇവിടെ ലംഘിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾ പഴക്കമുള്ള തു

പാലക്കാടൻ സംസ്കൃതി

റസ്സായ ഈ അപൂർവ്വ ആരാധനാലയം കേന്ദ്ര സംസ്ഥാന ഹൃദയവസ്തുവകുപ്പ് ഏറ്റെടുത്ത് പ്രാചീനത നിമിത്തം സംരക്ഷിക്കണമെന്ന ആവശ്യം ശക്തിപ്പെടുത്തുകയാണ്.

ചിങ്ങംചിറ കറുപ്പുസ്വരമി കോവിലിനോടു സമാനമായ ആരാധനാലയം ഇതുപതു കി.മീ. കിഴക്കു പടിഞ്ഞാറു മാറി കന്നിമാരിയിൽ എന്തൊരു സ്ഥലമുണ്ട്. ചിങ്ങംചിറയിൽ പേരമാണ് പ്രധാന ആരാധനാവ്യക്തികളെങ്കിലും, കന്നിമാരിയിലെ തുറസ്സായ ആരാധനാലയത്തിൽ പേരു സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ തേക്കുമാണ് പ്രധാന ആരാധനാവ്യക്തികൾ. പാലക്കാട് പ്രദേശത്ത് ചുരുക്കമേ പമ്പായത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പാമ്പിക്കുളത്തുള്ള ടിമാകാരമായ ഈ കന്നിമാരിതേക്കുമാറ്റം പ്രാചീന ൧൦൦ വീധ സംസ്കൃതിയും ചരിത്രപ്രാധാന്യവുമുള്ളവയാണ്. മലയാളം കൊല്ലവർഷം ആരംഭമുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വടക്കൻ കേരളത്തിലും തെക്കൻ കേരളത്തിലും പണ്ടുകാലത്ത് നിലനിന്നിരുന്ന ചിങ്ങം, കന്നിമാസങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങളും ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ്. മലയാളം കൊല്ലവർഷാരംഭത്തെക്കുറിച്ചു ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്ന അവിശ്വകൃത്യം കൂടുതൽ വ്യക്തത കൈവരുത്തുന്ന പുത്തൻ സിദ്ധാന്തത്തിൽ ഇവയെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിശകലനം ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ചാത്തിയോട് മകാളി കോവിലിൽ ചിങ്ങംചിറയിൽ നിന്ന് ചുരുക്കി.മീ. തെക്കുമാറിയാണ് തുറസ്സായ ആരാധനാ കേന്ദ്രമായ ചാത്തിയോട് മകാളി (മഹാകാളി) കോവിലിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. 1.7൦ മീറ്റർ ചതുരകൃതിയിലുള്ള ചുറ്റുമുഖത്ത് കരിങ്കല്ല്കൊണ്ട് നാല് ഉയരത്തിൽ കെട്ടിയ ചുറ്റുമുഖമിനകത്താണ് ഉഗ്രരൂപിണിയായ കാളിപ്രതിഷ്ഠയുള്ളത്. പതിനേഴ് സെ.മീ. നീളത്തിലും അമ്പത് സെ.മീ. വീതിയിലും ഒറ്റക്കല്ലിലാണ് തുറസ്സായ കരിങ്കൽ മതിലിനകത്താണ് കാളി/സുര്യോ വിഗ്രഹം കൊത്തിവെച്ചിട്ടുള്ളത്. ഭൃഷണത്തിൽ ആയുധങ്ങളുണ്ട്. കാഞ്ഞിരമരത്തിനു താഴെയാണ് പ്രതിഷ്ഠ. ദീർഘചതുരകൃതിയിൽ വെട്ടിയെടുത്ത പതിനാറോളം കരിങ്കൽ സ്തംഭങ്ങളും തൂണുകളും ചുറ്റുമുഖത്തിലും തീർത്താണ് നിർമ്മാണം. ചേരരാജാക്കൻമാരുടെ ദേവതയായ കൊറ്റമൈ ഒരു പ്രതികാരസുരീറ്റയുടെ പ്രതികരണമാണ്. ചിങ്ങംചിറയിൽ

മാവന്നും ദേവിയും- ചിങ്ങംചിറ

വേതുപോലെ തിരിഞ്ഞിട്ട് നിന്നുള്ള ചില കുടുംബാംഗങ്ങളാണ് പ്രധാനമായും ഇവിടെ വന്ന് പ്രത്യേക പുജാവിധികൾ ചെയ്തു വരുന്നത്. എതിരാളികളെ തകർക്കാൻ കരിങ്കൽപ്രതിഷ്ഠയിൽ ചുവന്ന മുളക് തൊട്ടുപുരട്ടി പ്രാർത്ഥനാകർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുന്ന രീതിയും ഇവിടെയുണ്ട്. അതുമാത്രം ബന്ധപ്പെട്ട് നിരവധി ഗ്രാമീണകുടുംബങ്ങൾ പഴയ തലമുറക്കാർക്ക് പങ്കുവെക്കുന്നുണ്ട്. ഇതേ പ്രതിഷ്ഠ കളോടെയുള്ള സുരീറ്റയുടെ തകർന്നിടത്തു കിഴക്കു കരിങ്കൽ പ്രതിഷ്ഠകൾ പല്ലുസ്തമ്പിയിലെ കോട്ടമൈയുടെ താഴ്വര, കോട്ടമ്പലം എന്നിവിടങ്ങളിലുമുണ്ട്.

ചാത്തിയോട് മകാളി അമ്മൻ കോവിലിന്റെ കിഴക്കു വടക്ക് മൂലയിലാണ് ചരിത്രാതീതകാലത്തെ ഒരു കാളയുടെ ശിലാരേഖാചിത്രം കാണാം. മരണാധിത്തിക്ക് കാലഘട്ടത്തെ മൈത്രോലിത്തിക് ഉപകരണങ്ങൾ ചാത്തിയോട് മഹാകാളി പ്രതിഷ്ഠയുടെ മുൻഭാഗങ്ങളിലുണ്ട്. മാത്രമല്ല, മകാളികോവിലിൽ നിൽക്കുന്നതിന്റെ തുറന്ന മീറ്റർ പടിഞ്ഞാറുമാറിയാണ് കൽമണ്ഡപങ്ങൾ നിലനിന്നതിന്റെ പ്രതീകമായ പോസ്റ്റ്പോസ്റ്റുകൾ ധാരാളമായുള്ളത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അമ്പതു മീറ്റർ ഉയരത്തിൽ

ഒരു കിമോംഗിറ്റോളം നീളത്തിൽ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ചാത്തിയോട് പാതയ്ക്ക് 1൦൦൦ ബി.സി മുതൽ നാളിതുവരെയുള്ള സാംസ്കാരിക വികാസ പരിണാമ ചരിത്രം പറയാനുണ്ട്. തൊട്ടടുത്ത പുരാവസ്തു പ്രാധാന്യം നിറഞ്ഞ റാമ്പുവായ വിരുത്തിയും മുനിക്കുണ്ഡവും താമരക്കുളവും ഉണ്ട്. വീറിയ കാലഘട്ടങ്ങളെ തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന പുരാവസ്തു തെളിവുകളായ മൈത്രോലിത്തിക് ഉപകരണങ്ങൾ മധ്യശിലായുഗ കാലഘട്ടത്തിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്നു; പോസ്റ്റ്പോസ്റ്റുകളുടെ സാന്നിധ്യവും അലങ്കരിച്ച കാളയുടെ ശിലാരേഖാചിത്രവും നവീന മഹാശിലായുഗ കാലഘട്ടത്തിലേക്കും അതുകൊണ്ടുതന്നെ, ചാത്തിയോട് മഹാകാളി പ്രതിഷ്ഠയ്ക്ക് തൊട്ടുമുന്നിലുള്ള കാളയുടെ ശിലാരേഖാചിത്രത്തിനപ്പുറമുള്ള കാമ്പുഴക്കര അവകാശപ്പെടാവുന്നതാണ്. മഹാശിലായുഗ കാലഘട്ടത്തിലും ആദിചേര കാലഘട്ടത്തിലും ശക്തമായി സാന്നിധ്യമറിയിച്ചിരുന്ന ചേരരാജ്യത്തെയും രാജാക്കൻമാരുടെയും കൂലാരവരായ കൊറ്റമൈ/കാളി/ സുരീറ്റപ്രതിഷ്ഠയുടെ പ്രതീകമാണ് ഇതെന്നു പറയാം. ●

(തുടരും)

**സോമലത നൽകാനുള്ള യാഗാധികാരമുള്ള
പ്രാചീന വെൺകുണ്ട് നാടിന്റെ ശാസ്ത്രീയ അടിത്തറ**

Dr. V.SANALKUMAR
(Best Teacher National & State Awardee
Mob: 9447874283
Email: v.sanalkumar@gmail.com)

കേരള പ്രാചീന ചരിത്രത്തിൽ പാലക്കാട് ജില്ല വഹിച്ചിരുന്ന നിസ്തുലസ്ഥാനവും ഇവിടെ നിലനിന്നിരുന്ന വെൺകുണ്ട് രാജവംശത്തിന്റെ മഹിമയും നാളിതുവരെയും നാം വേണ്ടവിധം വിശകലന വിധേയമാക്കിയിട്ടില്ല. പ്രാചീന തമിഴകത്തിന്റെ അവിഭാജ്യഭാഗമായ ചേരനാടിന്റെ സിരാകേന്ദ്രമായി പാണ്ഡ്യ-ചോള നാട്ടിലേക്കുള്ള പ്രവേശന കവാടത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഇവിടം വേദികാലഘട്ടത്തിനു മുമ്പും പിമ്പും എത്രത്തോളം ചരിത്രഗതി നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നത് നമ്മുടെ പിൻതലമുറക്കാർ അർഹിക്കുന്ന ഗൗരവത്തിൽ പഠനവിധേയമാക്കിയിട്ടില്ല. കേരളോൽപ്പത്തിയിൽ പരാമർശിക്കുന്ന കേരളത്തിലെ യാഗങ്ങൾക്ക് സോമലത, കരിങ്ങാലി - ചമത, കൃഷ്ണമാൻ തോൽ എന്നിവ നൽകാനുള്ള യാഗാധികാരവും അഗ്നി ബീജം കാലുകളിലുള്ളതിനാൽ മെതിയടി കൂടാതെ കേരളത്തിലെ ഏതു ക്ഷേത്രത്തിനകത്തും പ്രവേശിക്കാനുള്ള വെൺകുണ്ട് നാട് വീരരവി വംശത്തിലെ ഭരണാധികാരികൾക്കു കൈവന്നതിലെ ശാസ്ത്രീയ അടിത്തറയും നമ്മുടെ ചരിത്രപണ്ഡിതന്മാർ വേണ്ടവിധം ഗവേഷണബുദ്ധ്യ പരിശോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പ്രാചീന ചേരനാട്ടിലെ പ്രധാന അധിവാസകേന്ദ്രവും ഭരണസിരാകേന്ദ്രവുമായിരുന്ന ഇവിടം വിവിധ ചരിത്രവികാസ പരിണാമഘട്ടങ്ങളിലൂടെ കടന്ന് വന്ന ഇവിടം പ്രമുഖ ബ്രാഹ്മണ ഗ്രാമങ്ങളിലൊന്നായ വേങ്കടമെന്ന പേരിലറിയപ്പെട്ട ചരിത്രവും പുതുതലമുറകൾക്ക് ഇന്നും അജ്ഞാതമാണ്.

അടുത്തയിടെ ഈ ലേഖകൻ പാലക്കാട് ജില്ലയുടെ പ്രാചീന ചുളളിയം പേരൊന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഭാരതപ്പുഴയുടെ പ്രധാന പോഷകനദികളായ ഗായത്രിപ്പുഴയുടെയും, അശ്വാതി (ചിറ്റൂർപുഴയുടെയും) നദീതടങ്ങളിൽ നടത്തിയ ഉപരിതല പുരാവസ്തു ഗവേഷണത്തിൽ പ്രാചീന ചരിത്രത്തെയും ആധുനിക ചരിത്രകാലഘട്ടത്തെയും തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാ പുരാവസ്തു തെളിവുകളും കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പ്രാചീന ശിലായുഗം, മദ്ധ്യശിലായുഗം, നവീനശിലായുഗം, ഇരുമ്പുയുഗം, (മഹാലിശായുഗം) ചരിത്രകാലഘട്ടം എന്നിവ സമന്വയിച്ചിട്ടുള്ള ചുരുക്കം ചില പ്രദേശങ്ങളെ ഇന്ത്യയിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രാചീന അധിവാസകേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്ന നിരവധി ഗുഹാസങ്കേതങ്ങൾ, പ്രകൃതിദത്ത അഭയകേന്ദ്രങ്ങൾ, മൈക്രോലിത്തിക് ഉപകരണങ്ങൾ, പോസ്റ്റ് ഹോളുകൾ, ശിലാരേഖാചിത്രങ്ങൾ, മഹാശിലായുഗ സ്മാരകങ്ങൾ, തുറസ്സായ പ്രാചീന ആരാധനാലയങ്ങൾ, പ്രാചീന വട്ടെഴുത്ത് തമിഴ്ശിലാലിഖിതങ്ങൾ, തകർക്കപ്പെട്ട ക്ഷേത്ര അധിഷ്ഠാനങ്ങൾ, കളിമൺ, കരിങ്കൽ ശിൽപ്പങ്ങൾ, ചേരകാലഘട്ടത്തെയും സാമൂതിരി കാലഘട്ടത്തിലേതു മുൾപ്പെടെയുള്ള നാണയങ്ങൾ, വീരകല്ലുകൾ, തകർക്കപ്പെട്ട രാജവംശത്തിന്റെ ആസ്ഥാനം എന്നിവയുടെ വിപുലമായ കേന്ദ്രീകരണങ്ങളാണ് പുതുതായി കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ളത്.

2000 വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപ് രചിക്കപ്പെട്ട അകനാനൂർ, പുറനാനൂർ തുടങ്ങിയ തമിഴ് സംഘകാല കൃതികളിലും അതിനുശേഷമുള്ള സംഘ കാലാനന്തരകൃതികളായ ചിലപ്പതിക്കാരം, മണിമേഖല തുടങ്ങിയ കൃതികളിലും പരാമർശിക്കുന്ന മിക്ക ഭൂമിശാസ്ത്ര പദങ്ങളും ചേരരാജാക്കൻമാരുടെ പേരിനോടൊപ്പമുള്ള സ്ഥലനാമങ്ങളും ചുളളിയം പേരാറിന്റെ (ഭാരതപ്പുഴ) പോഷകനദീതടങ്ങളിലും, പറമ്പിക്കുളം പോലുള്ള മലനിരകളിലുമാണെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

പണ്ടുകാലത്ത് വേങ്കടമലയെന്നും കൊല്ലിമലയെന്നും അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന നെല്ലിയാമ്പതി താഴ്വരയിലെ തെൻമല നിരകൾക്കു താഴെ സമാന്തരമായി വിന്യസിച്ചുകിടക്കുന്ന 'പൊറെ' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന വിശാലമായി ഉയർന്നു നീണ്ടുകിടക്കുന്ന പാറപ്പുരപ്പുകളിലും അവിടത്തെ ഗൃഹാ-പ്രകൃതിദത്ത അയ്യകേന്ദ്രങ്ങൾക്ക് സമീപത്തുനിന്നും 10,000 ബി.സി.ക്കും 200 എ.ഡി.ക്കും മധ്യേയുള്ള മൈക്രോലിത്തിക്കുകൾ, പോസ്റ്റ് ഹോളുകൾ (കൽസ്തുപ പൊഴികൾ), ശിലാരേഖചിത്രങ്ങൾ, മഹാശിലായുഗ സ്മാരകങ്ങൾ തുടങ്ങിയ ചരിത്രാവശിഷ്ടങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മാത്രമല്ല സംഘം സംഘാനന്തരകൃതികളിലെ പല സ്ഥലനാമങ്ങളും ഇവിടെ ദൃശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ബി.സി. 1000 നും എ.ഡി. 300 നും മധ്യേ പൊറെനാട് എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ചേരരാജ്യത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക രേണസിരാകേന്ദ്രം തെൻമല താഴ്വരയാണെന്ന് പറയാവുന്നതാണ്. പ്രാചീന ചേരനാടിന്റെ മറ്റുപ്രദേശങ്ങളിൽ ഇത്തരം ഭൂമിശാസ്ത്ര പുരാവസ്തു തെളിവുകൾ ലഭ്യമല്ലാത്തതും ഈ വാദത്തിന് ശക്തി പകരുന്നുണ്ട്. എ.ഡി. 300 നും 800 നു മധ്യേ രചിക്കപ്പെട്ട തെൻ പറയപ്പെടുന്ന ചിലപ്പതികാരം, മണിമേഖല എന്നീ കൃതികളിൽ ചേരനാട്ടിലെ വഞ്ചീകാണ്ഡത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന പല സ്ഥലനാമങ്ങളും മലനിരകളും അവിടത്തെ ജലധാരകളും പൊറെ നാടിന്റെ സിരാകേന്ദ്രമായ സീതാറുകുണ്ട്, പലകപ്പാണ്ടി, നിന്നുതുറ്റി, ഗോവിന്ദതീർത്ഥം തുടങ്ങിയ വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങളുള്ള തെൻമല നിരകളുടെ താഴ്വരകളിലാണ് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായിട്ടുള്ളത്. ചിലപ്പതികാര കൃതികളിലെ നായികയായ കർണ്ണകി പ്രതിഷ്ഠയുള്ള കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഗേവതിക്കാവിലേക്ക് ചെമ്പട്ടുമുടുത്ത് വാളും പരിചയമേന്തി ഏറ്റവും തുടുതൽ കോമരങ്ങൾ എത്തുന്നത് പാലക്കാട് ജില്ലയിൽ നിന്നുള്ളവരാണ് എന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ആന്ധ്ര-കർണ്ണാടക-തമിഴ്നാട് ഭാഗങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രാചീന ചാലൂക്യ, പല്ലവ, പാണ്ഡ്യ രാഷ്ട്രകൂടദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് ബ്രാഹ്മണരുടെയും മറ്റുംവിവിധ കാരണങ്ങൾകൊണ്ട് ബി.സി. 1-ാം നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം ചേരനാട്ടിലേക്കുള്ള കുടിയേറ്റം പ്രാചീന ചേരനാടിന്റെ പ്രവേശനകവാടമായ പാലക്കാട് ചുരം വഴിയായിരുന്നു പ്രധാനമായും നടന്നിരുന്നത്. ബ്രാഹ്മണർക്കെതിരായ അതിക്രമങ്ങൾ, യുദ്ധം, വരൾച്ച തുടങ്ങിയ പല ഘടകങ്ങളും ആ ദേശങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള കുടിയേറ്റത്തിനു കാരണമായിട്ടുള്ളതിന് നിരവധി രേഖകളുണ്ട്. തെൻമലയ്ക്കും വടമലയ്ക്കും മധ്യേയുള്ള പാലക്കാടൻ ചുരം നെൽകൃഷിക്കും, പയറുകൃഷിക്കും അനുയോജ്യമായ ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ കാർഷിക നിലങ്ങൾ, പ്രകൃതിദത്ത മലനിരകൾ, ജലധാരകൾ പെരിയാറിന്റെ പോഷക നദീതീരങ്ങൾ, മിതമായ കാലാവസ്ഥ എന്നിവയൊക്കെ ഈ പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് പ്രാചീനകാല കുടിയേറ്റങ്ങൾക്ക് പ്രധാന പ്രേരക ഘടകങ്ങളായിരുന്നു. കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ബ്രാഹ്മണ അധിവാസ കേന്ദ്രമായിരുന്ന 'വേങ്കട'ത്തിന്റെ ഉദയം അങ്ങിനെയാണിരുന്നു.

വൈദിക കാര്യങ്ങളിലും, വേദോപനിഷത്തുകളിലും അഗ്രഗണ്യരായ ബ്രാഹ്മണർ യാഗാധി ഹോമാദികളിലും ചിങ്ങൻചിറ പോലുള്ള തുറസ്സായ ആരാധനാലയങ്ങൾക്കു പകരം പല്ലവ-ചാലുകൃ, പാണ്ഡ്യ, ചേര ക്ഷേത്ര നിർമ്മാണ മാതൃകകളുള്ള കരിങ്കൽക്ഷേത്ര അധിഷ്ഠാനങ്ങൾ പടുത്തുയർത്താൻ എ.ഡി.8-ാം നൂറ്റാണ്ടിനോടകം ആരംഭിച്ചിരുന്നു. അന്നു കാലത്ത് നിലനിന്നിരുന്ന ജൈന-ബുദ്ധ വിശ്വാസങ്ങൾക്കുമേൽ ആധിപത്യം ചെലുത്തുകയെന്നതും വൈഷ്ണവ-ശൈവ വിശ്വാസങ്ങളുടെ ശാക്തീകരണങ്ങളും ഇതിന് അടിത്തറയടി

വേദോപനിഷത്തുകളിലുള്ള അവഗാഹവും യാഗാധിഹോമങ്ങളുടെ അവകാശ നേതൃത്വവും ബുദ്ധിശക്തിയിലും തൊലിയുടെ നിറത്തിലും മറ്റും പ്രാകൃത ദ്രാവിഡ സമൂഹത്തിന്മേൽ ബ്രാഹ്മണരുടെ സ്വാധീനം ക്രമേണ വർദ്ധിച്ച് രാജാക്കന്മാരെ അവരോധിക്കാനുള്ള അധികാരം ബ്രാഹ്മണർക്കു കൈവരികയും ചെയ്തു. കേരളത്തിലെ യാഗങ്ങൾക്കുള്ള യാഗാധികാരം വീരരവിവംശത്തിനു കൈവന്നത് അങ്ങനെയാണ്. ക്രമേണ പ്രധാനപ്പെട്ട ദ്രാവിഡ സ്ഥലനാമങ്ങൾക്ക് പകരം സംസ്കൃത പേരുകൾ സ്ഥലനാമങ്ങളിൽ സ്ഥാനം പിടിക്കാൻ തുടങ്ങി. ബ്രഹ്മാണ അധിവാസകേന്ദ്രമായ വേങ്കടത്തിന്റെ സിരാകേന്ദ്രത്ത് 'രാജധാനി നിലനിൽക്കുന്ന സ്ഥലം' എന്നർത്ഥം വരുന്ന കൊല്ലംകോട് (കൊല്ലം = രാജധാനി + കോട് = കേന്ദ്രം) തുടങ്ങിയ സ്ഥലനാമങ്ങൾ അങ്ങനെ രൂപപ്പെട്ടതാണ്.

ഇവിടെ തകർക്കപ്പെട്ട് കിടക്കുന്ന നിരവധി ചതുരാകൃതിയിലും, വൃത്താകൃതിയിലും ഗജപൃഷ്ടാകൃതിയിലുള്ള തകർന്നടിഞ്ഞ നിരവധി ക്ഷേത്രഅധിഷ്ഠാനങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് പാലക്കാട് 'കൊല്ലം' (രാജധാനി) നിൽക്കുന്ന നഗരത്തിന്റെ നിർമ്മാണം 8-ാം നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം നടന്നതായി സങ്കല്പിക്കേണ്ടതാണ്. 8 മുതൽ 12-ാം നൂറ്റാണ്ട് വരെ സുവർണ്ണ കാലഘട്ടത്തിലേക്കുയർന്ന ഇവിടം തുടർച്ചയായ പാണ്ഡ്യ-ചോള ആക്രമണത്തിലൂടെ 12-ാം നൂറ്റാണ്ടോടുകൂടി ആദ്യഘട്ട തകർച്ചയ്ക്ക് കാരണമാവുകയാണുണ്ടായത്. പിന്നീട് 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ശക്തി പ്രാപിച്ച സാമൂതിരി ഈ പ്രദേശം പിടിച്ചടക്കി. വീരരവിവംശത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിനും നാമിനറിയപ്പെടുന്ന വേങ്ങനാട് 'നമ്പിടി' വംശത്തിന്റെ ആരംഭത്തിനും അതോടെ തുടക്കം കുറിച്ചു. നൂറ്റാണ്ടുകളോളം തുടർന്ന സാമൂതിരിയുടെ ഭരണത്തിന്റെ ആധിപത്യമില്ലാതാക്കാൻ 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഹൈദരാലിയെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തി ടിപ്പുസുൽത്താന്റെ അക്രമണത്തിലൂടെ മറ്റൊരു തകർച്ചയ്ക്ക് ഈ പ്രദേശം സാക്ഷ്യമാവുകയായിരുന്നു.

വെൺകുണ്ടറ നാട്

ചിലപ്പതിക്കാരത്തിൽ പരാമർശിക്കുന്ന ചേരന്മാളിലെ വെൺകുണ്ടറ നാടിന്റെ ആസ്ഥാനം തെൻമലതാഴ്വരയിൽ കൊല്ലംകോട് കോവിലകം പറമ്പിലാണെന്ന് ഇവിടെ നിന്നും കണ്ടെടുത്ത ശിലാലിഖിതവും മറ്റു ചരിത്രപുരാവസ്തു തെളിവുകളും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. 8-ാം നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പു നിലനിന്നിരുന്നവെൺകുണ്ടറ രാജ്യത്തെ കൽസ്തൂപങ്ങളും കരിങ്കല്ലുകളും മറ്റും ടിപ്പുവിന്റെ കോട്ട ദൃതഗതിയിൽ പണിയുന്നതിനും പിന്നീട് ഈ മേഖലയിൽ കുടിവേറിപാർത്തവർ വീടുപണിയുന്നതിനും തൊഴുത്തിൽ പതിക്കുന്നതിനും മറ്റും കൊണ്ടുപോകുകയായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും ഇവിടെ ഉത്ഖനനം നടത്തിയാൽ രാജവംശ ആസ്ഥാനം നിലനിന്നിരുന്നതിന്റെ തെളിവുകൾ ദൃശ്യമാകുന്നതാണ്. തലമുറകൾ കൈമാറിയ കേട്ടുകേൾവി വച്ച് കൊല്ലംകോട് കോവിലകം പറമ്പിലെ മൂടപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന കരിങ്കൽ

വെൺകുണ്ട് നാടിനെ പിന്നീട് ശക്തിയാർജ്ജിച്ച സാമൂതിരി പിടിച്ചടക്കി തന്റെ അധീനതയിലുള്ള നമ്പിടിവംശത്തെ പുനഃസ്ഥാപിച്ചുകൊടുക്കിയതിനുശേഷവും നെൻമേനി കോവിലകം പറമ്പ് കേന്ദ്രീകരിച്ചു തന്നെയാണ് ഭരണം നടത്തിയിരുന്നതെന്നതിനെ നിരവധി പുരാവസ്തുതെളിവുകൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. വേങ്കെനാട്, വെങ്കിനാട്, കൊല്ലം, സീതശൈലഭൂമി തുടങ്ങിയ പേരുകളിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന വെൺകുണ്ട് നാട് രാജവംശം വേങ്ങനാട്, വെങ്ങനാട് എന്ന പേരിൽ പിന്നീട് അറിയപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. സാമൂതിരിയുടെ ഭരണനിയന്ത്രണത്തിൽ നമ്പിടി വംശത്തിന്റെ അധീനതയിലായെങ്കിലും സാമൂതിരി വർഷം തോറും ഭാരതപ്പുഴയുടെ തീരത്ത് നടത്തിവരാറുള്ള മാമാങ്കോത്സവത്തിന് പ്രധാന രാജാക്കൻമാരോടൊപ്പമുള്ള മുൻനിര സ്ഥാനമാണ് വെൺകുണ്ട് നാട് ഭരണാധികാരികൾക്ക് നൽകിയിരുന്നത്. വെൺകുണ്ട് നാട് രാജാക്കൻമാരുടെ വംശീയ പാരമ്പര്യവും കൂലമഹിമയും കണക്കിലെടുത്താണ് സ്വതന്ത്രരാജാക്കൻമാരോടൊപ്പമുള്ള ഇരിപ്പിടം നൽകിയതെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. സാമൂതിരി രാജവംശം പിടിച്ചടക്കുന്നതിന് മുമ്പ് വെൺകുണ്ട് നാടിന് ഉണ്ടായിരുന്ന പദവിയിലേക്കാണ് ഇതെല്ലാം വെളിച്ചം വീശുന്നത്.

പിന്നീട് സാമൂതിരിയെ തുരത്താനായി ജില്ലയിലെ ബ്രാഹ്മണ ക്ഷത്രിയ വിഭാഗക്കാരാണ് മൈസൂരിൽ നിന്നുള്ള ഹൈദരാലിയെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിയതും പിന്നീട് ടിപ്പുവിളയുടെ നേതൃത്വം കോവിലകം പറമ്പും മറ്റു പലക്ഷേത്രങ്ങളും തകർക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു. നൂറ്റാണ്ടുകളോളം പ്രോജ്ജലിച്ചുനിന്നിരുന്ന കോവിലകം പറമ്പ് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട നഗരമായി മാറിയത് അങ്ങനെയാണ്. പിന്നീട് ഇപ്പോൾ കാണപ്പെടുന്ന കൊല്ലങ്കോട് കൊട്ടാരം പണി കഴിയിപ്പിച്ച ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ സംരക്ഷണയിൽ ഇപ്പോൾ കാണപ്പെടുന്ന കൊല്ലങ്കോട് കോവിലക മുക്കിൽ കൊട്ടാരം പണിത് ആസ്ഥാനം മാറുകയായിരുന്നു. ഇന്ന് രാജവംശത്തിന്റെ പ്രതാപം അസ്തമിച്ചെങ്കിലും വെൺകുണ്ട് നാട് വീരരവി വംശത്തിലെ ഭരണാധികാരികൾക്ക് വംശീയ പാരമ്പര്യത്തിലൂടെ ലഭിച്ച യാഗാധികാരം കാച്ചാങ്കുറിശ്ശി പെരുമാൾ ക്ഷേത്രത്തിലൂടെ ഇപ്പോഴും നിലനിന്നുവരുന്നു.

ഇവിടെ നിലനിന്നിരുന്ന പ്രാചീന സാംസ്കാരിക പൈതൃകകേന്ദ്രങ്ങൾ പലതും അവഗണനയേറ്റ് നാമാവശേഷമാവുകയാണ്. സോമലതയടക്കമുള്ള പുരാവസ്തു പ്രാധാന്യമുള്ള വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് നെന്മേനി വെൺകുണ്ട് നാട് വീര രവി വംശത്തിൽ പറയുന്ന പുരാവസ്തുക്കൾ വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ കേരള ചരിത്രത്തിന്റെ ഇരുളടഞ്ഞു കിടന്നിരുന്ന നിരവധി ഏടുകൾക്കൊപ്പം ഉത്തരം കണ്ടെത്താൻ കഴിയുക.

NB : The writer is the recipient of best Higher Secondary Teacher National Award, State Govt. Award & Indian President Scouts Award. His research work along the Gayathripuzha Vally of Venkedamala /Thenmala, Palakkad District has identified a large number of Archaeological Evidences datable between 4000BC and 200 AD. It consist of archaeological evidences of microliths, post holes, rock engravings, megalithic monuments , open aided shrines, ruined shrines, sculptures and stone inscriptions. He is a native of Nenmeni, Kollamkodu at Palakkad District and presently working as Higher Secondary School Teacher in Geography, at Jayakeralam HSS Pulluvazhy, Ernakulam District.

നമ്മുടെ പാവനമായ വിദ്യാഭ്യാസ സംസ്കൃതിയുടെ ചുവടുക്കൽ പിഴയ്ക്കുന്നതെവിടെ ?....

ഡോ. വി. സനൽകുമാർ

(മികച്ച അധ്യാപകനുള്ള ദേശീയ - സംസ്ഥാന അധ്യാപക പുരസ്കാര സ്വീകർത്താവ്)

എച്ച്. എസ്.എസ്.ടി (ജ്യോഗ്രഫി)

ജയകേരളം ഹയർസെക്കന്ററി സ്കൂൾ, പുല്ലുവഴി

വീജ്ഞാന വിസ്ഫോടനത്തിന്റെയും വിവിരസാങ്കേതിക വിദ്യയുടെയും ഈ യുഗത്തിൽ വിഷയങ്ങളുടെ തള്ളികയറ്റങ്ങളും വിവരങ്ങളുടെ ബാഹുല്യവും പാഠ്യക്രമത്തിന്റെ പോരായ്മയുംമൂലം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആത്യന്തിക ലക്ഷ്യംതന്നെ വിസ്തരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ ഏതു വെല്ലുവിളികളെയും സധൈര്യം നേരിടാൻ കഴിയുന്ന ആത്മജ്ഞാനവും ആത്മസാക്ഷാത്കാരവും ആത്മസംതൃപ്തിയും നിറഞ്ഞ പ്രാപ്ത മനസ്സുകൾക്കു പകരം അപൂർണ്ണതയും അശാന്തിയും ആത്മ സംഘർഷങ്ങളും നിറഞ്ഞ സമ്മർദ്ദ മനസ്സുകളായി മാറുന്നു നമ്മുടെ പുതുമലൂകൾ. സ്വയം പ്രചോദിതരാവുകയും പ്രചോദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ട ഉൽകൃഷ്ടമായ ഗുരുശിഷ്യ ബന്ധങ്ങളും നമുക്ക് കണികാണാൻ കഴിയുന്നില്ല. പാവനമായ സരസ്വതീ ക്ഷേത്രങ്ങൾ തടവറകളായ ഫാക്ടറി കേന്ദ്രങ്ങളായും നിരന്തരം കുറ്റവിചാരണകൾക്കു വിധേയമാകുന്ന ന്യായാധിപ കോടതികളായും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ന്യൂനതകൾ മാത്രം കാണുന്ന വികലവൈകൃത കേന്ദ്രങ്ങളായും കലാലയ സംസ്കാരം ദുഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭാരതസംസ്കൃതിയുടെ അന്തസ്സത്ത ചോർത്തികളയുന്ന വിദ്യാഭ്യാസസംസ്കാരം സൃഷ്ടിച്ചതിൽ പ്രധാന കുറ്റവാളികൾ നമ്മുടെ വികലമായ വിദ്യാഭ്യാസ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ മാത്രമാണ്.

ഉൽകൃഷ്ടമായ പ്രാചീന ഭാരതീയ വിദ്യാഭ്യാസ സംസ്കൃതി

പുരാതനഭാരതത്തിൽ ഗവേഷണ അഭിവാജ്യതയിൽ ആത്മജ്ഞാനത്തിന്റെയും ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെയും പ്രപഞ്ചരഹസ്യങ്ങളുടെയും നിഗൂഢരഹസ്യങ്ങൾ തേടുന്ന ജീജ്ഞാസുക്കളായിരുന്നു ഋഷീശ്വരൻമാരായ നമ്മുടെ പൂർവ്വികരായ ഗുരുക്കൻമാർ. നിരന്തര അന്വേഷണത്തിലൂടെയും തപസ്യയിലൂടെയും കണ്ടെത്തിയ ദിവ്യമായ ആത്മജ്ഞാനത്തിന്റെ അന്തസ്സത്ത പങ്കുവയ്ക്കലായിരുന്നു പ്രാചീനകാല ഗുരുക്കൻമാരുടെ പ്രധാന ദൗത്യം. 10,000 ശിഷ്യൻമാർ വരെ പർണ്ണശാലകളിൽ താമസിച്ച് ആചാര്യന്റെ കീഴിൽ വിദ്യ പകർന്നു നൽകിയ 'കുലപതികളായ' നിരവധി ഗുരുവര്യൻമാരെക്കുറിച്ച് നമ്മുടെ പുരാണഇതിഹാസങ്ങളിൽ എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മഹാമുനി ശ്രേഷ്ഠരുടെ പദവി അലങ്കരിച്ചിരുന്ന വസിഷ്ഠൻ, വിശ്വാമിത്രൻ, വ്യാസൻ, ശൗനകൻ, കണ്ണൻ, ധൗമൻ, സാന്ദീപനി തുടങ്ങിയവരെല്ലാം തന്നെ കുലപതികളുടെ ബ്രഹ്മപദം പുകിയ ആദ്യകാല ആചാര്യരത്നങ്ങളായിരുന്നു. നമ്മുടെ ആത്മീയ ആചാര്യൻമാരായിരുന്ന ശ്രീകൃഷ്ണൻ, ശ്രീബുദ്ധൻ, വർദ്ധമാനമഹാവീരൻ, ശങ്കരാചാര്യൻ, ഗുരുനാനാക്ക്, ശ്രീനാരായണഗുരു, സ്വാമിവിവേകാനന്ദൻ, എന്നിവരെല്ലാം അതാതുകാലത്തെ സമൂഹത്തെ പ്രചോദിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആത്മീയ തേജസ്വികളായ ഗുരുവര്യൻമാരായിരുന്നു. ക്രിസ്തുദേവനും, മുഹമ്മദ്നബിയും ഇത്തരം ആത്മീയ ഗുണങ്ങളുള്ള ഭാരതത്തിന് പുറത്തുള്ള ഗുരുസ്ഥാനീയരായിരുന്നു.

അതിന്റോട്സംബന്ധിച്ചും, പ്ലേറ്റോയും, സോക്രട്ടീസും, ഗാന്ധിജിയും, ഡോ. രാധാകൃഷ്ണനുമൊക്കെ സാമൂഹ്യപരിഷ്കർത്താക്കളായ ദാർശനിക കാഴ്ചപ്പാടില്ലാത്ത ഗുരുസ്ഥാനീയന്മാരായിരുന്നു. അതാതു രംഗങ്ങളിൽ സർവ്വവിദ്യാവിശാരദന്മാരായിരുന്നു നമ്മുടെ ആത്മാംശം സ്പർശിക്കുന്ന ഗുരുവര്യന്മാരെല്ലാം തന്നെ. “അസംഗചന്ദ്രം, ബഹുശാസ്ത്രപണ്ഡിതനും, സ്വച്ഛന്ദനും, സുലഭനും, സുമുഖനും, സുന്ദരനുമായിരിക്കണം ഗുരുവെന്നാണ് ” നമ്മുടെ സംസ്കൃതികൾ ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നത്. ‘ഗു’ അന്ധകാരം ‘രു’ രോധം എന്നീ രണ്ട് സംസ്കൃത പദങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അന്ധകാരനിവാരകൻ എന്നാണ് ‘ഗുരു’ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം. വിദ്യാർത്ഥികളെ വാക്കുകൾകൊണ്ട് പോലും വേദനിപ്പിക്കാത്ത ഉത്തമജനകരും, പ്രചോദകരുമാകണം ഗുരുക്കന്മാരെന്ന് മനുസ്മൃതി ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നുണ്ട്. ശിഷ്യരിൽ നിന്ന് പ്രതിഫലം കൈപ്പറ്റാതെ നിസ്വാർത്ഥ സേവകരായിരുന്നു നമ്മുടെ പ്രാചീന ഗുരുക്കന്മാർ. വിദ്യാഭ്യാസം അവസാനിപ്പിക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ശിഷ്യരുടെ കഴിവ്നന്നുസരിച്ചുള്ള ഗുരുദക്ഷിണ സമ്പ്രദായം നിലനിന്നിരുന്നത്.

സാദേശ്യബുദ്ധി, സദാചാരനിഷ്ഠ, സേവനതൽപ്പരത, വിദ്യാർജ്ജനോത്സുഖത, വിനയം, ദേഹാദ്ധ്യാനപ്രതിപത്തി, വിവേകം എന്നീ സർഗ്ഗുണങ്ങളാണ് ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ശിഷ്യർക്ക് ഉണ്ടാകേണ്ട സർഗ്ഗുണങ്ങളായി കൽപ്പിച്ചിരുന്നത്.

വേദങ്ങൾ, വേദാംഗങ്ങൾ (ശിക്ഷ, കൽപ്പം, വ്യാകരണം, നിരൂപണം, ചന്ദസ്സ്) ജ്യോതിഷം, ആയുർവേദം, കലകൾ, ധനുർവേദം, ദർശനങ്ങൾ എന്നീ പാഠഭാഗങ്ങൾ ശിഷ്യരുടെ അഭിരുചികൾക്കനുസരിച്ച് ഗുരുമുഖത്ത് നിന്ന് അഭ്യസിച്ചിരുന്നു. ആത്മസാക്ഷാത്കാരം ആർജ്ജിക്കാനുള്ള ജ്ഞാനമാർഗ്ഗവും ശാസ്ത്രകലകളിലുള്ള വിജ്ഞാന പഠനത്തിനും തുല്യപരിഗണന നൽകിയിരുന്നു. ധനുർവേദം, രാഷ്ട്രതന്ത്രം, ഖജവാജീരമക്രിയ, സ്മൃതികൾ എന്നീ പാഠശാഖകൾ ഭരണാധികാരികളും, യുദ്ധപരാക്രമികളുമായ ക്ഷത്രിയജനത നിർബന്ധമായും അഭ്യസിച്ചിരുന്നു. ആർക്കും ഏതു വിദ്യയും സ്വാംശീകരിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും ആദ്യകാലങ്ങളിൽ നിലനിന്നിരുന്നതിന് തെളിവുകളുണ്ട്. കർമ്മംകൊണ്ട് ബ്രഹ്മണ്യത്തിലേക്ക് ഉയർന്ന സത്യകാമ ജാപാലി, ബ്രഹ്മണരായ കൃപരും, ദ്രോണനും ആയോധന വിദ്യയിൽ അഗ്രഗണ്യരായി ക്ഷത്രിയതുല്യ ജീവിതം നയിച്ചതിന്റെയും നിരവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉപനിഷത്തിലും പുരാണകഥകളിലുമുണ്ട്.

ശിക്ഷണകാലയളവിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ ബ്രഹ്മചര്യം പാലിക്കുക, സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ വർജ്ജിക്കുക, അഹിംസ, നിലത്തുകിടന്നുള്ള നിദ്ര, തുടങ്ങിയ ലളിത ജീവിതചര്യകളാണ് ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ശിഷ്യഗണത്തിന് നിഷ്കർച്ചിച്ചിരുന്നത്. വേദത്തെയും അറിവിനെയും അറിയുന്നവൻ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് “ബ്രഹ്മചര്യനിഷ്ഠ” ആദ്യകാലങ്ങളിൽ നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നത്. സുഗമമായ വിജ്ഞാനസ്വാംശീകരണത്തിന് ഇത് അനിവാര്യമാണ്. അറിവ് സ്വായത്തമാക്കുന്നവനാണ് ബ്രഹ്മചാരി.

തക്ഷശില- നളന്ദ സർവ്വകലാശാലകൾ

ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനത്തിനും 3 നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പ് തന്നെ നിലനിന്നിരുന്ന തിന് വ്യക്തമായ തെളിവുകളുള്ള അറിവിന്റെ സിരാകേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്ന ഭാരതത്തിലെ തക്ഷശിലയിലെയും, നളന്ദയിലെയും പാഠ്യപദ്ധതിയെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധം വിദ്യാർജ്ജനത്തിന് നാം എത്രത്തോളം മഹത്വം കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനത്തിന് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പ് ജീവിച്ച ചന്ദ്രഗുപ്തമൗര്യൻ, ചാണക്യന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം തക്ഷശിലയിൽ ചെന്ന് വേദശാസ്ത്രങ്ങൾ അയോധനവിദ്യ, രാജ്യതന്ത്രം എന്നിവയിൽ പരിശീലനം നേടിയതായി പറയുന്നു. പിന്നീട് ബുദ്ധമതപഠനത്തിന്റെ സിരാകേന്ദ്രമായി 7-ാം നൂറ്റാണ്ട് വരെ തക്ഷശില മാറുകയായിരുന്നു. ഹൈന്ദവ ശാസ്ത്രങ്ങളുടെയും, ബുദ്ധദർശനങ്ങളുടെയും സിരാകേന്ദ്രമായി 7-ാം നൂറ്റാണ്ട് വരെ തക്ഷശില മാറ്റപ്പെട്ടിരുന്നു.

പുരാതന ഭാരതത്തിലെ പ്രസിദ്ധ ബൗദ്ധ സർവ്വകലാശാലയായ നളന്ദയിൽ ഗുരുക്കൻമാർ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു പുറമെ വിദ്യാർത്ഥികൾ സ്വയം ചിന്തിച്ചും വായിച്ചും ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തിയും ചർച്ചകളിൽ പങ്കെടുത്തും വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടുമാണ് ജ്ഞാനസമ്പാദനം നടത്തിയിരുന്നത്. മഹായാനം, ഹീനയാനം, താന്തയാനം തുടങ്ങിയ ബൗദ്ധദർശനങ്ങളും, ഗണിതം, ജ്യോതിശാസ്ത്രം, ചികിത്സാശാസ്ത്രം, ഹൈന്ദവദർശനങ്ങൾ എന്നീ പഠനശാഖകളും പാഠ്യപദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ലോകത്തിന്റെ ദാർശനിക ചിന്താഗതിയെ മാറ്റിമറിച്ച നിരവധി പണ്ഡിത ശ്രേഷ്ഠരും, ക്രിസ്തുദേവനും, നബിയും, നളന്ദ-തക്ഷശില സർവ്വകലാശാലയിലെ വിദ്യാർത്ഥികളായെത്തി ഹൈന്ദവ ബുദ്ധമത സംഹിതകൾ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നതായി നിരവധി ഗവേഷണ കണ്ടെത്തലുകൾ നിലവിലുണ്ട്.

ഭാരതീയ സംസ്കൃതിയുടെയും ജ്ഞാനമാർഗത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനം ഈശ്വരാംശത്തിലധിഷ്ഠിതമായ ആരാധനാ ഭാവവും ഉപാസനയും, അർപ്പണ ഭാവവുമാണ്. പ്രപഞ്ചശക്തി, പ്രകൃതി, അഗ്നി, വായു, ആകാശം, ജലം, ഭൂമി, ജീവജാലങ്ങൾ, സസ്യജാലങ്ങൾ, പർവ്വതങ്ങൾ, നദികൾ, തുടങ്ങിയ സകലചരാചരങ്ങളെയും ഈശ്വരന്റെ വരദാനമെന്ന സങ്കല്പത്തിലാണ് ആരാധിച്ചിരുന്നത്. ഉൽകൃഷ്ടമായ ഗുരുശിഷ്യ സംവാദങ്ങളിലൂടെയും പുരാണ ഇതിഹാസ കഥകളിലൂടെയും എത്ര വൈകാരികമായാണ് വേദകാലഘട്ടം മുതൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളത്. പുരുഷനെയും സ്ത്രീയെയും ഈശ്വര പ്രതിരൂപങ്ങളാക്കി കലയും, സംഗീതവും നൃത്തരൂപങ്ങളും വാദ്യോപകരണങ്ങളും വികസിപ്പിച്ച് നമ്മുടെ ശിൽപ്പ മാതൃകകളിലും വാസ്തുവിദ്യയിലും ആയുർവേദം, ജ്യോതിഷം എന്നിവയെല്ലാം ഈശ്വര വരദാനമായി കണക്കാക്കുന്ന മറ്റേതൊരു ഭൂപ്രദേശവും സംസ്കാരവും ഭാരതത്തിന് പുറമെ ഉണ്ട്?

ഭാരത സംസ്കൃതിയുടെ പൈതൃകവും പാരമ്പര്യവും ഉദ്ഘോഷിക്കാത്ത ഒരു വിദ്യാഭ്യാസവും വ്യവസ്ഥയും പരിപൂർണ്ണമല്ല. അവയുടെ ആഴങ്ങളിലേക്കും വേരുകളിലേയ്ക്കും ആഴ്ന്നിറങ്ങാൻ കഴിയാത്ത ഏതൊരു ശാസ്ത്രപഠനവും വികല- വൈകൃത മനസ്സുകളെ മാത്രമേ സൃഷ്ടിക്കുകയുള്ളൂ. ഭാരതീയ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അന്തസ്സത്ത തകർക്കപ്പെട്ടത് 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിനു ശേഷമുള്ള മുഗൾ ഭരണവ്യവസ്ഥയും യൂറോപ്യൻ അധിനിവേശങ്ങളും തന്നെയാണ്. ഭാരതത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിക്ക് ശേഷവും ഇത്തരം ബാഹ്യശക്തികളുടെ ദുർഭൂതങ്ങൾ നമ്മുടെ ഭരണാധികാരികളെയും ഭരണവ്യവസ്ഥയെയും വൻതോതിലുള്ള സാമ്പത്തിക സഹായങ്ങളുടെ പ്രലോഭനങ്ങളിൽ കുരുക്കി, വിദ്യാഭ്യാസ മാർഗങ്ങളിലൂടെ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തെ നിയന്ത്രിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. ആത്മചൈതന്യത്തിന്റെ അടിത്തറക്കുപകരം മുല്യഭംഗം സംഭവിച്ച അരാജകമനസ്സുകളുള്ള തലമുറകൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ കാരണങ്ങളും മറ്റൊന്നല്ല. പരിപാവനമായ സ്വദേശീയസങ്ങളെ അവഗണിച്ച് വൈദേശിക ഇസങ്ങളും, വിശ്വാസങ്ങളും, സാമ്പത്തിക സാമൂഹ്യ പ്രലോഭനങ്ങളിലൂടെ സ്വാംശീകരിക്കാൻ വെമ്പൽ കൊണ്ടതും നമ്മുടെ സാംസ്കാരിക അപചയത്തിന് കാരണമായിട്ടുണ്ട്.

നൂതന അധ്യാപന സമീപനത്തിലെ വെല്ലുവിളികൾ

മാറുന്ന സാമൂഹ്യ ക്രമങ്ങളും, തൊഴിൽ സങ്കല്പത്തിൽ വന്ന സമൂല പരിവർത്തനങ്ങളും മൂലം അധ്യാപനം ഒരു ജീവനോപാധിയായി പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ബോധന സമീപങ്ങളിലും ഗുരുശിഷ്യബന്ധങ്ങളിലും കാര്യമായ ഉലച്ചിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. സമർപ്പണ മനോഭാവത്തോടെയും അർപ്പണഭാവത്തിലും അധ്യയനമെന്ന ജീവിത ദൗത്യം ഏറ്റെടുക്കാൻ കഴിയാതിരുന്നാൽ നമുക്കെതിരിക്കലും ഒരു നല്ല വിദ്യാഭ്യാസ വ്യവസ്ഥ കെട്ടിപ്പെടുക്കാൻ കഴിയുകയില്ലെന്ന ഡോ. രാധാകൃഷ്ണന്റെ അഭിപ്രായത്തിന് ഇന്നും ഏറെ പ്രസക്തിയുണ്ട്. രാജ്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും മികച്ച മനസ്സുകളായിരിക്കണം അധ്യാപകരെന്നതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സങ്കല്പമാണ്. ലാളിത്യത്തിലൂന്നിയ പെരുമാറ്റവും ഉൽകൃഷ്ട

മായ അഭിലാഷങ്ങളും വെച്ച് പുലർത്തുന്ന അറിവിന്റെ ദീപനാളം എന്നും മനസ്സിൽ നിന്നു പ്രോത്സാഹിക്കുന്നവരാകണം എല്ലാ അധ്യാപകരും. ശിഷ്യഗണങ്ങളെ ദീക്ഷിപ്പിക്കുന്നതിലും മുൻപുനയിൽ നിർത്തിയും കുറ്റവിചാരണയിലേർപ്പെട്ടും, ന്യൂനതകൾ മാത്രം ദർശിച്ചും ആജ്ഞാശക്തിയിലൂടെ ആർജ്ജിക്കേണ്ടതല്ല ആദരബഹുമാനങ്ങൾ, അവ സായമേവ ആർജ്ജിക്കേണ്ടതാണ്. വാക്കുകൾ പരാജയപ്പെടുമ്പോഴാണ് അധ്യാപകർക്ക് ചുരലെടുക്കേണ്ട ഗതികേടാകുന്നു. കലാലയനാളുകളിൽ പഠിച്ച അറിവുകളിൽ മാത്രം മനസ്സ് തളം കെട്ടിനിർത്താതെ തെളിനിറുവയിൽ നിന്നുള്ള ശുദ്ധ ജല പ്രവാഹമായി അറിവ് പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. സങ്കുചിത മനസ്സുകൾ വെടിഞ്ഞ് വിശാല ഹൃദയവും കഠിനാദ്ധ്യാനശീലവും നവീന ആശയങ്ങൾ രൂപകൽപ്പന നൽകാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളവർക്കു മാത്രമെ വിദ്യാർത്ഥി മനസ്സുകളിലും സമൂഹത്തിലും വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

യാതൊരു പ്രചോദനവും ഉൾകൊള്ളാതെ പാഠബോധന സമീപങ്ങളെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ കാഴ്ചപാടില്ലാതെ വിദ്യാർത്ഥി മനസ്സുകളിൽ നിന്ന് ആത്മസത്തയിലുന്നിയ സീകാര്യത ലഭിക്കാതെ വെറും ഒരു നോക്കുകുത്തിയായി അധ്യാപകർ മാറുമ്പോഴാണ് അധ്യാപക-വിദ്യാർത്ഥി ബന്ധങ്ങളിലെ സങ്കീർണതകൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ഉദ്ദേശലക്ഷ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉൾകാഴ്ചയിലുന്നിയ വിശാലമായ ഗ്രാഹ്യമോ വേറിട്ട പഠന-ബോധന ശൈലിയോ കർമ്മ മണ്ഡലത്തിനോടുള്ള പ്രതിബദ്ധതയോ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കൗതുക ജിജ്ഞാസാഭാവങ്ങൾ പ്രോജലിപ്പിക്കാനോ കഴിയാതെ വരുമ്പോഴാണ് അധ്യാപനത്തിലെ അഭിനിവേശം നഷ്ടപ്പെടുന്നത്.

കുട്ടികളുടെ സർവ്വതോന്മുഖമായ വ്യക്തിത്വ വികസനത്തിൽ അധ്യാപകരുടെ പങ്ക് നിസ്തുലമാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം സ്ഥിരം പല്ലവി മാത്രമാകരുത്. നല്ല സംഭാവങ്ങളും, മനോഭാവങ്ങളും വീക്ഷണശക്തിയും വികസിപ്പിക്കാൻ ആവശ്യമായ സാഹചര്യം ഒരുക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രമാണ് സായം ബോധം വളർന്നുവരുന്നത്. ഏതൊക്കെ ശാസ്ത്ര- സാങ്കേതിക വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുമ്പോഴും അർത്ഥവത്തായ ധാർമ്മിക നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നതിലേക്കും ഭാവനാവിഭാസം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിലും നമ്മുടെ അധ്യാപനരീതി മാറേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തിരുത്തലുകൾക്കും സംഭാവവീക്ഷണ രൂപകൽപ്പനയിലും മനസ്സിലെ മുറിപ്പെടുത്തുന്ന ശിക്ഷാവിധികൾ ഒരിക്കലും ഒരു നല്ല മാർഗ്ഗമല്ല. അത് കുട്ടികളിൽ കൂടുതൽ പ്രതികാര ഭാഹവ്യം കൂടുതൽ മാനസിക അകൽച്ചയും മാത്രമെ സൃഷ്ടിക്കുകയുള്ളൂ. സായം പ്രചോദിതരാകുമ്പോൾ മാത്രമെ നമുക്ക് വിദ്യാർത്ഥികളെയും പ്രചോദിതരാക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് അധ്യാപകരിൽ നിന്ന് ലഭിക്കേണ്ട നല്ല പെരുമാറ്റങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ നൽകുവാൻ കഴിയുന്ന ഏറ്റവും നല്ല സമ്മാനം നല്ല ഓർമ്മകളാണെന്ന സിഡ്നി ഹാരിസിന്റെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തൽ എത്ര പ്രസക്തം. ഫലപ്രദവും ചലനാത്മകവുമായ സമീപനരീതികളിലൂടെ കുട്ടികളുടെ മനസ്സിൽ നല്ല മധുരീകുന്ന സ്മരണകൾ നിലനിർത്താൻ കഴിയണം. അധ്യാപകരുടെ സൗഹാർദ്ദപൂർണ്ണ സമീപനങ്ങൾ, സായം പ്രചോദിത അധ്യാപനരീതി, കോരീചൊരിയുന്ന പ്രോത്സാഹനം, വിവിധ സന്ദർഭങ്ങളിൽ നൽകുന്ന ധാർമ്മിക പിന്തുണ, വിദ്യാഭ്യാസ മാതൃകകളോടുള്ള താൽപര്യം എന്നിവ കുട്ടികളുടെ മനസ്സിൽ മധുരീകരിക്കുന്ന ഓർമ്മകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതാണ്.

വിദ്യാർത്ഥി മനസ്സുകളിൽ 'ഗുരു' വായി അധ്യാപകർക്കു സ്ഥാനം ലഭിച്ചാൽ സജീവിതം കൊണ്ട് പ്രചോദിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്. വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ദീപനാളം തെളിയിക്കുകയും സ്നേഹവാത്സല്യത്തോടെയുള്ള ക്ഷമാമനോഷണങ്ങളും നടത്തിയെങ്കിൽ മാത്രമെ അധ്യാപകന് സാക്ഷാത്കാരം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് ഡോ. അബ്ദുൾകലാം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

പുതുമലമുറയുടെ സാമൂഹിക അപചയത്തിന്റെ കാരണക്കാർ ബോധനാവിഷയത്തിലും അധ്യാപന സമീപനത്തിലും വന്ന വ്യതിചലനങ്ങൾ തന്നെയാണ്. ആത്മാർപ്പണമുള്ള മികച്ച ഗുരുക്കന്മാരിലൂടെ മാത്രമെ മികച്ച വിദ്യാർത്ഥികളെയും സമൂഹത്തെയും സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

“യഥോ രാജ തഥാ പ്രജ” എന്ന ആപ്തവാക്യം കലാലയത്തിനകത്തും പ്രസക്തമാണ്. കലാലയ മേധാവികളുടെ പ്രസരിപ്പും, പ്രസരിപ്പില്ലായ്മയും, ശിക്ഷണ മനോഭാവവും സ്കൂൾ സിസ്റ്റത്തെ മൊത്തം സ്വാധീനിക്കുന്നതാണ്. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും അധ്യാപകർക്കും സംത്യപ്തിയും സന്തുഷ്ടിയും പ്രവർത്തനോർജ്ജവും നൽകുന്നതിൽ സ്ഥാപനമേലധികാരികളുടെ പങ്ക് പ്രധാനമാണ്. അതേപോലെ തന്നെ അധ്യാപകരിൽ നിന്ന് വിദ്യാർത്ഥികൾ ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നതും ഇതൊക്കെതന്നെയാണ്.

നമുക്ക് ആവശ്യം ഏത്തരം പാഠ്യക്രമം

വിദ്യാഭ്യാസ പരിഷ്കാരങ്ങളിലെ ഭാരതീയ മുഖ്യധിഷ്ടിത-സൗന്ദര്യാത്മക-സാംസ്കാരിക പൈതൃക പാരമ്പര്യം തള്ളിക്കളഞ്ഞ് വൈദേശിക-വിമർശനാത്മക-സമകാലീന വിദ്യാഭ്യാസ സങ്കല്പങ്ങൾ ഹിന്ദൻ അജ്ഞകളിലൂടെ അടിച്ചേൽപ്പിച്ചതാണ് കേരളത്തിൽ ഇന്നു കാണുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ അപചയങ്ങൾക്ക് അടിസ്ഥാനകാരണം. തത്വജ്ഞാനങ്ങളിലൂന്നിയ ദേശീയ കാഴ്ചപ്പാടും, തത്യാധിഷ്ടിത സമീപനങ്ങളും മുഖ്യബോധ ചിന്തകളും പ്രതിഫലിക്കുന്ന പാഠ്യപദ്ധതിയും പാഠ്യക്രമവും ഗവേഷണ പാഠവത്തിലൂടെ എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലൂടെയും ആവിഷ്കരിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമെ ഇന്നുള്ള മുഖ്യഭ്രംശ അപചയത്തിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ ഭാവിയലമുകൾക്ക് മോചനമുള്ളൂ. അത്തരം ഉൽകൃഷ്ട വീക്ഷണമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ വിചക്ഷണന്മാരുടെ കൈകളിലാണ് നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പും, പാഠപുസ്തക പരിഷ്കരണങ്ങളും അധ്യാപനരീതികളും എത്തിച്ചേരേണ്ടത്.

ജ്ഞാനമൂലമായ ഭാരതത്തിന്റെ സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾ പഴക്കമുള്ള ഉൽകൃഷ്ട സാംസ്കാരിക പൈതൃകം പ്രതിഫലിക്കാത്ത ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ പരിഷ്കാരങ്ങളും യഥാർത്ഥ പരിഷ്കാരങ്ങളല്ല. നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ ചേക്കേറിയ ദുഷിച്ച പ്രവണതകളായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുവൽക്കരണം, കാവിവൽക്കരണം, ക്രിസ്ത്യൻ-മുസ്ലീംവൽക്കരണം എന്നീ ചിന്താഗതികൾ മാറി മുഖ്യബോധത്തിലധിഷ്ടിതമായ ഭാരതവൽക്കരണമെന്ന തത്വസംഹിത സ്കൂൾപാഠ്യപദ്ധതിയിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കിയെങ്കിൽ മാത്രമെ ഇന്നത്തെ ദുഷിച്ച സാമൂഹ്യവിപത്തുകളിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ ഭാവിയലമുകൾക്ക് രക്ഷിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. അതിന് ഇച്ഛാശക്തിയുള്ള ദേശീയകാഴ്ചപാടില്ലെന്നീയ ഭരണകൂടവീക്ഷണവും പ്രാവർത്തിക ചടുലതയുമാണ് നമുക്ക് ഇന്ന് ആവശ്യം.

വി. സതേഷ്കുമാർ
Geoheritage and Archaeological Research Centre
Kollengode
Palakkad Dt.
Kerala, India
v.sanalkumar@gmail.com

മുഖവുര

പ്രാചീന ചരിത്രപഠനത്തിന് കനപ്പെട്ട സംഭാവനയേകുന്ന മൺ മറഞ്ഞു കിടക്കുന്ന നിരവധി ചരിത്ര സ്മാരകങ്ങൾ പാലക്കാട് ജില്ലയുടെ വിവിധ പ്രദേശങ്ങളിൽ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. പ്രാചീന ചരിത്രത്തിൽ നിന്നിങ്ങോട്ട് നിരവധി പടയോട്ടങ്ങൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിട്ടുള്ള ഈ പ്രാചീന വിഭാഗത്തിലെ ഓരോ പ്രദേശത്തും പുഴു സംസ്കാരത്തിന്റെ പുനർജനനം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. മൺമറഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ഇവിടത്തെ പ്രാചീന ചരിത്രത്തിന്റെ പുനർജനനമായി ചരിത്രഗവേഷകരുടെ ശ്രദ്ധ ഇനിയും വേണ്ടത്ര പതിഞ്ഞിട്ടില്ല.

മഹാശിലായുഗസ്മാരകങ്ങൾ

പാലക്കാട് ടൗണിൽ നിന്ന് 24 കി.മീ. തെക്ക് തെമ്പല താഴ്വരയിൽ തായശ്രീ പുഴയുടെ പോഷക നദികളായ പലകപ്പാണി, സീതാറുകുണ്ട് അരുവികൾക്കിടക്കും തായശ്രീ പുഴയുടെ സമാന്തരവുമായാണ് മഹാശിലായുഗ സ്മാരകങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ളത്. കൊല്ലങ്കോട്, മുതലമട, എലവങ്ങേഴി പഞ്ചായത്തുകളിലായി ഇവ വിന്യസിച്ചു കിടക്കുന്നു.

1. പറയൻ പള്ളം
കൊല്ലങ്കോടിനിന്ന് 5 കി.മീ. തെക്കുകിഴക്കുവശത്ത് തെമ്പല താഴ്വരയിൽ മുതലമട പഞ്ചായത്തിലെ പറയൻ പള്ളത്ത് പലകപ്പാണി പുഴയുടെ വടക്കേതീരത്ത് ഏകദേശം പത്തോളം സ്റ്റാമ്പ് സിസ്റ്ററുകൾ കണ്ടെത്തി. ഇതിൽ രണ്ടെണ്ണം ഇനങ്ങൾ കൗതുകത്തിന് തുറന്നു നിലയിലാണ് ഉള്ളത്.
2. പെഴൻ പൊറ്റ പുരൈ
പറയൻ പള്ളത്തുനിന്ന് ഒരു കി.മീ. തെക്ക് പടിഞ്ഞാറായി പലകപ്പാണി പുഴയുടെ വടക്കുഭാഗത്ത് മുതലമട പഞ്ചായത്തിൽ പെഴൻപൊറ്റപുരൈ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ഒരു കിലോമീറ്റർ കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറായി നീണ്ടു കിടക്കുന്ന പെഴൻപൊറ്റ പുരയുടെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്തു നിന്ന് ഇരുപത്തിയഞ്ചിലധികം സ്റ്റാമ്പ് സിസ്റ്ററുകൾ കണ്ടെത്തി. തൊട്ടടുത്ത് താമസിക്കുന്ന ആദിവാസിയായ കാളിയുടെ വീടിന്റെ പരിസരത്തു നിന്നും 2 സ്റ്റാമ്പ് സിസ്റ്റർ, 2 ബേബി സിസ്റ്റർ, നന്നങ്ങാടികൾ (Urn burials) എന്നിവ കണ്ടെത്തി. വീടു നിർമ്മാണവേളയിൽ ചില കല്ലുകൾ നശിക്കപ്പെട്ടതായി പറഞ്ഞു. സ്റ്റാമ്പ് സിസ്റ്ററിന്റെയും ക്യാപ്പ് സിസ്റ്ററിന്റെയും മാതൃകയിലുള്ള വെട്ടിയെടുത്ത കല്ലുകളുടെ ശേഖരണവും അവിടെയുണ്ട്.
3. തേക്കിൻ ചിറപ്പുരൈ
പെഴൻ പൊറ്റ പുരൈയിൽ നിന്ന് അര കിലോമീറ്റർ വടക്കുവശത്ത് കൊല്ലങ്കോട് പഞ്ചായത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന തേക്കിൻ ചിറപ്പുരൈയിൽ (hillock)പത്തോളം സ്റ്റാമ്പ് സിസ്റ്ററുകളും ഇത്തരം കല്ലുകൾക്കാവശ്യമായ നീർച്ചെലുത്തുകയ്ക്കിടയിലും വൃത്താകൃതിയിലുള്ള കരികൽ സ്റ്റാമ്പുകളും കണ്ടെത്തി. സമീപത്തെ വയനാടൻ വാസുവിന്റെ വീടിന്റെ പരിസരത്തു നിന്ന് മുൻപ് കണ്ടെത്തിയ കല്ലുകൾക്കു പുറമേ നന്നങ്ങാടികളുടെ (Urn Burials) സാന്നിദ്ധ്യം ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു. കാർണീലിയൻ മുത്തുമണിയും കിട്ടി.
4. ചിങ്ങൻചിറ
തേക്കിൻചിറ പുരൈക്ക് ഒരു കിലോമീറ്റർ തെക്കായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ചിങ്ങൻചിറയിൽ പലകപ്പാണി പുഴയുടെ പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്ത് പ്രാചീന ഗ്രാവിഡ ആരംഗ്നകേന്ദ്രമായ പെരാമുകൾ ഉള്ള കുറുപ്പമ്പാടി കോവിലിന്

വടക്കായി 10 ഓളം സ്റ്റാമ്പ് സിസ്റ്റുകളും നന്നാക്കലുകളും കണ്ടെത്തി. 50 മീറ്റർ അകലെ പുഴയത്ത് ലക്ഷമണന്റെ കൃഷിയിടത്ത് 10 ഓളം കല്ലറകൾ ഉണ്ട്. ഇവിടത്തെ കല്ലറകളിൽ കാർഷിക ഗാർഹിക ആവശ്യങ്ങൾക്കിടയ്ക്കെ നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്.

5. കൊല്ലംചള്ള
തേക്കിൽ ചിറയിൽ നിന്ന് ഒരു കിലോമീറ്റർ പടിഞ്ഞാറ് കൊല്ലകോട് പഞ്ചായത്തിൽ സീതാറൂ കൂണ് വെള്ളപ്പുഴത്തിന് വടക്കായി വ്യാപാരിചള്ളക്കൂ സമീപമുള്ള കൊല്ലംചള്ളയിലെ കുന്നിൻ മുകളിൽ നിന്ന് ഒരു തകർന്ന സ്റ്റാമ്പ് സിസ്റ്റും മറ്റൊരു ഡോൾമനോയ്ഡ് സിസ്റ്റും കണ്ടെത്തി.

6. വേങ്ങാപാറ
കൊല്ലംചള്ളയ്ക്ക് 300 മീറ്റർ തെക്കായി നീണ്ടുകിടക്കുന്ന കുന്നിൻ മുകളിൽ അഞ്ചോളം സ്റ്റാമ്പ് സിസ്റ്റുകൾ കണ്ടെടുത്തു.

7. അരയകുളം
തേക്കിൽ ചിറപുറയിൽ നിന്ന് ഒരു കിലോമീറ്റർ പടിഞ്ഞാറ് കൊല്ലകോട് പഞ്ചായത്തിൽ കുരവൻകോട് പുറക്കൂ സമീപമുള്ള അരയകുളത്ത് അഞ്ചോളം സ്റ്റാമ്പ് സിസ്റ്റുകൾ കണ്ടെത്തി. കാർഷിക ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഇവിടത്തെ സ്റ്റാമ്പ് സിസ്റ്റു കോംപ്ലക്സ് തകർത്തിട്ടുണ്ട്.

8. മാക്കണാംകുറിശ്ശി
അരയകുളത്തു നിന്ന് കമ്പൽകോട്ടുവഴി ഒരു കിലോമീറ്റർ പടിഞ്ഞാറുമാറി കൊല്ലകോട് പഞ്ചായത്തിൽ തകർന്നടിഞ്ഞ ശിവക്ഷേത്ര പരിസരത്തുനിന്ന് നന്നാക്കലുകൾ ലഭിച്ചിരുന്നു.

9. പനകാവ്
അരയകുളത്തു നിന്ന് മൂന്നു കിലോമീറ്റർ വടക്ക്കിഴക്കുമാറി കൊല്ലകോട് പഞ്ചായത്തിൽ കോട്ടമ്പലത്തിനു സമീപമുള്ള പനകാവ്യിൽ തിരുനാക്കുറിശ്ശി ശിവക്ഷേത്രത്തിന്റെ തെക്കായി രണ്ടു സ്റ്റാമ്പ് സിസ്റ്റുകൾ കണ്ടെത്തി. ഒറ്റക്കോട്ടാശിൽപ്പങ്ങളും ഇവിടെ നിന്ന് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

10. പുളിമനം
മാക്കണാംകുറിശ്ശിയിൽ നിന്ന് 2 കി. മി കിഴക്കുമാറി കൊല്ലകോട് പഞ്ചായത്തിലെ പയ്യലൂരിൽ മണ്ണാൻ വിനായകൻ തോറ്റം പാട്ടുനടത്തി കർണ്ണകി ആരാധന നടത്തുന്ന പുളിമനത്ത് ഒരു നടക്കൽ (Menhir) നാട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

11. അഗസ്ത്യശിരി (മുക്കരശൻകുന്ന)
പുളിമനത്ത് നിന്ന് അര കിലോമീറ്റർ പടിഞ്ഞാറ് കൊല്ലകോട് പഞ്ചായത്തിൽ മുക്കരശൻ കുന്നിൽ 5 ഓളം കല്ലറകളും മൺകൂട കലശങ്ങളും ഉണ്ട്. വീടു നിർമ്മാണത്തിനിടെ ധാരാളം കല്ലറകൾ തകർക്കപ്പെട്ടിരുന്നെന്ന് സ്ഥലയുടമകൾ സൂചിപ്പിച്ചു.

12. കാച്ചാംകുറിശ്ശി
അഗസ്ത്യശിരിയിൽ നിന്ന് ഒരു കിലോമീറ്റർ തെക്കുമാറി പയ്യലൂർ കാച്ചാംകുറിശ്ശി ക്ഷേത്രത്തിന്റെ തെക്കുമാറി ഇക്ഷുമാതി നദിയുടെ തീരത്തും വാകോൽ പാറയിലുമായി പത്തോളം സ്റ്റാമ്പുസിസ്റ്റുകൾ കണ്ടെത്തി. മൺകൂട കലശങ്ങൾ സഹിതം പല കല്ലറകളും റോഡു നിർമ്മാണത്തിനും കൃഷിക്കുമിടയിൽ തകർക്കപ്പെട്ടതായി പരിസരവാസികൾ സൂചിപ്പിച്ചു.

13. ചാത്തൻപാറ
കാച്ചാംകുറിശ്ശി ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്ന് 3 കി. മി വടക്കുമാറി കൊല്ലകോട് പഞ്ചായത്തിൽ പെരുമാൾമലയുടെ കിഴിത്ത് തോവിന്ദ തീർത്ഥം അരുവിക്ക് സമീപമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ചാത്തൻപാറയിൽ ഏകദേശം ആറോളം സ്റ്റാമ്പുസിസ്റ്റുകൾ കണ്ടെത്തി. ഇവിടെ കൃഷിയിറക്കുമ്പോൾ ചില സ്റ്റാമ്പുസിസ്റ്റുകൾ തകർന്ന് കാർണിജിയൻ മുത്തുമാണികളും കൈവളകളും ലഭിച്ചതായി പരിസരവാസികൾ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചാത്തൻപാറയിൽ നിന്ന് തോവിന്ദ മലകയറുമ്പോൾ 5 ഓളം സ്റ്റാമ്പുസിസ്റ്റുകൾ കണ്ടിരുന്നു.

14. ഇളംപിള്ളാവ്. കൊടുവാൾ പാറ
തോവിന്ദ മലയ്ക്ക് 2 കി.മി കിഴക്ക് കൊങ്ങാളുർമലയ്ക്ക് താഴെ ഏലവഞ്ചേരി പഞ്ചായത്തിൽ ഇക്ഷുമാതി നദിക്ക് തെക്ക് പടിഞ്ഞാറായി കൊടുവാൾപാറയും ഇളംപിള്ളാവും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ ഡോൾമനോയ്ഡ്

സിസ്റ്റ്. 15 ലധികം സ്റ്റാമ്പുസിസ്റ്റുകൾ, 10 ഓളം ചെറിയ മെൽപിറുകൾ എന്നിവ ഉണ്ട്. പല സ്റ്റാമ്പുസിസ്റ്റുകളും ഇനങ്ങളുടെ കൗതുകം മൂലം തുറന്ന നിലയിലാണ്.

15. മാട്ടാമാട്ടി പൊരറെയും കൂമൻ മലയും

മുക്കരശൽ കുന്നിൽ നിന്ന് 3 കി.മീ തെക്ക് പടിഞ്ഞാറ് മാറി എലവഞ്ചേരി പഞ്ചായത്തിൽ ഇക്ഷുമാതി നദിയുടെ വടക്കു ഭാഗത്തായി ചിങ്ങംചിറപ്പുരരെ, അരയകുളം കൊരവൻ കോട് പൊരറെ, ധർമ്മി പൊരറെ എന്നിവക്ക് സമാന്തരമായി മാട്ടാമാട്ടി പൊരറെയും കൂമൻ മലയും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ ഇപ്പോൾ 35 ഓളം സ്റ്റാമ്പുസിസ്റ്റുകളും 15 ഓളം ചെറുതും വലുതുമായ സ്റ്റാമ്പുസിസ്റ്റുകളും മെൽപിറുകളും ബേബിസിസ്റ്റുകളും കാണപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ പല കല്ലറകളും തുറന്ന നിലയിലും പല സന്ദർഭങ്ങളിലായി തകർക്കപ്പെട്ടതാണ്.

ചരിത്രകാലഘട്ടത്തെ കണ്ടെത്തലുകൾ

പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ വിവിധ പ്രദേശങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിച്ച് നടത്തിയ ചരിത്രാഭ്യൂഷണത്തിൽ ഒറോക്കോട്ടാ ശിൽപ്പങ്ങൾ, ശിലാഖിലിതങ്ങൾ, വീരക്കല്ലുകൾ, കരികൽ രൂപങ്ങൾ, തകർന്നടിഞ്ഞ പ്രാചീന ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ അധിഷ്ഠാനങ്ങൾ കൽമണ്ഡപ സ്തൂപ പൊളികൾ, ശിലാരൂപങ്ങൾ എന്നിവ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ ചിറ്റൂർ, പാലക്കാട്, ആലത്തൂർ എന്നീ താലൂക്കുകളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ് പ്രധാനമായും ചരിത്രാഭ്യൂഷണം നടത്തിയത്.

I. വീരക്കല്ലുകൾ, മനുഷ്യ രൂപങ്ങൾ, ഒറോക്കോട്ടാ ശിൽപ്പങ്ങൾ, തകർന്ന ക്ഷേത്രാവശിഷ്ടങ്ങൾ

1. മുണ്ടിയൽകാവ്
നെന്മേനി കോവിലകം പറമ്പിലെ മുണ്ടിയൽകാവുന്നതത്ത് ആയുധമേന്മിയ പടയാളിയുടെ ഒരു വീരക്കല്ല്, മൂന്ന് കരികല്ല് രൂപങ്ങൾ, മുണ്ടിയലുടെ 100 ഓളം ഒറോക്കോട്ടാ ശിൽപ്പങ്ങൾ, 25 ഓളം കരികൽ പ്രതിമകൾ എന്നിവ ഉണ്ട്. പ്രാചീന ശ്രാവിസമുതാരായനാ കേന്ദ്രമായ ഇവിടെ കാളകളുടെ പ്രതിഷ്ഠയാണ് ഉള്ളത്.
2. പനകാവ്
കൊല്ലങ്കോട് നെന്മേനി കോവിലകം പറമ്പിൽ നിന്ന് മൂന്ന് കിലോമീറ്റർ വടക്ക് മാറി പ്രാചീന വ്യാപാര കേന്ദ്രമാണ് കരുതപ്പെടുന്ന കോട്ടമ്പലത്തിന് സമീപം തായത്രി, പുഴയുടെയും തിരുനാക്കുറിശ്ശി ശിവക്ഷേത്രത്തിന്റെയും തെക്ക് ഭാഗത്തായി രണ്ട് ദേവാരുടെ വീരക്കല്ലുകൾ കണ്ടെത്തി. 25 മീറ്റർ അകലെയായി സ്ത്രീകൾ, പുരുഷന്മാർ, കുഞ്ഞുങ്ങൾ, മുത്തങ്ങൾ എന്നിവയുടെ കളിമൺ ശിൽപ്പങ്ങളും കണ്ടെത്തി.
3. തറപ്പാടം
നെന്മേനി കോവിലകം പറമ്പിൽ നിന്ന് 300 മീറ്റർ പടിഞ്ഞാറ് തറപ്പാടം ശിവക്ഷേത്രത്തിന് സമീപം ഒരു ഖിലിതത്തോട് കൂടിയ മൂന്ന് വീരക്കല്ലുകളും ഒരു സ്ത്രീ രൂപവും, ശിവന്റെ കരികൽ പ്രതിഷ്ഠയും കാണാം.
4. പേരാട്ടുകാവ്
കോവിലകം പറമ്പ് മുണ്ടിയൽ കാവിൽ നിന്ന് 200 മീറ്റർ വടക്ക് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പേരാട്ടുകാവ് ദേവതി ക്ഷേത്രത്തിന്റെ തെക്ക് പടിഞ്ഞാറ് മുഖയിൽ വിരുത്തിയിലെ മുനിശ്വര പ്രതിഷ്ഠയുടെ ചെറിയ മാതൃകയിലുള്ള മനുഷ്യന്റെ കരികൽ ശിൽപ്പം കണ്ടെത്തി.
5. മാക്കണാംകുറിശ്ശി
തറപ്പാടത്തു നിന്ന് ഒരു കിലോമീറ്റർ തെക്ക് തകർന്നടിഞ്ഞ കരികൽ നിർമ്മിത ശിവക്ഷേത്രത്തിന് സമീപത്ത് നിന്ന് ആയുധമേന്മിയ പടയാളിയുടെ വീരക്കല്ല് കണ്ടെത്തി.
6. കൊടുവായൂർ
കൊല്ലങ്കോടു നിന്ന് 12 കി.മീ. വടക്ക് പടിഞ്ഞാറ് മാറി കൊടുവായൂരിൽ നിന്ന് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട നിലയിലുള്ള പുരുഷന്റെയും സ്ത്രീയുടെയും രൂപം കൊത്തിവെച്ചിട്ടുള്ള ഒരുസതിക്കല്ലും ദേവന്റെ ചെറിയ കൽപ്രതിമയും കണ്ടെത്തി. കൊടുവായൂർ മന്നത്ത് ദേവതിക്കാവിന് മുമ്പിൽ കരികൽ ചിത്രപ്പണികളോട് കൂടിയ മീപസ്തൂപവും ഒരു മുത്തയുടെ രൂപം കൊത്തി വെച്ച നിലയിൽ ഒരു കരികൽ തൂണും ഉണ്ട്.

7. ചിറ്റൂർ പഴയകാവ്

ചതുരാകൃതിയിലുള്ള ചിറ്റൂർ പഴയകാവ് ദേവീക്ഷേത്രത്തിന്റെ കിഴക്ക് ഭാഗത്ത്, കരിങ്കല്ലിൽ തീർത്ത് 5 ഓളം മനൂഷ്യ രൂപങ്ങളും, വീരക്കല്ലുകളും, മൃഗങ്ങളുടെ കല്ലിമൺ ശില്പങ്ങൾ, ദീപസ്തംഭങ്ങൾ 50 ലധികം നാഗങ്ങൾ എന്നിവയും കാണാവുന്നതാണ്.

8. നെടുംപുറം:

ചിറ്റൂർ കാവിൽ നിന്ന് അരക്കിലോമീറ്റർ വടക്ക് പടിഞ്ഞാറ് മാറി പനയൂരിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന നെടുംപുറയിൽ നിന്ന് രണ്ട് വീരക്കല്ലുകൾ കണ്ടെത്തി.

9. ചിറവട്ടം ശിവക്ഷേത്രം:

പൊൽപ്പുളി പഞ്ചായത്തിൽ നെടുംപുറത്ത് സ്ഥിപം പനയൂർ, അത്തിക്കോട് എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്ന് രണ്ട് കിലോമീറ്റർ കിഴക്ക് മാറി ചതുരാകൃതിയിൽ തകർന്ന നിലയിൽ കാണപ്പെടുന്ന ശിവക്ഷേത്രത്തിനകത്തു നിന്ന് ഒരു വീരക്കല്ല്, ബ്രഹ്മാർവ്വ, വിഷ്ണു, തുടങ്ങിയ ദേവന്മാരുടെ നാല് കരികൽ വിഗ്രഹങ്ങൾ, പാതി തകർന്ന കൂറ്റൻ ശിവലിംഗം എന്നിവ കണ്ടെത്തി. ചിറവട്ടം ശിവക്ഷേത്രത്തിന് അരക്കിലോമീറ്റർ പടിഞ്ഞാറ് പനയൂരിന് സ്ഥിപം കൊള്ളിപ്പറമ്പിൽ വൃത്താകൃതിയിൽ പണിയിട്ടുള്ള പട്ടണം ചെയ്ത ശിവക്ഷേത്രത്തിന് വടക്ക് കിഴക്ക് മൂലയിൽ നിന്ന് കണ്ടെടുത്ത കരികൽ മനൂഷ്യരൂപ പ്രതിഷ്ഠ ബ്രഹ്മരക്ഷസ്സിന്റെ ആണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

10. ചീത്തൻചിറ:

തൈമ്പ താഴ്വരയിൽ പ്രാചീന ശാഖിഡ ആരാധനാ സവിശേഷതകളുള്ള പേരാലുകൾ നിറഞ്ഞ ചീത്തൻചിറയിൽ കറുപ്പസ്വാമി എന്ന് പറയപ്പെടുന്ന കരികൽ പ്രതിഷ്ഠയ്ക്ക് താഴെ ഒരു സ്പ്രി രൂപത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠ കണ്ടെത്തി. ഒറ്റാക്കോട്ടാ ശില്പങ്ങളും ഇവിടെയുണ്ട്.

11. വീഴൂർമല:

കൊല്ലങ്കോട്ട നിന്ന് 12 കിലോമീറ്റർ പടിഞ്ഞാറ് ആലത്തൂർ താലൂക്കിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന വീഴൂർമലയിൽ ചെറിയ ഗുഹയുടെ സാന്നിധ്യത്തിന് പുറമെ, കാളകളുടെയും മറ്റും ഒറ്റാക്കോട്ടാ ശില്പങ്ങൾ വലിയ തോതിൽ തകർക്കപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നതു കാണാം.

12. പാലക്കോട്:

നെന്മേനി കോവിലകം പറമ്പിൽ നിന്ന് രണ്ട് കിലോമീറ്റർ കിഴക്ക് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പാലക്കോട് വിഗ്രഹം മാറ്റപ്പെട്ട നിലയിൽ വൃത്താകൃതിയിലുള്ള ശിവക്ഷേത്രവും, പേച്ചിയമ്മാളിനു വേണി (പേയമ്മാൾ) ഒരു അമ്പലവുമുണ്ട്. തമിഴ് പണ്ഡിതന്മാരായ നായനാർമാർക്ക് ബലിയുട്ട് നടക്കുന്ന ഇവിടെ സഞ്ചാരരക്തരായ സന്യാസിമാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ചുറ്റുംകട്ട കൈയ്യിലേറിയ ഒരു സന്യാസിയുടെ പ്രതിഷ്ഠയും ഒരു സ്പ്രിയുടെയും പുരുഷന്റെയും മറ്റു രണ്ട് കരികൽ പ്രതിഷ്ഠകളും കാണാം.

13. ഇടുക്കാവ് ഭഗവതിക്ഷേത്രം മൂലങ്കോട്:

വടക്കഞ്ചേരിയിൽ നിന്ന് മൂന്ന് കിലോമീറ്റർ തെക്ക് മൂലങ്കോടിൽ രണ്ട് വീരക്കല്ലുകളും പ്രാചീന ക്ഷേത്രാവശിഷ്ടങ്ങളും കണ്ടെത്തി.

14. കരിപ്പോട്:

കരിപ്പോട് നിന്ന് മൂന്ന് കിലോമീറ്റർ പടിഞ്ഞാറ് പല്ലടുന്ന പഞ്ചായത്തിൽ തകർന്നടിഞ്ഞ വട്ടശ്ശീകോവിൽ, സോപാനം, ദേവിയുടെ ഉടലും, തലയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വിഗ്രഹം എന്നിവ കാണാം. ചാത്തൻകോവിലമ്മ എന്ന പേരിൽ ഇവിടം അറിയപ്പെടുന്നു. കരിപ്പോട് നിന്ന് അരക്കിലോമീറ്റർ കിഴക്ക് മാറി പതിനാല് വരികളിലുള്ള വട്ടശ്ശിയിലുള്ള ശിലാലിഖിത ഫലകം കാണാം.

15. വടവന്നൂർ:

വടവന്നൂരിൽ നിന്ന് രണ്ട് കിലോമീറ്റർ പടിഞ്ഞാറ് നവഞ്ചിക്കോടിൽ തകർന്ന ക്ഷേത്രാവശിഷ്ടങ്ങൾ വീരക്കല്ല്, ജൈനമതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രതിഷ്ഠകൾ എന്നിവയും കണ്ടെത്തി.

16. നല്ലപ്പിള്ളി:

ചിറ്റൂരിൽ നിന്ന് പുത്തൂർ കിലോമീറ്റർ കിഴക്ക് നല്ലപ്പിള്ളിയിൽ 3 വീരക്കല്ലുകൾ, സന്യാസിമാരുടെ കരികൽ പ്രതിഷ്ഠകൾ എന്നിവ കാണാം.

II തകർന്നും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടും കിടക്കുന്ന മറ്റ് ക്ഷേത്രാവശിഷ്ടങ്ങൾ

1. ഹരിഹരക്ഷേത്രം, ആണ്ടിത്തറ

- 1. പയ്യല്ലൂർ കാലും കുറിശ്ശിക്കുഴലത്തിൽ നിന്ന് 3 കിലോമീറ്റർ പടിഞ്ഞാറുഭാഗി ഏലവഞ്ചേരി പഞ്ചായത്തിൽ വള്ളുവക്കുണ്ടിനടുത്ത് ആണിത്തറയിൽ തകർന്നടിഞ്ഞ കിടക്കുന്ന വൃത്താകൃതിയിലും ചതുരാകൃതിയിലുമുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ അധിഷ്ഠാനങ്ങൾ, സോപാനങ്ങൾ മുറ്റ് ക്ഷേത്രാവശിഷ്ടങ്ങൾ എന്നിവ കണ്ടെത്തി.
- 2. കൊമ്പൻകാട് ശിവക്ഷേത്രം
അഗസ്ത്യഗിരി മുക്കരൻ കുന്ന് നിന്ന് അരകിലോമീറ്റർ കിഴക്ക് മാറി പയ്യല്ലൂരിൽ കൊമ്പൻകാട് വൃത്താകൃതിയിലുള്ള ശിവക്ഷേത്രത്തിന്റെ അധിഷ്ഠാനവും, ബലിപീഠവും ഉണ്ട്.
- 3. പെരളിയിലമ്മൻ ദഗവതി, മുടിപറമ്പ്
കൊമ്പൻകാട്ടിൽ നിന്ന് അരകിലോമീറ്റർ തെക്ക് മുടിപറമ്പിൽ മണ്ണാൻ വിഭാഗക്കാടി കർണ്ണകിട് തോറ്റം പാട്ട് നടത്തുന്ന ദഗവതിക്ഷേത്രത്തിന്റെ അധിഷ്ഠാനം കാണാം.
- 4. ആലടി ശിവക്ഷേത്രം
അഗസ്ത്യഗിരിയിൽ നിന്ന് ഒരു കിലോമീറ്റർ പടിഞ്ഞാറുഭാഗി ആലടിയിൽ തകർന്നടഞ്ഞ നിലയിൽ ചതുരാകൃതിയിലുള്ള ആലടി ശിവക്ഷേത്രത്തിന്റെ അധിഷ്ഠാനം കാണാം.
- 5. കമ്പൻകോട്, മാക്കണാംകുറിശ്ശി
അരയക്കുളത്ത് നിന്ന് 10 മീറ്റർ വടക്ക് മാറി കമ്പൻകോട് ഒരു തകർന്ന ചതുരാകൃതിയിലുള്ള ശിവക്ഷേത്രം ചെറിയ തോതിൽ പുനരുദ്ധീകരിച്ച നിലയിലാണ്. അവിടുന്ന് ഒരു കിലോ മീറ്റർ പടിഞ്ഞാറ് മാറി മാക്കണാംകുറിശ്ശിയിൽ തകർന്നടിഞ്ഞ അമ്പലത്തിന്റെ അധിഷ്ഠാനമുണ്ട്.
- 6. കരികൽത്തുണുക്കൾ, ആലംമ്പള്ളം
കൊല്ലങ്കോട് പുലിക്കോട്, അമ്പുപ്പൻകാവിൽ നിന്ന് ഒന്നര കിലോമീറ്റർ വടക്ക് മാറി തായശ്ശി ട്രൂയുടെ വടക്ക് ആലംമ്പള്ളം സ്കൂൾ പരിസരത്ത് ക്ഷേത്രകവാടമെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന ചിത്രപ്പണികളോടുകൂടിയ രണ്ട് കരികൽ തുണുക്കൾ കണ്ടെത്തി.
- 7. പൊട്ടമ്പലം ശിവക്ഷേത്രം, പെരുംകുളം
ആലംമ്പള്ളത്തു നിന്ന് അരകിലോമീറ്റർ കിഴക്ക് മാറി പെരുംകുളംകോവിളിന് സമീപം തകർന്നടിഞ്ഞ രണ്ട് വൃത്താകൃതിയിലുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ അധിഷ്ഠാനങ്ങൾ ഉണ്ട്.
- 8. ശിവക്ഷേത്രം ഒഴിവുപാറ
പെരുംകുളത്തു നിന്ന് 3 കിലോമീറ്റർ കിഴക്കുഭാഗി പല്ലശ്ശേന ഒഴിവു പാറയുടെ മുകളിൽ ഒരേയൊരു മന്ദിരകമ്പിളി കരികൽ നിർമ്മിത ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ബീമിംഗിഷ് കാണാം.
- 9. വാമല, പല്ലശ്ശേന
പല്ലശ്ശേന ഒഴിവു പാറയിൽ നിന്ന് രണ്ട് കിലോമീറ്റർ വടക്ക് മാറി ഒരു കുന്തിന്റെ മുകളിൽ മുരുകന്റെ പ്രതിഷ്ഠയും പാറയിൽ കൊത്തിവെച്ചിട്ടുള്ള രണ്ട് കാൽപ്പാദങ്ങളും കാണാം.
- 10. കോട്ടമല
പല്ലശ്ശേന വാമലയിൽ നിന്ന് ഒരു കിലോമീറ്റർ വടക്ക് കായലിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കോട്ടമലമുകളിൽ ചതുരാകൃതിയിലുള്ള ക്ഷേത്രം (ഇപ്പോൾ അമ്പുപ്പൻകൽപ്പ) കാണാം. പാറയിൽ കൊത്തിവെച്ചിട്ടുള്ള കാൽപ്പാദങ്ങൾ, ശംഖ്, ചക്രം എന്നിവയും കരികൽ കിണറിനകത്ത് ബ്രഹ്മാവിന്റെ പ്രതിഷ്ഠയും കാണാം. ഇവിടത്തെ ശിലാരാസനകള് പുനഃരൂപമാണ പ്രവർത്തനത്തിനിടയിൽ കോൺക്രീറ്റ് വീണ് വായിക്കാൻ പറ്റാത്ത നിലയിലാണ്. മുസ് പുരാസവസ്തു വകുപ്പിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇവിടെ നടത്തിയ പരിശോധനയിൽ മൊട്ടുത്ത കൊക്കരണിയിൽ നിന്ന് ടിഷുസൂൽത്താന്റെ കാലത്തെ വെടിയുണ്ടകളും, പാതി മുറിക്കപ്പെട്ട വിഗ്രഹങ്ങളും ക്ഷേത്രാവശിഷ്ടങ്ങളും കണ്ടെത്തിയിരുന്നു.
- 11. വിത്തനശ്ശേരി
കൊല്ലങ്കോട് പുലിക്കോട് അമ്പുപ്പൻകാവിലു് നിന്ന് ഏകദേശം 9 കിലോമീറ്റർ പടിഞ്ഞാറ് വിത്തനശ്ശേരി അമ്പുമുറ്റത്തി ക്ഷേത്രത്തിന് 300 മീറ്റർ തെക്ക് പടിഞ്ഞാറ് ചതുരാകൃതിയിലുള്ള കരികൽ അധിഷ്ഠാനത്തിന് മുകളിൽ പത്മപാദന്റേതെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന ഒരു മുനിയുടെ പ്രതിഷ്ഠ കണ്ടെത്തി. അവിടുന്ന് 25 മീറ്റർ പടിഞ്ഞാറ് മാറി ഒരു താമരക്കുളത്തിന് സമീപം തകർന്നടഞ്ഞ നിലയിൽ ഒരു പ്രാചീന വിശ്വ ആരാധനാ കേന്ദ്രത്തിന്റേതെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന കരികൽ അധിഷ്ഠാനങ്ങൾ കണ്ടെത്തി. രണ്ട് കുറ്റൻ ശിലാഫലകങ്ങളിൽ

പകിട കളിയിടുന്നതിന് മൂന്ന് കളങ്ങൾ, ഇടുപ്പിന് താഴെയുള്ള മുൻ പ്രതിഷ്ഠയോട് സാദൃശ്യമുള്ള മനുഷ്യരൂപം, പാറക്കല്ലിൽ കൊത്തി വച്ച മുതലയുടെ രൂപം എന്നിവ കണ്ടെത്തി.

12. തല്ലുകുളമ്പ്

പനങ്കാവ് നിന്ന് 7 കിലോമീറ്റർ കിഴക്ക് മാറി മുതലമട പഞ്ചായത്തിൽ തായത്രിപ്പുഴയുടെ സമീപത്ത് തല്ലുകുളമ്പിൽ തകർന്നടിഞ്ഞ കരിങ്കൽ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കണ്ടെത്തി.

13. ഗോവിന്ദാമല

ചാത്തൻപാറയിൽ നിന്ന് 350 മീറ്റർ ഉയരത്തിൽ ഗോവിന്ദാമലയിൽ ഒരു പ്രാചീന ശ്രാവിധ ആരാധനാ കേന്ദ്രം ഉണ്ട്. ഇവിടെ രണ്ട് കൽപ്പാദങ്ങൾ, 50 ഓളം വേലുകൾ എന്നിവ കാണാം. ഗോവിന്ദാമലയിൽ നിന്ന് 5 കിലോമീറ്റർ കിഴക്ക് മാറി കാളവെട്ടിയിലും ഇത്തരം ആരാധനാകേന്ദ്രം ഉണ്ട്.

14. വക്കൂംനാഥ ശിവക്ഷേത്രം, ഇളംപിള്ളൂർ

ഇളംപിള്ളൂരിൽ തായത്രി നദിയുടെ തീരത്ത് മഹാശിഖായുഗ സ്മാരകങ്ങൾക്ക് സമീപം വൃത്താകൃതിയിൽ നിർമ്മിതമായ ഇളംപിള്ളൂർ വക്കൂംനാഥ ക്ഷേത്രം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. രണ്ട് കിലോമീറ്റർ കിഴക്ക് മാറി തകർന്നടിഞ്ഞ കിടക്കുന്ന ഒരു ശിവക്ഷേത്രത്തിന്റെ കരിങ്കൽ അവശിഷ്ടങ്ങളും കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്.

III. കൽമണ്ഡപസ്തുപ പൊഴികളും (Sockets), ശിഖാരേഖാ ചിത്രങ്ങളും

1. ചാത്തിയോട് പാറ

വിരുത്തി മുനീശ്വരൻ കാവിൽ നിന്ന്, 100 മീറ്റർ കിഴക്ക് ചാത്തിയോട് പാറയുടെ മുകൾ ഭാഗത്ത് മഹാകാളി ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നും അൽപ്പം പടിഞ്ഞാറ് മാറി രണ്ട് കൽമണ്ഡപങ്ങൾ നിമ്നനിന്നതിന്റെ മക്ഷണങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചതുരാകൃതിയിലുള്ള പൊഴികൾ കണ്ടെത്തി.

2. അരയകുളം

ചാത്തിയോട് പാറയിൽ നിന്ന് ഒരു കിലോമീറ്റർ പടിഞ്ഞാറ് സ്വാഭാവിക അരയകേന്ദ്രങ്ങൾ ഉള്ള (natural rock shelters) അരയകുളം പാറയിൽ രണ്ട് കൽമണ്ഡപ സ്തുപ പൊഴികളും സമചതുരാകൃതിയിലുള്ള രണ്ട് ശിഖാരേഖാ ചിത്രങ്ങളും (rock engravings) കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്.

3. തേവർമണി പൊക്കൈ

അരയകുളത്തു നിന്ന് ഒരു കിലോമീറ്റർ പടിഞ്ഞാറ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന തേവർമണി പൊക്കൈയുടെ കിഴക്ക് ഭാഗത്തായി നീർപ്പച്ചമതുരാകൃതിയിലുള്ള കൽമണ്ഡപ സ്തുപ പൊഴികൾ കാണാം. തോമണിപ്പാറയുടെ പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്തായി താമരക്കുളത്തിന് സമീപം ചതുരാകൃതിയിലുള്ള രണ്ട് കൽമണ്ഡപങ്ങളുടെ പൊഴികൾ കാണാം. പൊഴികൾ, പാറയിൽ കൊത്തി വച്ചിട്ടുള്ള രണ്ട് കാൽപ്പാദങ്ങൾ, സമചതുരത്തിൽ കൊത്തി വച്ച രേഖാചിത്രങ്ങൾ, നക്ഷത്രങ്ങൾ എന്നിവ കണ്ടെത്തി.

4. പാരിക്കൽ കളം

തേവർമണിപൊക്കൈയിൽ നിന്ന് അരക്കിലോമീറ്റർ പടിഞ്ഞാറ്, പാരിയ്ക്കൽ കളത്തിൽ രണ്ട് കൽമണ്ഡപ സ്തുപ പൊഴികൾ ഉണ്ട്.

5. മേലാമ്പക്കോട് പാറ

ധർമ്മിപൊക്കൈയിൽ നിന്ന് ഒന്നര കിലോമീറ്റർ പടിഞ്ഞാറ് മാറി കൽമണ്ഡപ സ്തുപ പൊഴികൾ കാണാം.

6. വാക്കോൽപ്പാറ

മേലാമ്പക്കോട് പാറയിൽ നിന്ന് 200 മീറ്റർ തെക്ക് ഇക്കൂമതി നദിയുടെ വടക്കായി വാക്കോൽപ്പാറ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. വൃത്താകൃതിയിലുള്ള കൽമണ്ഡപ സ്തുപ പൊഴികളാണ് ഇവിടെയുള്ളത്.

7. മുടിപ്പാറ

പെരട്ടിയിലമല ഭഗവതിക്കാവിനു സമീപമായുള്ള മുടിപ്പാറ പാറയിൽ മുരീപ്പച്ചമതുരാകൃതിയിലുള്ള കൽമണ്ഡപ സ്തുപ പൊഴികൾ ഉണ്ട്.

8. പനങ്കാവ് കളം പാറ

തേവർമണി പാറയ്ക്ക് ഒരു കിലോമീറ്റർ തെക്കായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പനങ്കാവ് കളത്തിൽ ചതുരാകൃതിയിലുള്ള രണ്ട് കൽമണ്ഡപങ്ങളുടെ പൊഴികളുണ്ട്.

9. ചാത്തൻപാറ

വാക്കോൽപ്പാറയ്ക്ക് 300 മീറ്റർ തെക്ക് ഗേവിനാമലയ്ക്ക് സമീപം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ചാത്തൻ പാറയിൽ രണ്ട് കൽമണ്ഡപങ്ങൾ നിലനിന്നിരുന്ന പൊഴികൾ കണ്ടെത്തി.

10. തിരുനൂർ പാറ

പറയൻപള്ളത്തു നിന്നും ഒരു കിലോമീറ്റർ തെക്ക് ചെറിയ തുറകയും സർപ്പങ്ങളുടെയും അമ്പലമുക്ക്യം പ്രതിഷ്ഠകളുള്ള തിരുനൂർ പാറയിൽ കൽമണ്ഡപ സ്തൂപ പൊഴികളും ഉണ്ട്.

11. പറയൻപള്ളം

ചാത്തിയോട് പാറയിൽ നിന്ന് ഒരു കിലോമീറ്റർ കിഴക്ക് പറയൻപള്ളത്തുള്ള പാറയിൽ കൽമണ്ഡപ സ്തൂപ പൊഴികളുണ്ട്.

IV. ശിലാലിഖിതങ്ങൾ:

പാലക്കാട് ജില്ലയിൽ നിന്ന് ധാരാളം ശിലാലിഖിതങ്ങൾ അടുത്തകാലത്തായി കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചേരകാലഘട്ടത്തെയും അതിനുശേഷവുമുള്ള ശിലാലിഖിതങ്ങളാണ് ഇവ. വളർച്ചയ്ക്കു പുറമെ പ്രാചീന തമിഴ്, തെലുങ്ക്, മലയാളം ലിപികളിലുള്ള ലിഖിതങ്ങൾ ഇവയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. എം.ആർ.രാഘവവാര്യർ ലിപികൾ വായിച്ചു.

1. തമിഴ്, തെലുങ്ക് ലിപി, പുലിക്കോട് അമ്പലക്കാവ്, കൊല്ലങ്കോട്

പ്രാചീന വേക്കൈ (പുലി) നാട്ടിലെ ഹൃദയഭാഗത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന കൊല്ലങ്കോട്, പുലിക്കോട് അമ്പലക്കാവ് പ്രാചീന ലിപിയിൽ തമിഴ്, തെലുങ്ക് ലിപികളോട് കൂടിയ ചതുരാക്ഷരിയിലുള്ള ഒരു ദീപസ്തംഭം കണ്ടെത്തി. ദീപസ്തംഭത്തിൽ ഒരു ജാറിന്റെ ചിത്രത്തോടൊപ്പം ലിപികൾ മൂന്ന് ഭാഗത്തുമുണ്ട്. ഒരു ഭക്തന്റെയും ചിത്രം കൊത്തി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ലിപി വായിച്ചെടുത്തിട്ടില്ല. ഒരു ഭാഗത്തെ ലിഖിതത്തോടൊപ്പം ഒരു കൂറ്റിയുടെ ചിത്രവും കൊത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനോടു സാദൃശ്യമുള്ള ഒരു കൂറ്റിപാത്രത്തിന്റെ ചിത്രം മധുരണ്യം ശിവക്ഷേത്രത്തിലെ ശംഖുചക്രപാറയിൽ കൊത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. കൊല്ലങ്കോട് രാജവംശം വിവിധ കാലങ്ങളിൽ പുലിക്കോട്, വേക്കൈനാട്, വേക്കനാട്, വെണുകുണ്ടനാട്, വെക്കിനാട്, വേങ്ങനാട് എന്നീ പേരുകളിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. തമിഴിൽ വേക്കൈ എന്നാൽ പുലി എന്നാണർത്ഥം. കരിങ്കല്ലിൽ രൂപകൽപ്പന ചെയ്ത പുലിക്കോട് ക്ഷേത്രനിർമ്മാണ കലയും മറ്റു ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്. ലിപിയുടെ പൂർണ്ണരൂപവും കാലനിർണ്ണയവും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. പുലിക്കോട് ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്ന് 300 മീറ്റർ വടക്ക് കിഴക്ക് മാറി, ചതുരാക്ഷരിയിലുള്ള ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട മറ്റൊരു ക്ഷേത്രത്തിൽ മുരുകൻ, സൂര്യദേവൻ, ബ്രഹ്മാവാദ് എന്നിവയും, ദേവി പ്രതിഷ്ഠയും കാണുന്നുണ്ട്.

2. ശിലാശാസനം, മധുരണ്യം മഹാശിക്ഷക്ഷേത്രം, തേനേരി:

കല്ലുകൂട്ടിയാലിൽ നിന്ന് അഞ്ച് കിലോമീറ്റർ വടക്ക് കിഴക്ക് മാറി എലപ്പള്ളി പഞ്ചായത്തിൽ തേനേരിയിൽ അടുത്ത കാലത്ത് പുനരുദ്ധാരണം ചെയ്ത മധുരണ്യം ശിവക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്ന് 10 11 നൂറ്റാണ്ടിലേതെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന വളർച്ചയ്ക്കുള്ള ശിലാലിഖിതത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം കണ്ടെത്തി. നായശ്ശി ശിലയിലാണ് ലിഖിതം കൊത്തി വെച്ചിട്ടുള്ളത്. അടുത്ത കാലം വരെ തകർന്നിരുന്ന കിടന്നിരുന്ന തേനേരിയിലെ മധുരണ്യം ശിവ ക്ഷേത്രപരിസരത്ത് നിന്നാണ് ശിലാലിഖിതശാസനം കണ്ടെത്തിയത്. ഇതിലെ ലിപി വളർച്ചയ്ക്കാണ്. 1.86 മീറ്റർ നീളത്തിലും 0.40 മീറ്റർ വീതിയിലുമുള്ള ലിഖിതത്തിന്റെ പകുതിഭാഗം നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ലിപികൾ ദ്രവിച്ചുപോയ സ്ഥിതിയിലാണ്. ചേരകാലഘട്ടത്തെ ശിലാശാസനമാണിത്. പ്രാചീന വേക്കൈനാട് രാജവംശവുമായി ബന്ധമുള്ള പ്രദേശമാണിത്. മധുരണ്യത്തെക്കുറിച്ച് കശ്യാക്ഷേത്രമാഹാത്മ്യത്തിൽ പരാമർശമുണ്ട്. ചതുരാക്ഷരിയിലും വൃത്താക്ഷരിയിലുമുള്ള ക്ഷേത്രത്തിലെ പ്രധാന പ്രതിഷ്ഠകൾ ശിവനും മുരുകനുമാണ്. പരശുരാമൻ പ്രതിഷ്ഠിച്ച 108 ശിവക്ഷേത്രങ്ങളിൽ 34-ാമത്തേതാണ് ഈ ക്ഷേത്രമെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഇവിടത്തെ അമ്പലക്കുളം ബ്രഹ്മാമുണ്ഡലമെന്ന പേരിലും കിണർ അഗ്നിമുണ്ഡലമെന്ന പേരിലും അറിയപ്പെടുന്നു. ദ്രവിച്ച നിലയിൽ 19 വരികളുള്ള ശിലാ ലിഖിതത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗം നഷ്ടപ്പെട്ടെന്ന് കരുതുന്നു. 300 മീറ്റർ അകലെ തേനേരി തീർത്ഥം ഉള്ള ശ്രീരാമ ക്ഷേത്ര പരിസരത്ത് മൈനവിഗ്രഹത്തോട് സാമ്യമുള്ള ഒരു നാഗദേവതാ വിഗ്രഹം ഉണ്ട്. ഈ രണ്ട് ക്ഷേത്രങ്ങൾക്ക് മദ്ധ്യേയായി ഒരു മനുഷ്യ രൂപം കരിങ്കല്ലിൽ കൊത്തി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് വീരഭദ്ര, ഭക്തന്റെയോ ആവാം. ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്ന് 300 മീറ്റർ തെക്ക് പടിഞ്ഞാറ് ശംഖ് ചക്ര പാറയിൽ ഒരു കൂറ്റിയുടെ ചിത്രവും കൽമണ്ഡപ സ്തൂപപൊഴികളും, കണ്ടെത്തി.

3. ചുറ്റുമുഖം, മിഖിതവും : തൃപ്പല്ലാവൂർ
 ആലത്തൂർ താലൂക്കിൽ എരിയൂർ പഞ്ചായത്തിലെ തൃപ്പല്ലാവൂർ ശിവക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഉറ്റു പുരയ്ക്കകത്ത് ചുറ്റുമുഖം അമ്പലത്തിലെ വിവരണവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മിപികൾ കണ്ടെത്തി. മലയാളം കൊല്ലവർഷം 1021 ഇടവം രണ്ടാം തീയതി എഴുതിയതാണ് ഈ മിപികളെന്ന് ഇത് വായിച്ച ഡോ. രാഘവ വാരിയർ പറഞ്ഞു. തൃപ്പല്ലാവൂർ ശിവക്ഷേത്രത്തിലെ ഉറ്റുപുരയ്ക്കകത്തുള്ള ചുറ്റുമുഖം പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്ത് ചുറ്റുമുഖം ചിത്രത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവും സൂചിപ്പിക്കുന്ന വിവരണവും കാണാം. 'നൂറോളം വരികളിൽ ചിത്രത്തിന്റെ വിവരണം പ്രാചീനമലയാള മിപിയിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.
 '1021 ഇടവം 2-ാം തീയതി ചത്തൂർത്തീ മൂലം ഈ ദിവസം എഴുതിയ പ്രകാരം സ്വാശ്രയം പിഴയ്ക്കുന്നെങ്കിൽ പിഴക്കാം. ഇക്കണ്ട ചിത്രം കൈയും കാവശ്ശേരി വാസുവക കണക്കാണു' ചുറ്റുമുഖത്തിലെ ശിലാലിഖിത വാചകം.
4. ചേരശിലാശാസനം, പൂമുളളി മന, തളിക്ഷേത്രം, മരുതലപ്പറമ്പ്, പെരുവെമ്പ
 പൂമുളളി അമ്പലപ്പുഴയിൽ നിന്ന് 12 കി.മീ. വടക്കു മാറി പെരുവെമ്പ് മരുതലപ്പറമ്പിലുള്ള പൂമുളളി മന തളി ക്ഷേത്രത്തിലെ വൃത്ത കുറ്റുമുഖത്തിൽ 10 11 ൦൦ നൂറ്റാണ്ടിലേക്കെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന ശിലാലിഖിതം ഉണ്ട്. ഇതിലെ മിപി വളരെ നൂറുമാണ്. 118 സെ.മീ. നീളവും 15.24 സെ.മീ. വീതിയിലുമായി 4 വരികളിലാണ് ലിഖിതം കൊത്തിവെച്ചിട്ടുള്ളത്. അക്ഷരങ്ങൾ പലതും ദ്രവീച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്.

ശാസനപാഠം

1. ... നൃത്തം മുക്കാൽ വൃത്തിരുന്നെ ... തെന്തിട ... നാടുമയ
2. കടവിയൻ ഉൾപ്പട് തിരുവാരാതിനെ തമു അതികൊറ്റും
3. മും വിടും...വിരുത്തിയും ചർവ്വത്തി... മിക്ക
4. ...ത്തു ... മു കൊടക്കടവൻ...രെയും രൂ' ഉരരെയും പിഴച്ചു.

സാരം

ചേരകാലഘട്ടത്തെ ഈ ശിലാശാസനം മുഴുവനുമായി വായിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇവിടുത്തെ രാജാവ്/ചേരവി ഭയാനകൻ ആ പ്രദേശത്തെ ഇനങ്ങൾക്ക് വേമ്പത്ത് ഇരുന്ന് വിരുത്തി നിലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നൽകിയ ശാസനമാണിത്. ചതുരാകൃതിയിലുള്ള വേമ്പത്ത് മഹാശിവക്ഷേത്രം 300 മീറ്റർ വടക്കുമാറി ചേരൻപൊറ്റയ്ക്കു സമീപം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു.

മാനന്തലവണ് അറിയപ്പെടുന്ന വിരുത്തി എന്ന പ്രയോഗം മധ്യ കാലഘട്ടം മുതൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. 14 കി.മീ. തെക്കുമാറി നെന്മേനയിൽ വിരുത്തി എന്ന സ്ഥലം ഇപ്പോഴും ചരിത്രപ്രാധാന്യ സ്മാരകങ്ങളുടെ നിലകൊള്ളുന്നുണ്ട്. ലിഖിതത്തിൽ തുടക്കവും കാലനിർണ്ണയവും ഇല്ല. ലിപിയുടെ പ്രത്യേകത 10-11-ാം നൂറ്റാണ്ട് പിറകി ലേക്ക് ഇതിനെ കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ട്.

5. വഞ്ചിയൂർ ഗണം ശിലാലിഖിതം, മരുതലപ്പറമ്പ്.
 പെരുവെമ്പ് പൂമുളളിമന തളി ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്ന് 300 മീറ്റർ കിഴക്ക് തകർന്നടിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ക്ഷേത്രാകൃതിയിൽ തെക്കുകിഴക്കു മുഖയിലാണ് വഞ്ചിയൂർഗണവുമായി ബന്ധമുണ്ടെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന ശിലാലിഖിത ഫലകം ഉള്ളത്. ശിലാഫലകത്തിന്റെ ഇരുപുറത്തും വളരെത്തിൽ ലിഖിതം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇരുഭാഗത്തുമുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ മിക്കതും വായിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയാത്തവിധം ദ്രവീച്ചു പോയിരിക്കുന്നു. ശിലാലിഖിത ഫലകത്തിന് 1.40 മീറ്റർ നീളവും 1.15 മീറ്റർ വീതിയും 10 സെ.മീ. കനവുമാണ്. ശിലാലിഖിതത്തിന്റെ മുൾഭാഗത്ത് 5 ചിത്രങ്ങളികൾ കൊത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. മധ്യത്തിൽ ശൂലം, ശൂലത്തിന്റെ ഇരുവശത്തും നിലവിലുണ്ട്, നിലവിലുണ്ടിന്റെ വലതുഭാഗത്ത് കൂതിര, ശൂലത്തിന്റെയും നിലവിലുണ്ടിന്റെയും നടുക്ക് കമണ്ഡലം ഇതേതുവശത്ത് പൂർണ്ണകുംഭം എന്നിവയുണ്ട്. വഞ്ചിയൂർഗണവുമായും കൈമാറ്റബന്ധമുള്ളതുമായും ശിലാലിഖിതത്തിനു ബന്ധമുണ്ടെന്നു കരുതുന്നു. ശിലാലിഖിതത്തിന്റെ കൃത്യമായ കാലനിർണ്ണയം സാധ്യമല്ല. 9-10-ാം നൂറ്റാണ്ടിനു മുൻപുള്ള ശിലാലിഖിതമാണെന്ന് കരുതുന്നു. ശിലാഫലകത്തിലെ ചില വരികൾ രാഘവവാദ്യർ വായിച്ചെടുത്തിട്ടുണ്ട്.

ശാസനപാഠം

തിരുക്കോവിലിൽ അമലമൂലൻ... ചന്ദ്രിരാമിത്തവൻ... കൈയാന... മത... യ

6. പ്രാചീന ചേര ശിലാശാസനം: കല്ലുകൂട്ടിയായ്: കൊല്ലങ്കോട്ടു നിന്ന് 20 കി.മീ. വടക്ക് കിഴക്ക് മാറി പൊൽപ്പള്ളി പഞ്ചായത്തിൽ പനയൂർ, അത്തിക്കോടിന് സമീപം കല്ലുകൂട്ടിയായിലുള്ള തകർന്നടിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന വൃത്താകൃതിയിലും ചതുരാകൃതിയിലുമുള്ള കേരള പരിസരത്ത് പ്രാചീന വെട്ടെഴുത്തിലുള്ള ചേര ശിലാശാസനം കാണാം. ഇവിടത്തെ പ്രതിഷ്ഠ ശിവനും വിഷ്ണുവുമാണെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. ആദിചേര രാജാവും കൽപ്പള്ളിയിലെ ഭരണാധികാരിയുമായ ചേരൻ കുന്ദൻ കൽപ്പള്ളി തേവർക്ക് വിളക്ക് ഭാനം ചെയ്തത് സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങളാണ് ലിഖിതത്തിലുള്ളത്. പ്രാചീന വെട്ടെഴുത്തുലിപിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ലിഖിതം നല്ലനിലയിൽ കാണപ്പെടുന്നു. 13 സെ.മീ. നീളവും 46 സെ.മീ. വീതിയിലുമുള്ള ശിലാപാലകത്തിൽ 17 വരികളിൽ വെട്ടെഴുത്തിൽ ലിപി കൊത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. രാഘവവാര്യർ ലിഖിതം വായിച്ചു.

ശാസനപാഠം

1. കല്പള്ളി	2. ന്യൂസ്മി ശ്രീ (വാഴൂർ) ചെ	3. നന്ദൻ കുന്ദൻ കല്പള്ളി
4. ത് തൈവർകകു	5. പൊൻ പെയ്താൻ നന്താ വി	6. ഉകിന് കുളപടി പൊൻ പിൻ
7. ത് രൊണ്ടു തിരുവിള കകു	8. ചെല്ലത്ത കു കടവര നാടോരുമ്	9. തതിരടുവാൻ പതിനെ
10. കഴഞ്ച ചുപൊൻ വെറുമെ	11. ചെല്ലത്തതു വിൻ ചെ	12. ന് തന് കുന്ദൻ വിള കകു ഉ
13. തിരുവിടുക്ക് ഭാരമെ കണ്ടു	14. ചെല്ലത്തതുവാര തന്നെയ്ത	13. പലമാകും
16. ഉരവെ തടുപ്പാര മൂഴി	17. (കക) ഉ തതു മൂഴുത കവിത തന്	

സാരം

കൽപ്പള്ളിയിലെ ഭരണാധികാരി ചേരൻ കുന്ദൻ കൽപ്പള്ളിത്തേവർക്ക് നിത്യവിളക്ക് തെളിക്കുന്നതിനായി ഭാനം ചെയ്തതു സംബന്ധിച്ചതാണ് ഈ ശിലാശാസനം. അദ്ദേഹം 10 കഴഞ്ച് സ്വർണ്ണം ഈ നിലവിളക്ക് മുടക്കം കൂടാതെ കത്തിയ്ക്കാനായി ഭാനം ചെയ്തു. ഈ ആജ്ഞയ്ക്കു തടസ്സം നിൽക്കുന്നവർ മഹാപാപം ചെയ്ത മഹാ പാതകിയായി മൂഴിക്കുളം നിയമാവലിക്ക് വിരൂപഭരണ് കണക്കാക്കുന്നതാണ്.

ലിഖിതം വായിച്ച രാഘവവാര്യരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ മൂഴിക്കുളത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശം ഈ ശിലാ ശാസനത്തെ ചേരകാലഘട്ടത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നു. ചേരകാലത്ത് മൂഴിക്കുളം പെരുമാറ്റസംഹിത കേരളബ്രാഹ്മണർ പൊതുവായി അംഗീകരിച്ച വസ്തുതയാണ്. ശിലാലിഖിതത്തിലെ അക്ഷരങ്ങൾ എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പുള്ള ശിലാശാസനമാണിതെന്നു കാണിക്കുന്നു. ലിഖിതത്തിൽ നൽകിയ സൂചനപ്രകാരം ചേരൻ കുന്ദന്റെ കാലനീർണ്ണയം അത്രത്തോളം എളുപ്പമല്ല. ചേരൻ കുന്ദന്റെ പേര് ചേരവംശാവലിയിലെ സാമന്തരാജാക്കന്മാരുടെ പട്ടികയിലെ വരുണില്ല. ചേരൻ കുന്ദന്റെ സ്ഥലം കൽപ്പള്ളി എന്നു ചേരിലാണ് കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. ഈ ശിലാലിഖിതം കണ്ടെത്തിയ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് അടുത്ത് കല്ലെടുത്തി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു എന്നതിനാൽ അതിനുള്ള സാധ്യത കാണുന്നുണ്ട്. കൃത്യമായി കാലനീർണ്ണയം സാധ്യമായില്ലെങ്കിലും 8-ാം നൂറ്റാണ്ടിന് മുമ്പിലേയാണ് ലിഖിതമെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു.

7. ശേരൻകുടം ശിലാലിഖിതം, കൊട്ടയംകാട്. ശേരൻകുടം ശിവക്ഷേത്രശ്രീകോവിലിന്റെ മുൻഭാഗത്ത് പണിയിട്ടുള്ള കരിങ്കൽപാലകത്തിൽ വെട്ടെഴുത്തിലുള്ള ശിലാലിഖിതം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. 1 മീറ്റർ നീളവും 0.80 മീറ്റർ വീതിയുമുള്ള കരിങ്കൽപാലകത്തിലാണ് 9 വരികളിലുള്ള ലിഖിതം ഉള്ളത്. രാഘവവാര്യർ ലിഖിതം വായിച്ചു.

ശാസനപാഠം

1. ശേരൻ കോണോത്തു 2. തിരുമുറ 3. ചേകവരുടെ 4. പടിത്തുറപ്പ് 5. മേലേഴത്തിൽ 6. പൊന്നൻ 7. മിക്കയൻ 8. വിധി നവ്യാഴത്തിൽ 9. പണിചെയ്തിച്ചു.

വ്യാഴം മിഥുനരാശിയിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ ശേരൻ കോണോത്തു ക്ഷേത്രത്തിന്റെ തിരുമുറ്റം മേലേഴത്തിൽ പൊന്നൻ മിക്കയൻ കരിങ്കൽ പണിചെയ്തിച്ചു എന്നതാണ് ലിഖിതത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. മേലേഴത്ത് എന്ന വാചകത്തിന്റെ പ്രയോഗം രാജാധികാരം നിലനിൽക്കുന്ന സ്ഥലം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ്. ഇപ്പോൾ സാമൂതിരി കോവിലകത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ് ഈ ക്ഷേത്രം നിലനിൽക്കുന്നത്. മേലേഴം എന്ന പ്രയോഗം രാജാക്കന്മാരുടെ ആസ്ഥാനകേ

സമോ, പ്രധാനവ്യക്തികൾ താമസിക്കുന്ന ഇടമോ ആണ്. തൊട്ടടുത്ത ഒരു ക്ഷേത്രം കീഴടക്കത് ഭഗവതിയാണ്. 12-ാം നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം എഴുതപ്പെട്ട ശിലാശാസനമാണിത്.

8. എക്കൻ കോമതിയുടെ ശിലാലിഖിതം, കോവിലകം പറമ്പ്.

കൊല്ലങ്കോട് നെന്മേനി കോവിലകം പറമ്പിൽ കൽമണ്ഡപത്തിനു സമീപമുള്ള മൂടപ്പെട്ടുകിടന്നിരുന്ന കരികൽ നിർമ്മിത കിണറികത്താണ് എക്കൻകോമതിയുടെ ശിലാലിഖിത ഫലകം കണ്ടെത്തിയത്. ഈ ലേഖകൻ സൂചന നൽകിയതനുസരിച്ച് സംസ്ഥാന പുരാവസ്തുവകുപ്പ് കരികല്ലുകൾകൊണ്ട് മൂടിയിട്ടുള്ള കിണർ ഉദ്ഖനനം നടത്തി ലിഖിതം പുറത്തെടുത്തു. 8 വരികളിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഇതിലെ ലിപി വളർച്ചത്തും രാഷ തമിഴുമാണ്.

ശാസനപാഠം

വിശിഷ്ടിക-വ്യാഴ-തായം ഇടവ തായത്തിൽ വെൺകുണ്ണനാട് തായ എക്കൻകോമതി കുത്തിച്ച കിണർ.

സാരം

വെൺകുണ്ണനാടുതെ അധിപനായ എക്കൻകോമതി കുത്തിച്ച കിണർ എന്നതാണ് ലിഖിതത്തിന്റെ സംഗ്രഹം. പ്രാചീന വെൺകുണ്ണനാടിന്റെ സാന്നിധ്യത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ സൂചനമില്ലാത്ത ലിഖിതമാണിത്. തൃശ്ശൂർ വടക്കുന്നാഥ ക്ഷേത്രത്തിലെ മൂലസ്ഥാനത്തുനിന്നു ലഭിച്ച വെൺകുണ്ണനാട്ടിലെ വീരരവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ശിലാലിഖിതത്തിലും കോട്ടമ്പലത്തിനടുത്ത് നടവൻചിറയിലെ തകർന്നിടത്തു തിരുപ്പിരംബരം ശിവക്ഷേത്രത്തിലെ ശിലാലിഖിതത്തിലും (സപ്തമധ്യമാസിക 1919), ചിലപ്പതികാരത്തിലും വെൺകുണ്ണനാടിനെക്കുറിച്ച് പരാമർശമുണ്ട്. വെൺകുണ്ണനാട്ടിലെ വീരരവിയെക്കുറിച്ചുള്ള തൃശ്ശൂർ വടക്കുന്നാഥക്ഷേത്രത്തിലെ ശിലാലിഖിതത്തിലെ നാലാല കോവിലകം പറമ്പ് ശിലാലിഖിതത്തിൽ മറ്റു രാജാക്കന്മാരുടെ പരാമർശങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതിനാൽ എക്കൻകോമതി ഒരു സാമന്തപരവിയുള്ള രാജാവല്ലെന്നും സ്വതന്ത്രചുമതലയുള്ള ഭരണാധികാരിയാണെന്നും കരുതാം. കൃത്യമായ കാലഗണന നൽകിയിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ഇത് 10-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ശിലാലിഖിതമാണെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു.

Reference

Sanal Kumar, V. 2005. Archaeology of Kollengode Region, Palghat District, Kerala. *Journal of the Center For Heritage Studies* 2: 47-56

The Push and Pull Effects of Migration on the Ancient Settlement Site Along the Gayathripuzha Valley of Palakkad District in Kerala State

V. Sanalkumar

H.S.S.T (Geography), Jayakeralam H.S.S, Pulluvazhi (PO), Ernakulam, Dist. Kerala State, India
E-mail: v.sanalkumar@gmail.com

The intensive field work by the present researcher along the banks of the Gayathripuzha and Ikshumadipuzha- the tributaries of the Bharathapuzha (Peraru) river basin of Palakkad gap at Western Ghat of South India of ancient Gondwana landmass has been yielded a large number of fresh prehistoric, early historic, medieval and later medieval archaeological sites and remains developed mainly due to the influence of migration. The exclusive findings of the settlement sites consists of the Palaeolithic, Mesolithic, Neolithic, Megalithic and early Historical settlement sites, artifacts and evidences datable between 40,000 B.C and 1800 AD. The geological background of the settlement even extends above Oligocene period (above 40,000 BC) to Holocene period (0-10,000 B.P). The cultural evidences of ancient settlement of this region comprises Paleolithic quartz tools, (1,00000 BC - 10,000 BC), 26 Mesolithic factory sites with microlithic tools- (between 4000 B.C-10,000 B.C), 27 habitation sites of Neolithic Post holes on granite flat surface and rock shelter (4000 B.C-1,000 B.C), 300 megalithic burial monuments of granite slab cists, granite dolmenoid cist and Urn burials and terracotta figurines (1000 A.D-300 A.D), rock engravings (1000 B.C-800A.D), foot prints, stone inscriptions of vattezhuthu, over hundreds of sculptures, hero stones, and ruined shrines (800 -1200 A.D) within a limited area and so on of varied periods (1200-1800 AD). It also consists of a large number of prehistoric dwelling sites of about 50 natural rock shelters and caves in the Mountain valleys with streams and along the river valleys with archaeological and anthropological potentials. The ethnical tribal groups of this area belonged to prehistoric megalithic period are still talking different primitive tribal languages and dialects in their colloquial conversations. The most of the archaeological remains obtained from the Palakkad gap zone resembles very much that of entire peninsular India reveals its' unique settlement character due to intra regional migration due to push and pull effects.

Migration holds a prominent place in the geographical analysis of a development of a cultural region. Ancient migration cannot be considered as a mere change of settlement from one place to another. For understanding the continuous change of the space - content and space relationship of a region the movement of people as an instrument of cultural diffusion and social integration has to be analyzed. The spatial process and integrations of an area has to be understood to get the complete picture of an aerial study. Migration of various groups of people into the Palakkad district had started during the prehistoric period. The Paleolithic and Mesolithic people were nomads from Peninsular India and they began to settle in most favored geographical area. The foot hill regions were more attractive for the early migrants as the area provided natural protection, availability of water from mountains streams, storage facility in ponds and tanks for water supply and favourable conditions for cultivation. The facility for paddy cultivation was the main attraction of the early civilized migrants of different ethnical groups. Differences in physical features, customs and traditions, life style, cultural growth of different ethnical groups of the study area suggests that they all came to this area from different remote areas of Peninsular India even from Andhra Pradesh, Karnataka and Tamil Nadu. They are come to Palakkad district at different periods for various reasons and developed a separate sub-culture in the course of time. The migrant communities gradually acquired different socio economic status, culture, and power structure. Gradually this has created social insecurity also by inviting attacks and invasions from the ancient mighty powers of Peninsular India in Andhra Pradesh, Tamil Nadu and Karnataka regions. This has lead to the destruction of civilized culture leading to out- migration. The evidences of Push-Pull factors of migration can be visibly seen in the study area if we are analyzing the historical evolution of migration between the Prehistoric and historic period of this land. This section will consider the glimpses of all these aspects of migration.

THE GEOGRAPHICAL IDENTITY OF SEAT OF ANCIENT CHERA KINGDOM PORAINADU OF KERALA

Dr. V. SANALKUMAR HSST (Geography) Jayakeralam H.S.S, Pulluvazhi, Ernakulam, Kerala

ABSTRACT

Eventhough historians have been generally analysed about the South Indian ancient Porainadu/ Chera Kingdom of Kerala based on the Tamil Classical Sangam and Post Sangam literatures between the period from 300 B.C to 300 A.D, the identity of actual location of seat of ancient Chera Kingdom 'Porainadu' with its geographical and archaeological background, has not yet been properly explored. The field exploration conducted by the present researcher along the tributary zone of the Gayathripuzha Valley of the mighty river Peraru/Bharathapuzha of Palakkad District of Kerala State have been yielded a large number of geographical and archaeological evidences datable between above 10,000 B.C to 1800 A.D. This section deals with the geographical identity of the seat of ancient Porainadu in Palakkad district of Kerala State based on historical geography and archaeological evidences. The analysis concludes that the Porainadu culture was not a sudden outcome but surely be the continuation of the Mesolithic, Neolithic, Megalithic and Early historic culture and the Palakkad District of Kerala State was the hub of Porainadu is the main theme of this research paper.

Key words: Porainadu, microliths, Postholes, Megaliths, Rock Engravings, Sangam and Post Sangam Works.

Introduction:

As a part of ancient Tamizhakam, Palakkad District has not got enough attention by the historians and historical geographers, eventhough this region still retains the preserved glory of ideal geographical background and cultural heritage of ancient Kingdom Porainadu. Eventhough several attempts were initiated for reconstructing the buried history of Porainadu mainly based on the ancient textual and occasional inscriptional analysis, it lacks methodological limitations of geographical and cultural analysis. The geographical area of the Ancient Tamizhakam of Peninsular India extends roughly between the hills of Venkatam of Andhra Pradesh in North and southern tip of Kanyakumari in Tamil Nadu, in which the Tamizhalam was ruled by powerful Kingdom the Chera/Cheral, the Pandya and the Chola, they combinely termed as Moovarasar (three rulers) after 1000 B.C during Megalithic period. The Cheral/Chera Country in ancient period was known as Porainadu and later became Cheranadu capital at Vanci/Vanji. The Porainadu belonged to the parts

of central Kerala with the nodal point at Palakkad gap- the gate way to the South Indian Plateau. The parts of Tamil Nadu that lies east of Palakkad gap up to the Palani Hill was also occupied by the Porainadu rulers with occasional shift in its boundary in different periods. Even though the evidences of "Porai" in the mountain valleys, rocky plateaus, hillocks and archaeological evidences relevant to that period is of greater importance while locating the capital of Porainadu, it has not got enough attention.

Aims and Objectives of the Study: The main objectives of the study are follows.

To establish the Geographical identity of ancient Porainadu of Tamizhakam.

To identify the geographical and cultural evidences related to Porainadu.

To examine the archaeological evidences of Palakkad and its relation with the Porainadu.

Chronology: It is difficult to fix the correct chronology of Porainadu. However the analysis of the Tamil Sangam Classical literary works reveals that the usage of Porayan and Porainadu existed between 3rd Century B.C and 300 A.D. However the evidences of archaeological data obtained by the present researcher from the Palakkad gap zone date backs to above 10,000 B.C to 1200 A.D between Mesolithic to Medieval Period. Since the existences of the evidences of Porainadu found in the Sangam and Post Sangam literatures between 300 B.C and 300 A.D., the origin of the dynasty would be surely pushed back to before 300 B.C and hence the term porainadu might have prevailed even during 1000 B.C in Megalithic Period and continuation of the Mesolithic and Neolithic periods and has considered the period between 1000 B. C and 300 A.D for evaluation.

Methodology:

The following are the methodological strategy used by the present researcher by field exploration to analyse the the identity of Porainadu.

Onomastic Study- The study of proper noun and place name analysis. The mesolithic, Neolithic, Megalithic and Early Historical evidences discovered from the rocky plateaus and hillocks of Palakkad District. The Tamil Classical Sangam and Post Sangam literatures. Field exploration.

Classical Referances

The Sangam classical works have referred about the presence of granite hillocks with divine worshipping gods of Murugan, Jains and Buddhist and Jaina religious faith. The referances about the Porainadu rulers were found in the Sangam works of Patirrupattu, Akananooru, Kurumthokai and Narrinriru. Akananooru, Puranooru and Narrini and Kurumtokai that provide insight about the geographical, cultural and political background of the Porainadu/ Chera. All these Sangam works were believed to be written before 300 A.D and after that, the Post sangam works such as Silappathikaram and Manimekhalai were written before 700 A.D also provide valid information regarding the geographical and cultural background of the Porainadu/ Chera and its capital Vanci/Vanji.

The classical works of foreign geographers such as Magasthenes (4th Century B.C), Pliny (1st Century A.D), Periplus (2nd Century A.D) also given valid clue about the ancient Chera country.

Noted historians such as K.G. Seshu Iyer, Kanaka Sabha, S. Krishnaswami Iyengar and N. Sastri also referred about the Porainadu / Chera rulers based on the Sangam and Post Sangam. However these historians did not verify the geographical background of the Porainadu/Cheranadu with investigation in depth.

Field Result: After the general observation in the so called territory of Porainadu the entire village to village survey conducted by the present researcher along the foothill region of Venkatamala (Photo No.1) in the Gayathripuzha river Valley of Palakkad District - the tributary of the Kerala's largest river Chulliyum Peraru/Peraru/Bharathapuzha. The following are the documented evidences of geography and archaeology of Porainadu in Palakkad District.

Identification of the Geographical names "Porai"/Para/Kundru with granite rocks:

Pezhnan Potta Porai: Microliths and Megalithic burial monuments between the Periods 10,000 B.C and 300 A.D.

Thekkinchira Porai and Chingan Chira: Rockshelter, Microliths, nearby megaliths and Open Shrine under banyan trees with ancient sculptures in chinganchira between the Periods 10,000 B.C and 300 A.D.

Dharmi Porai: Rockshelter, Microliths, megaliths between the Periods 10,000 B.C and 300 A.D.

Thevarmani Porai: Cave, Microliths, Postholes, Rock Engravings and Open Shrine and Megaliths between the Periods 10,000 B.C and 300 A.D.

Mattamattil Porai: Rock Shelters and Megaliths between the Periods 10,000 B.C and 300 A.D.

Kosavankode Porai: Rock Shelters, Caves, Microliths, Megaliths, Stone slabs between the Periods 10,000 B.C and 300 A.D.

1. Para (rock) Area and its Cultural Background

Chathiyodu Para: Microliths, Postholes, Rock Engraving, Open Shrine and Sculpture between the Periods 10,000 B.C and 800 A.D.

2. **Chathan Para:** Microliths, Postholes, Megaliths, Open Shrine, Sculptures between the Periods 10,000 B.C and 800 A.D.

3. **Arayakulam Para:** Rock Shelters, Microliths, Rock Engravings, Postholes, Megaliths between the Periods 10,000 B.C and 300 A.D.

4. **Thirunoor Para:** Cave, Microliths, Postholes, Open Shrine between the Periods 10,000 B.C and 800 A.D.

5. **Parayanpallam Para:** Microliths, Postholes, Open Shrine, Ruined Shrine, Stone well between the Periods 10,000 B.C and 1,200 A.D.

Mundiyan Para: Postholes, between the Periods 1,000 B.C and 300 B.C.

arikkalkalam Para: Microliths, Postholes, between the Periods 10,000 B.C and 300 B.C.

Venga Para: Megaliths, between the Periods 300 B.C and 300 A.D.

Koduval Para: Megaliths, Open shrine between the Periods 300 B.C and 800 A.D.

Melambakode Para: Post holes between the Periods 10,000 B.C and 300 B.C.

Vakol Para: Postholes Megaliths, between the Periods 1,000 B.C and 300 B.C.

Panamkavukalam Para: Microliths, Postholes, between the Periods 10,000 B.C and 300 A.D.

Elampilavu Para: Postholes, Megaliths, Shrine, between the Periods 1,000 B.C and 300 A.D.

Ozhivupara: Rock Engravings, Open and Structural Shrines, Sculptures between the Periods 10,000 B.C and 300 A.D. between the Periods 300 B.C and 1200 A.D.

Kokki Para: Microliths, Rock Shelters, Sockets, Potteries, Querns between the Periods 10,000 B.C and 300 A.D.

Tharapadam Para: Microliths, Shrines, Sculptures between the Periods 10,000 B.C and 800 A.D.

Sanguchakra Para: Postholes, Rock engravings between the Periods 1,000 B.C and 300 A.D.

Kundru/ Kunnu/ Mala/ Giri (Hill) and its Cultural Background

Athanadu Kunnu: Open Shrine- Upto 800 A.D.

Venkundrum: Caves, Rock Shelters, Streams, Microliths, Forest products, Open Shrines between the Periods 10,000 B.C and 800 A.D.

Venkata Mala: Caves, Rock Shelters, Streams, Microliths, Forest products, Open Shrines between the Periods 10,000 B.C and 800 A.D.

Kolli Mala: Caves, Rock Shelters, Streams, Microliths, Forest Products, Open Shrine between the Periods 10,000 B.C and 800 A.D.

Perumal Mala/ Govinda Mala: Caves, Rock Shelters, Streams, Microliths, Forest Products, Open Shrine between the Periods 10,000 B.C and 800 A.D.

Kongalar Mala: Caves, Rock Shelters, Streams, Microliths, Forest Products, Open Shrine between the Periods 10,000 B.C and 800 A.D.

Vizhumala: Cave, Natural Rock Shelter, Microliths, Open Shrine, Terracotta Sculptures between the Periods 10,000 B.C and 800 A.D.

Malanadu: Caves, Rock Shelters, Streams, Microliths, Forest and Food Products, Open Shrine between the Periods 10,000 B.C and 800 A.D.

Kotta Mala: Rock Shelter, Rock Engravings, Open Shrine, Sculpture between the Periods 1,000 B.C and 800 A.D.

Kavasserry Mala: Cave, Natural Rock Shelter, Open Shrine, Terracotta Sculptures Periods 10,000 B.C and Upto 800 A.D.

Seetharukundru: Microliths, Post holes, Rock Engravings, between the Periods 10,000 B.C and 800 A.D.

Kili Mala: Caves, Microliths, Open Shrine between the Periods 10,000 B.C and 800 A.D. between the Periods 10,000 B.C and 800 A.D.

Vamala: Microliths, Rock Engravings, Megaliths, Open Shrine, Sculpture between the Periods 10,000 B.C and 800 A.D.

Mookkarasan Kunnu/Agasthya Giri: Megaliths, Ruined Shrine, Sculpture between the Periods 10,000 B.C and 1200 A.D.

Thenmala/Nelliyampathi: Waterfalls/ streams, Rock Shelters, Caves, Microliths, Post holes, Rock Engravings, Open Shrines, Vegetation, between the Periods 10,000 B.C and 1200 A.D.

Malanadu : Pre historic and historic artifacts and remains between the Periods 10,000 B.C and 1200 A.D.

Analysis

The term Poraian and Porainadu was found in the Sangam Classical Tamil works during Megalithic period after 300 B.C, even though the name prevailed even before that period. The geographical word 'Porai' is derived from a Dravidian Tamil language means 'Rock' in English. The Malayalam word 'Para' is a modified form of Porai. The land area with the presence of Porai/ Para (rock) was termed as Porainadu (Porai + nadu = Rockey + area/ region/ Country) and the ruler/ chieftan and owner of the Porainadu was termed as Poraian. The above mentioned archaeological and

geographical evidences from the rocky Porai, Para and Kundru in Palakkad gap zone and the absence of such evidences in other parts of Porainadu justify the stand that the heart of Porainadu was in the southern foothill belt of the Palakkad District. The classical Tamil work references about the Poraian and Porainadu may be surely related with heartland region and the southern foothill region of Venkatamala/ Thenmala area still retain the name Porai with prehistoric evidences

The Porainadu was also referred as Chera/ Cheral nadu and such a references can also be found in the Sangam and post Sangam works. Even though historians were given interpretation to the word Chera nadu means Cheru nadu (Muddy land) or Cherumar Nadu – the land of Cheruma Community (Cherumar is a Schedule Caste Community, who were agricultural labours, still found in Palakkad District), the historians have not given interpretation relating it to the relief features. The Tamil word Cheral means downward mountain slopy area. The seat of royal Chieftan found in the foothill region of the slopy mountain termed as Cheral and the foothill Venkatamala of Palakkad gap was more apt to locate the Porainadu. The rulers of the Porainadu was known as Poraiyan and Cheralathan and both the usages are applicable to this area. The eastern parts of Venkatamala located Athanad kunnu/hillock and that area still retain the name of Athanadu in Palakkad gap, also justify the the links with the porainadu.

The presence of above mentioned chronological sequence of cultural evidences from 10,000 B.C onwards found in the Southern foothill region of Palakkad gap and the absence of such a varieties of culturally significant rocky plaesus and hillocks surrounded by Paddy fields with ponds and streams in other parts of Porainadu suggests that this area was the most ideal spot for development of an ancient Kingdom Porainadu of the Megalithic Period. The gradual evolution of settlement growth from the mesolithic to Megalithic proves that the development of a Kingdom site was not a sudden process but the continuation of the previous culture, in this sense the Palakkad gap zone was the most ideal spot for the development of Cheral Kingdom .

The Medieval geographical place names Cherapuram(City of Cheral), lies east of Athanadu, Cheramangalam (Cheral dwellers), Cheranpotta (Paddy field of Cheral) also still survives in the foothill Venkatamala justifies further Porainadu/ Cheralnadu link of this territory.

Kottambalam and Kudalur, Perum Chera, Nedum Chera, Chengan Potta, Kadukkan Kunnu, Oottara, Karipodu etc are the other geographical places still retain the Porainadu Cheral links in the Palakkad gap zone. Kottambalathu Thunjiya Makothai, a Chera King and author of 168th song of Akananooru, who died at Kottambalam and this area belonged to Palakkad gap. Kudalarkizhar (218 A.D)Sangam court poet of Chera ruler and astrologer was a native of Kudalur of this area. The geographical links of Chera rulers and geographical names ie, Vanavaramban, Oottiyar Cheralathan might have related with Oottara, Imayavaramban Nedum Cheralathan is related to Nedumchira, Chera title Imayavaramban is related to the devine Venkatam hill at Venkudranadu.

The river Chulliyum Peraru mentioned in the Sangam work Akananooru 149) and the Porunai River mentioned in Purananooru 11 and 387, is the Present Peraru/ Bharathapuzha river at Palakkad and the name Chulliyaru still survives in the foothill region at Venkatamala in Palakkad District.

The reference about the Porunai is related to river at porainadu and this also suited to the study area. The post Sangam work Chilappathikaram Vancikantam mentioned about the Peraru river and its geographical background of Vanci- the Capital of Chera country that shows the river flows like a necklace on the chest around high mountains also applicable with the Venkatamāla and Palakkad gap. The references about the geographical features such as Venkundrum, Venkatam, Imayam, Neduvelkundru, kudal etc also identified in the study area.

Most of the primitive tribal groups such as Cherumar, Kollar, Kuravar, Kusavar, Parayar, Arayar, Kongalar, Mannan and Panar of the Megalithic period mentioned in the Tamil Classical works are still residing communities of this area justify the stand that the Porainadu is belonged to foothill region of Venkatamāla of Palakkad District.

Akananooru 44,104, 145, 164, 251 and Purananooru 14, 62, 126 throw light on the importance of Cavalry and the Sangam works give information that the Chera rulers were well equipped with Chathuranga- the four arms such as infantry, cavalry, chariots and elephants. The most ideal geographical location for the dispersal of such a Chathuranga army was only in Palakkad gap in the entire Chera country.

Rice is the one of the oldest and major crops of megalithic people and the fertile river valleys of Palakkad gap was the most favoured site for paddy cultivation for flourishing ancient civilisation. The availability of iron ore from Kollamkode for blacksmiths, clayey soil for kusavar of Megalithic communities were the minerals used widely in porai culture also favours in favour of Palakkad gap.

Conclusion

From this analysis the identity of Porai region and the seat of Porainadu have been established based on the evidences of geographical and archaeological background and Sangam and Post Sangam literary sources in favour of the foot hill region of Venkatamāla of Palakkad gap.

ARCHAEOLOGY OF KOLLENGODE REGION, PALGHAT DISTRICT, KERALA

V. Sanalkumar

Department of Studies in Geography
University of Mysore
Manasagangothri
Mysore 570 006
josenibu@hotmail.com

Abstract

Surveys conducted by the author in the recent years have brought to light several megalithic burials, caves and rock shelters with engravings, and historical sites, and inscriptions in Kollengode area of Palghat district in Kerala. A brief outline of these discoveries is presented in this paper.

Keywords: Palghat; Megaliths; Kerala; Temples; Inscription.

Introduction

The Palghat region occupies a significant place in the history of Kerala, because of its location in the Palghat Gap that serves as a major access route between Kerala and Tamil Nadu. This region is archaeologically rich and has material remains datable from the prehistoric to modern periods. Surveys conducted by the author in the recent years have brought to light several megalithic and historical sites in Kollengode area (Fig. 1), which form the subject of this paper.

The Study Area - Environmental Background

Palghat district, which covers an area of about 4480 sq km, is drained by the west-flowing Bharathapuzha river and its tributaries (Kareem 1976). The study area, Kollengode, is located about 24 km south of Palghat in the vicinities of the picturesque mountain valley of Nelliampathy. In the early period, Kollengode was known as Venkundanadu, Vihayasapuram, Sithasaila Bhoo and Venginadu, and later it became Venganad (Krishnan Nair 1935). It is also mentioned in the *Chilapathikaram* (Viswanathan Nair 1975: 19, 513). The Gayathri river, a tributary of the Bharathapuzha, originates from the Nelliampathy hill ranges and passes through the heart of Kollengode. A number of small and large caves and rock shelters, ideal for the residence of prehistoric settlers, occur in this region. This region enjoys a drier climate compared to other parts of Kerala and shares similar climate of Coimbatore

region of Tamil Nadu. It receives less rainfall (2400 mm per annum) than the other areas of Kerala due to the Palghat Gap. Temperate, tropical evergreen and tropical and wet evergreen forests occur in this district.

Fig. 1 Map of Kollengode region

Previous Research

Several researchers have worked on the history and archaeology of Palghat region (Buchanan 1800; Gundert 1868; Logan 1887; Ward and Conner 1891; Krishna Aiyar 1975; Paulose 1990; Rajendran 1990; Gurukkal and Varier 1999; Abraham

2002, 2004). Despite these pioneering works, most parts of Palghat district remain unexplored for archaeological remains. The author has explored and discovered several megalithic and historical sites in and around Kollengode region (Sanalkumar 1998, 2001). A brief description of these sites is presented below.

Explored Archaeological Sites

Megalithic Burials at Chinganchira

Chinganchira is a megalithic burial site located 7 km south of Kollengode in the Thenmala Valley along the southern bank of the Gayathri river. The site has cist and urn burials, and was discovered by the author in the 1990s (Sanalkumar 1998). A cist in a plot (belonging to Mr. Vayanadan Vasu) on top of a small hillock, was excavated by the Kerala State Department of Archaeology in 1999-2000. The cist burial had a main chamber and a small front chamber. The orientation of the cist was in east-west direction. From this cist, human bone fragments, iron swords and axes, black ware ring stands, bowls and jars of black-and-

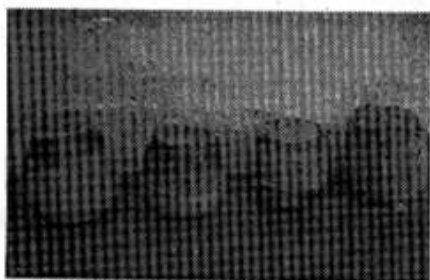

Fig. 2. Pottery from the Cist Burial Excavated at Chinganchira

red ware (Fig. 2), and carnelian beads were found.

In Palghat district, the megalithic monuments are mainly concentrated along the mountain and river valleys, especially along the banks of the Bharathapuzha and its tributaries. In the Thenmala valley region, Elavanchery, Pallavur, Kumbalakkode and Nelliampathy have megalithic burial remains (Valath 1986; Abraham 2002; Jenee 2002). Explorations by the author have brought to light dolmenoid cists and urn burials at Makkanamkurussi and Kalliyankadu, Neelikkad, Cholakkad, Parayanpallam, Viruthy and Perattukavu.

Granite menhirs have also been located at Viruthy and Perattukavu. The menhir at Viruthy measures in 3.35 m in width, 2.43 m in height and 0.9 m in thickness.

Manjikkal Rock shelter (Manjikkal Kotta)

During the course of the exploration, the author has identified a natural rock shelter with evidence of human activities in the Thenmala valley, about 8 km south of Kollengode near the Palakapandi waterfalls. The natural cave called Manjikkal Kotta is about 25 m in length, 15 m in width and height, and c. 200 m in circumference. The steep granite wall surfaces in the interior of the rockshelter have 36

sockets (0.4 m x 0.4 m) scooped into, perhaps meant for inserting wooden beams for roofing (?). These sockets clearly suggest the use of this shelter in the past by humans. This shelter can accommodate more than 50 persons comfortably. Local legends say that this shelter was used by ancient settlers and hermits, and as natural hideout by armies. The word Manjikkal may have derived from the names of Jain saints, Manjiswaran and Manjinathan. It is close to the trade route that leads to Parambikulam and Idukki hill ranges via Nelliampathy. Therefore, it might have also been occupied by the people who were using the trade route. The exact chronology of occupation of this shelter is not known.

Kokkipara Rock Shelter

Kokkipara rock shelter, located 50 m south of Manjikal Kotta, appears like some of the rock shelters with paintings reported from Marayur in Kerala (Fig. 3). This shelter may also have been used by the prehistoric people. Further surveys might reveal archaeological traces of human occupation.

Fig. 3. A view of the Rockshelter at Kokkippara

Rock Engravings at Arayankulam

Arayankulam rock shelter is situated 4 km south of Kollengode and half a kilometer east of Kosavankode Porai. Engravings of a tree-like motif and what appears like a plan of a structure are seen on the floor of the shelter (Fig. 4). Its antiquity is yet to be established.

At Kosavankode Porai an engraving of iguana (udumpu in Malayalam) is found. Three natural caves are also found in the vicinity.

Fig. 4. Rock engravings at Arayankulam

Rock Engravings at Chathiyode

Rock engravings were also identified at Chathiyode para situated 5 km southeast of Kollengode. Here, a beautifully engraved image of a cow/bull occurs on the granite rock surface (Fig. 5). This animal figure is covered with an ornamented cloth. A garland of bells is also seen on the neck. Near the engravings, an idol of Mahakali is found within a granite enclosure.

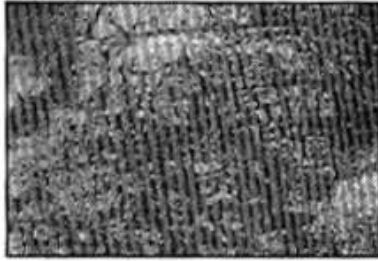

Fig. 5. Bull/Cow figure engraving at Chathiyode.

The ornamented designs on the cloth, and the bells suggest that the engraving perhaps belongs to the historical period.

Kovilakam Parambu Palace Site, Nenmeni

Nenmeni is situated 2.5 km south of Kollengode. The palace compound, locally known as Kovilakam Parambu is in the centre of Nenmeni village. According to oral tradition, this site was the seat of the ancient Vira Ravi Vamsam of Venkundranadu. The area of the palace compound is around one kilometer in radius. The Kovilakam Parambu site is littered with granite slabs, and the local people report the discovery of granite foundation stones and gold coins of historical period, while digging this area. When the existing Kollengode palace was constructed, granite slabs taken from Kovilakam Parambu site were used after cleansing them with special prayers and rituals.

Stone Well

A stone well known as Pottakinaru lying to the north of the pillared hall was excavated by the Kerala State Archaeology Department, based on the information given by the author (Fig. 6). A stone inscription in vattezhuthu, a broken idol of Durga, remnants of *pranala*, *bali* stones (sacrificial altar) and foreign and Indian coins were found. The huge well measures 4.5 m in dia and it has been excavated up to 4 m. It was built with dressed stones and is believed to have been built around the 10th to 14th centuries.

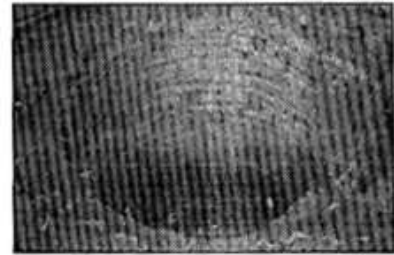

Fig. 6. A view of the Excavated Well, Kollengode

Fig. 7. Inscription from the Excavated Well, Kollengode

Stone Inscription

Excavation of the above-mentioned well by the Kerala State Archaeology Department revealed a vattezhuthu inscription on a granite slab at Kovilakamparambu site (Fig. 7). The inscription has been read by Dr. M.G.S. Narayanan, Dr. M.R. Raghava Varier and the Director of Archaeology, Sri. Manmadan Nair.

The inscription reads:

*"Virychika viyaa-zham Idava Naaya-ttin
Ven-kundru- nat utatya Ekken komathy kuthicha kiner"*

Translation:

"The well was caused to be dug by Venkundranadu Ekken
Komathy in the month of Virychika viyaazham Idava Naayattin."

The inscription may be datable to the 10th to 14th centuries on the basis of palaeography. The inscription clearly hints about the presence of the ancient Venkundranadu kingdom. The exact boundary of Venkundranadu is not known. It is not certain if the geographical boundary of the ancient Venkundranadu coincides with the boundary of Venganadu Nambidi principality of the early 20th century. It is believed that the Venganadu Nambidis had also enjoyed their privileges obtained by the Venkundranadu or Venginadu rajahs of ancient period.

The earliest reference to the Venkundranadu was obtained in 1895 with the discovery and transcription of an ancient epigraph on the *moolasthanam* (foundation base) of the Vadakkunnathan temple at Thrissur (*South Indian Inscriptions* V: 787). The inscription in Grantha and Tamil characters is tri-lingual—Sanskrit, Malayalam and Tamil.

It reads:

*"Viyaazham Dhanu naayattin ven-kundru- nat- utaiya
Iravi Viran sri- moolasthanam karinkkal Pani cheyyi - chedbe.
Panayan chery ttti pani kon-datbe".*

(*South Indian Inscriptions* V: 787)

This inscription is the first source that proved that the king Vira Ravi of Kollengode was a historical figure, not a legendary character. According to Prof. K.V. Krishna Aiyer (1973) this inscription can be assigned to sometime either before A.D. 991 or after A.D. 1035 (11th or 12th century).

Pillared Halls (Kalmandapas)

Two four-pillared halls are found at the Kovilakamparambu site. One pillared hall is open and the other is converted into a shrine for a Durga idol, by closing the sides with walls. Both the mandapas measure 2.6 m x 2.6 m in area and the height is 2.7 m. Originally, the shrine had only the lower half of the Durga image and the torso of the image was found later, while excavating the well. The chronology of the

The image is seated in *Itasana* on a pedestal with *jatabharam* spread out in five layers. Both the ears have *patbrakundalas*. It is adorned with three *valayas* and two *keyura valayas* each. The right palm is placed open on the right thigh holding a flower and the left hand rests on the left thigh. The sacred thread (*yajnopavitha*) crosses over the left shoulder. It has layers of chains or necklaces, and also an *udharabandha*. There are anklets (plain and with *chilangais*) in both the legs. The rounded sculpture has prominent, protruding eyes. Certain attributes of this image resemble Sastha.

Fig. 8. Stone Idol of Muneeshwararam/Sastha(?), Viruthy.

Hero Stone

A hero stone is found to the northwest of the Shiva temple at Viruthy (Fig. 9). A soldier holding a chained tiger is carved on the stone (MMNR 2005). The exposed portion of the hero stone measures 0.7 m x 0.7 m.

Fig. 9. Hero stone of Pulikuthi Mannadiyar

Oral tradition preserves the story of Pulikuththy Mannadiyar who captured a dreaded tiger that troubled the local people. Happy with the bravery of Mannadiyar, the then rajas of Kollengode gifted this land to him at Viruthy. It is reported the Mannadiar was killed by the Durga Devi of Pallasena Bhagavathikavu, situated 5 km west of Kollengode, by drowning him in the lotus pond. He was cremated in the temple premises itself at Pallasena and his *samathi* (monument) can be found here. The Siva temple at Viruthy is still under the control of the descendants of Pulikuththy Mannadiyar. According to the family

sources, the Mannadiyars did not approve the power of Kollengode Nambidi dynasty, who were empowered by the Zamorin. Therefore, the period of Pulikuththy Mannadiyar might be datable to the period before the capturing of the Kollengode kingdom by the Zamorin, around 14th century A.D.

The tradition of erecting hero stones is very common in the Palghat region. They occur in large number in the Attapadi area. Another hero stone was discovered by the author near Kottayambalam 4 km from Viruthy.

mandapas is not clear. There is a view that it could date to 8th-9th centuries A.D.

Kudukulam

Kudukulam is a pond belonging to the temple lying to the east of the well. It is reported that originally it was built with granite blocks, which were robbed by the local people. This pond seems to have some historical significance.

Viruthy

Viruthy is situated 4 km southeast of Kollengode. This site has a stone idol (Muneeswaran/Sastha?), a padapeedam (footprints), a stone pillar, manikundram lotus pond, a herostone, a megalithic (?) menhir and a motif of fish and crocodile carved on the walls of the Shiva temple.

The term 'Viruthy' is also known as 'dhanabhoomi', which means the land gifted by the royalty. The usage of the term 'viruthy' dates back to the medieval period. The Viruthy land was normally given to persons as a reward for their services to the country or temple. The present Viruthy land is divided into Valiya Viruthy and Cheriya Viruthy or Eda Viruthy. Now the ownership of the Viruthy land is possessed by local people. Perhaps it is possible that this area was donated to some individuals by the kings in the early period.

Stone Pillar

The Shiva temple at Viruthy has a huge stone pillar in front of the Muneeswaran shrine. Its exact function is not clear. The pillar does not appear to be a *deepastambam* (Lamp post). It could have been a victory pillar or erected by the devotees for some purpose.

Padapeedam (Footprint)

Another interesting find is a stone slab (1.26 m x 0.76 m) carved with a pair of footprints (29 cm x 10 cm) found in the northeastern corner of the Manikundram lotus pond, outside the Siva temple complex at Viruthy. The exact context of this *padapeedam* is not known. Actually the concept of padapeedam is related to the Jainism or Buddhism and, hence this *padapeedam* could have associated with any of these religions.

Stone Image

A stone image, locally known as Muneeswaran, Rishiswaran or Rajarshi, obtained nearly seventy years ago, while cleaning the Manikundram lotus pond, is installed in a separate shrine (Fig. 8).

- Gundert, Heraman 1868. *The Nampities in Social and Political Hierarchy - Keralolpathy and Keralappazhama*. Mangalapuram: Kerala Sahitya Academy.
- Gurukkal, R and M. R. Rahava Varier (Eds.) 1999. *Cultural History of Kerala*. Thiruvananthapuram: Department of Cultural Publications, Government of Kerala.
- Jenee, P. 2002. *Dimensions of Megalithic Culture of Kerala in Relation to Peninsular India: An Interdisciplinary Approach*. Ph.D. Dissertation. Vadodara: M.S University.
- Kareem, C.K. 1976. *Kerala District Gazetteers - Palghat*. Government of Kerala.
- Krishna Aiyer, K.V. 1973. The Venganad Nampidis. *Bulletin of the Ramavarma Research Institute*. Vols. X and XI.
- Krishnan Nair, Kongonttu 1935. Kerala Charithrathil Kollangodinte Pradhanyam. *Sahyadbaya Magazine* (13-08-1935). Thiruvananthapuram.
- Logan, William 1887. *Malabar Manual*. Madras: Government Press.
- MMNR 2005 - *Malayala Manorama* Newspaper Report (21-3-05) "Viruthiyela Veerakkal . Pulikuthimannadiyarudethennu thelinju". Palghat Edition.
- Paulose, C. 1990. *Some Aspects of Megaliths in Palghat Region—A Study*. Dharwad, India: Unpublished Ph.D. Dissertation, Karnatak University.
- Rajendran, P. 1990. *The Prehistoric Cultures and Environment*. New Delhi: Classical Publishing Company.
- Sanal Kumar, V. 1998. *Nenmeni Charithrathinte Eeduvayppu*. Malayala Manorama. May 17, 1998. Sunday Supplement.
- Sanal Kumar, V. 2001. A Geographical Analysis of Ancient Venginad Kingdom Region of Palghat District. Research Project-Colloquial Committee Report. University of Mysore.
- Valath, V.V.K. 1986. *Study of the Place names in Palakkad district*. Thrissur.
- Viswanathan Nair, Nenmara P. 1975. *Chilappathikaram by Ilanko Adikal*. Thrissur: Kerala Sahitya Academy.
- Ward, B.S. and Conner 1891. *Memoirs of the Survey of Travancore and Cochin (1816-1820)*. Madras.

Pallavur Shiva Temple Inscription

Pallavur lies 7 km west of Kollengode. The Shiva temple has a late historical Malayalam/Tamil inscription on the compound wall. This inscription has not yet been transliterated.

Sankarankudam Stone Inscription

The author has identified another stone inscription from the Sankarankudam temple, situated five km southwest of Kollengode near Cherapuram. This inscription is found on a stone slab close to the nalambalam. The stone slab on which the inscription is found measures 1 m x 0.8 m.

Prof. M.G.S. Narayanan's preliminary reading of the text is as:

"Sankaran kuda thirumura chekavaraude (padi thurathu) Melepathil Ponnar Mikkathayan Vidhina Vyazbathil Pani Cheyichu."

It speaks about the construction of the temple at Sankarankudam by one Melepathil Ponnar Mikkathayan. According to Dr. M.G.S. Narayanan, who visited the spot, and Dr. M.R. Raghava Varier, compared to the Kovilakamparambu inscription mentioned above, the Sankarankudam inscription is expected to be later.

Conclusion

The survey indicates that Kollengode area is rich in archaeological remains of Megalithic and Medieval periods. A proper documentation and more detailed studies on these remains will shed more light on the past of Kollengode region.

Acknowledgements

I would like to acknowledge Dr. M.G.S. Narayanan, Dr. John Ochanthuruth, and Prof. Raghava Varier and also the staff of the Kerala State Department of Archaeology and the Centre for Heritage Studies for their suggestions.

References

- Abraham, S. A. 2002. *Social Complexity in Early Tamilakam - Sites And Ceramics From The Palghat Gap, Kerala, India*. Unpublished Ph.D. Dissertation, University of Pennsylvania, Philadelphia.
- Abraham, S.A. 2004. Applying Anthropological Models of Social Complexity to Early Tamilakam: The Palghat Gap Survey. *The Journal of the Centre for Heritage Studies* 1: 1-19.
- Buchanan, Francis 1800. *A Journey from Madras through the Countries of Mysore, Malabar and Canara* Vols. 1 and 2. 2nd Edn. Madras.

പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ പ്രാചീനകാല ആരാധനാസമ്പ്രദായങ്ങൾ

വി സനൽകുമാർ

പ്രാചീനദ്രാവിഡസംസ്കാര ആരാധനാസമ്പ്രദായങ്ങളുടെ ജീവൽസ്ഥാനകങ്ങൾ ഇന്നും ശക്തമായി നിലനിൽക്കുന്ന പ്രദേശമാണ് പാലക്കാട് ജില്ല. ഒരൂപക്ഷേ, കേരളത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ദ്രാവിഡസംസ്കാര ആരാധനാ രീതി ദൃശ്യമാകുന്നതും ഇവിടെത്തന്നെ. പ്രാചീനതമിഴകത്തിന്റെ ഭാഗമായ ചേരനാടിന്റെ ഹൃദയഭാഗത്താണ് പാലക്കാടിന്റെ സ്ഥാനം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, പ്രാചീനആരാധനാരീതികളുടെ തെളിവുകളും സ്ഥലനാമങ്ങളും ഇവിടെ ശക്തമായി ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. തെന്മലമലനിരയോടു ചേർന്നു കിടക്കുന്ന ചിറ്റൂർ, ആലത്തൂർ എന്നീ താലൂക്കുകളിലാണ് ഇവയുടെ പ്രഭാവം ഏറ്റവും ശക്തം. തുറസ്സായ പ്രദേശത്തെ പാറപ്പുറത്തോ മരച്ചുവട്ടിലോ ആണ് ഇത്തരം ക്ഷേത്രങ്ങൾ (open aired shrines) കാണപ്പെടുന്നത്. കുന്നിൻപ്രദേശങ്ങൾ, പാറപ്പുറങ്ങൾ, തുറസ്സായ പ്രദേശങ്ങൾ എന്നിവിടങ്ങളിലാണ് ഇവ പൊതുവെ കണ്ടുവരുന്നത്. ചിങ്ങൻചിറ, ഗോവിന്ദാമല, ചാത്തിയോട്, ചാത്തൻപാറ, വീഴുമല, കോട്ടമല, വാമല തുടങ്ങിയ അമ്പതിലധികം പ്രദേശങ്ങളിലാണ് ഇവയുടെ വിന്യാസം. ഭദ്രകാളി, കറുപ്പുസാമി, അയ്യപ്പൻ, മുരുകൻ, മുണ്ടിയൻ തുടങ്ങിയ ആരാധനാമൂർത്തികൾക്കു പുറമേ കാളകളെയും ആരാധനാമൂർത്തികളായി സങ്കല്പിക്കുന്ന പ്രതിഷ്ഠകളും കാണാവുന്നതാണ്.

തുറസ്സായ പ്രദേശങ്ങളിലെ ആരാധനാസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ആരംഭത്തിന് സഹസ്രാബ്ദങ്ങളുടെ പഴക്കമുണ്ട്. മഹാശിലായുഗകാലത്തെ അടക്കം ചെയ്ത കല്ലറകൾക്കകത്തുനിന്ന് മരണാനന്തരക്രിയകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ശക്തമായ തെളിവുകൾ ധാരാളം കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ഏകീകൃത പ്രാചീനസംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങൾ ഇവിടെയും ദൃശ്യമാണ്. ബി സി 1000-നും എ ഡി 800-നും ഇടയ്ക്കാണ് തുറ

സ്തായ പ്രദേശങ്ങളിലെ ആരാധനാസമ്പ്രദായങ്ങളുടെ പ്രഭാവകാലം.

തെന്തലത്താഴ്വരയിലെ നദികൾ, അരുവികൾ, കുളങ്ങൾ, കിണറുകൾ, കൃഷിയിടങ്ങൾ, പാറപ്പുറങ്ങൾ, കുന്നിൻപുറങ്ങൾ എന്നിവയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം തുറസ്സായ പ്രദേശങ്ങളിലെ ആരാധനാതീതി വികസിച്ചുവരാൻ അനുകൂലഘടകമായിരുന്നു. പേരാലുകൾ, കാഞ്ഞിരം, അരിളി തുടങ്ങിയ വൃക്ഷച്ചുവടുകളിലാണ് ഇത്തരം ആരാധനാമൂർത്തികളെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്നത്. ദൈവികവൃക്ഷങ്ങളായി പണ്ടുകാലം മുതൽതന്നെ ഇത്തരം വൃക്ഷങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക സ്ഥാനം കൽപ്പിച്ചിരുന്നു. സംഘകാലഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ വൃക്ഷാധാരണപ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. പ്രാചീനഹിന്ദുമതത്തിലും ജൈനമതത്തിലും ബുദ്ധമതത്തിലുമൊക്കെ വൃക്ഷാധാരണവും മൃഗാധാരണവും നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു.

ചിങ്ങംചിറ

പ്രകൃതിദൃശ്യങ്ങളിൽനിന്നുള്ള സംരക്ഷണം, നാൽക്കാലികളുടെ അഭിവൃദ്ധി, കാർഷികാഭിവൃദ്ധി, കുടുംബസുരക്ഷ എന്നിവയുടെ ആഗ്രഹപൂർത്തീകരണത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ് ഇത്തരം ആചാരാനുഷ്ഠാനക്രമത്തിനു പിന്നിലെ പ്രേരകഘടകം. ആഗ്രഹപൂർത്തീകരണത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള പ്രതീകമെന്നോണം പലവിധ കാണിക്കുകളും അർപ്പിക്കാറുണ്ട്. വീരമൃത്യുവരിച്ച യോദ്ധാക്കളുടെ രൂപങ്ങൾ, അസുഖം ബാധിച്ച കുട്ടികളുടെയോ മുതിർന്നവരുടെയോ പ്രതിരൂപങ്ങൾ എന്നിവ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. കന്നുകാലികളുടെ വർദ്ധനവിനും കളിമണ്ണിന്റെയും കമിങ്കല്ലിന്റെയും രൂപത്തിലുള്ള ശില്പങ്ങൾ അർപ്പിക്കാറുണ്ട്.

ആരാധനാമൂർത്തികൾ ഇല്ലാത്തതും ഉള്ളതുമായ തുറസ്സായ ആരാധനാകേന്ദ്രങ്ങളും നിലവിലുണ്ട്. കോവിലുകൾ, കാവുകൾ എന്നീ പേരുകളിലൊക്കെ അവ ഇന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. അര കിലോമീറ്ററോളം ചുറ്റളവിൽ വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന പേരാലുകളുടെ മധ്യത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഈ കോവിലിനുചുറ്റും ഇപ്പോൾ രണ്ട് വൻവൃക്ഷങ്ങൾ മാത്രമാണുള്ളത്. ചിങ്ങൻചിറയിലെ ആരാധനാകേന്ദ്രം കറുപ്പസ്വാമിയുടെ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഇവിടത്തെ ആരാധനാമൂർത്തിയുടെ പഴക്കം വളരെ കൂടുതലാണ്. ചരി

കലാഭാഷാ ബുദ്ധിമുട്ട്-സെപ്തംബർ '09

ത്രകാരന്മാരുടെ ശ്രദ്ധ വേണ്ടത്ര തി
 ണ്ണിട്ടില്ലാത്ത കരിങ്കല്ലിൽപ്പണിത മുര
 ഷന്റെയും സ്ത്രീയുടെയും ശിപ
 ണ്ണും വീരക്കല്ലുകളും അവിടെയുണ്ട്.
 രാജകീയപ്രൗഢിയുടെ പൈതൃകം
 അവകാശപ്പെടാനുണ്ട് ഇവിടത്തെ
 പ്രതിഷ്ഠകൾക്ക്. പരിസരപ്രദേശ
 ളിൽനിന്നും തമിഴ്നാടിന്റെ വിദൂര
 ദേശങ്ങളിൽനിന്നും ധാരാളം ഭക്തർ
 ഇവിടെയെത്തി സ്വയം പുജ നടത്തി
 പ്രസാദം പാകംചെയ്ത് അർച്ചന
 ത്താറുണ്ട്. മാത്രമല്ല, ഇവിടുത്തെ
 തൊട്ടിൽമാതൃകകൾ കൃഷ്ണൻ
 ജനിച്ചതിന്റെ ആഗ്രഹപൂർത്തീക
 ത്തിനു വേണ്ടിയാണെന്ന് പഴമക്കർ
 പറയുന്നു. കാളകളുടെയും പടയാള
 കളുടെയും കുതിരകളുടെയും രൂപം
 കാണാവുന്നതാണ്.

ചാത്തിയോട്പാറയിൽ തി
 കൽനിർമ്മിത അഴികൾക്കകത്ത് ശ്രീ

ഷ്ഠിപ്പിച്ചുള്ള മഹാകാളിപ്രതിഷ്ഠയ്ക്കും പാറപ്പുറത്ത് ആലേഖനംചെയ്ത
 കാളിയുടെ രൂപത്തിലുള്ള ശിലാചിത്രത്തിനും സഹസ്രാബ്ദങ്ങളുടെ പഴക്ക
 മുണ്ട്. ഇവിടെ തമിഴ്നാട്ടിലെ വിദൂരസ്ഥദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് വർഷത്തിലൊ
 കൽ എത്തിച്ചേരുന്ന ഭക്തരുടെ എണ്ണത്തിൽ കുറവ് വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും
 കാഞ്ഞിരമരത്തിനു ചുവട്ടിലെ വീഴുമല തുടങ്ങിയ തുറസ്സായ പ്രദേശങ്ങളിൽ
 വിവിധ കാലഘട്ടങ്ങളിലെ ചരിത്രാവശിഷ്ടങ്ങൾ ദൃശ്യമാണ്. എന്നാൽ,
 ഇപ്പോൾ വിദൂരഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരു ഭക്തനും ഇവിടെ വരുന്നില്ല. ഒരു ആ
 ധനാക്രമവുമില്ലാതെ നശിച്ചുകിടക്കുകയാണിവിടം. ഇത്തരത്തിൽ ഉപേക്ഷി
 ക്കപ്പെട്ട നിരവധി സംസ്കൃതകേന്ദ്രങ്ങൾ പല ഭാഗങ്ങളിലുമുണ്ട്.

നെല്ലിയാമ്പതിമലനിരകളിലെ തെന്മലത്താഴ്വരയുടെ മുകളിൽ
 ഗോവിന്ദതീർത്ഥത്തിനു സമീപമുള്ള ഗോവിന്ദമലയും ഒരുപാട് ചരിത്ര
 സ്മൃതികളുടെ അധീനപ്രദേശമാണ്. ഇവിടത്തെ വേലുകൾ, പാദപീഠം, സ്ഥ
 നാമം എന്നിവയൊക്കെ പ്രത്യേക പഠനമർഹിക്കുന്നു. തൈപ്പായനാളിൽ തി
 ഴ്നാട്ടിൽനിന്നാണ് ധാരാളം തീർത്ഥാടകർ എഴുന്നൂറു മീറ്റർ ഉയരെ സ്ഥിതിച
 യ്തുന്ന ഗോവിന്ദമല കയറി ഗോവിന്ദതീർത്ഥം നുകർന്ന് സായുജ്യം ത്സേ
 നത്.

ചിങ്ങാചിറ

ആദ്യ കാല ഹിന്ദുമതം, ജൈനമതം, ബുദ്ധമതം എന്നിവയുടെ ആരാധനാ രീതികളായിരുന്നു ഇത്തരം തുറസ്സായ സ്ഥലത്തെ ക്ഷേത്രമാതൃകകൾ. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിനു ശേഷം പുറംനാടുക

ളിൽനിന്നുള്ള കുടിയേറ്റത്തെത്തുടർന്ന് ബ്രാഹ്മണസ്വാധീനം വർദ്ധിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതോടെയാണ് കരിങ്കൽനിർമ്മിത ക്ഷേത്രമാതൃകകൾ വളർന്നുവന്നത്. കരിങ്കൽനിർമ്മിത ജൈനക്ഷേത്രങ്ങളും ഹിന്ദുക്ഷേത്രങ്ങളും എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷമാണ് വികാസംപ്രാപിച്ചതെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ നിർമ്മിച്ച് തകർന്നടിഞ്ഞ ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഇൗ പ്രദേശത്തുണ്ട്. പുത്തൻ രാജകീയ ഭരണകൂടങ്ങളുടെ ഉദയാസ്തമയങ്ങൾ ഈ പ്രദേശത്തെ സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തിക രംഗങ്ങളിൽ വൻപ്രഭാവങ്ങൾ വിവിധ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ ചില ഘടകങ്ങളും ഒരു വിഭാഗം ജനതയെ തമിഴകത്തിന്റെ മറ്റു മേഖലകളിലേക്ക് കുടിയേറിപ്പാർക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചിരിക്കാം. ഇവരുടെ പാലക്കാടുജില്ലയുമായുള്ള മുൻകാല വംശീയബന്ധമാവാം പിൻതലമുറക്കാളെ തങ്ങളുടെ കുലദേവതകളെ വർഷത്തിലൊരിക്കൽ സന്ദർശിച്ച് ആരാധന നടത്താൻ പ്രേരിപ്പിച്ച ഘടകം. ക്ഷേത്രാരാധനാ സംവിധാനം പീനീട് നിലവിൽ വന്നുവെങ്കിലും മധ്യകാലഘട്ടത്തിലും അതിനുശേഷവും ഇത്തരം സ്വതന്ത്ര ആരാധനാസംവിധാനം നിലനിന്നിരുന്നു.

ഇന്ന് അവഗണനയേറ്റുകഴിയുന്ന ചരിത്രമൂല്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന തുറസ്സായ സ്ഥലത്ത് വിന്യസിച്ചുകിടക്കുന്ന ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട നിലയിലുള്ള ഇത്തരം ആരാധനാകേന്ദ്രങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്.

വി. സനൽകുമാർ
 അദ്ധ്യാപകൻ, പുറംനടുത്തുശാസ്ത്രഗവേഷകൻ.
 വിലാസം: ലിയോ ഹെറിറ്റേജ്,
 ആദിവാസിമാളടിക്കൽ, മസൂർ,
 മനവേനി, പി. ഒ, കൊല്ലംകോട് - 678 506

PL-124 THE GEOGRAPHICAL IDENTITY OF SEAT OF ANCIENT CITY OF CHERA KINGDOM PORAINADU OF KERALA

Dr. V.SANALKUMAR,HSST (Geography)- Kerala Govt Best Higher Secondary Teacher Award- 2012

Jayakeralam H.S.S, Pulluvazhi (PO), Ernakulam District.Kerala State- Pin 683541

E-mail: v.sanalkumar@gmail.com

Abstract:

Even though historians have been generally analyzed about the existence of South Indian ancient City of Porainadu/Chera Kingdom of South Indian Tamizhakam based on the Tamil Classical Sangam and Post Sangam literatures that prevailed between the period from 300 B.C to 300 A.D, the identity of actual location of seat of ancient city of Chera Kingdom 'Porainadu' with its geographical and archaeological background, has not yet been properly explored. The field exploration conducted by the present researcher along the tributary zone of the Gayathripuzha Valley of the mighty river Peraru/Bhararhapuzha of Palakkad District of Kerala State have been yielded a large number of geographical and archaeological evidences datable between above 10,000 B.C to 1800 A.D. This section deals with the geographical identity of the seat of ancient Porainadu in Palakkad district of Kerala State based on historical, geography and archaeological evidences. The analysis concludes that the Porainadu culture was not a sudden outcome but surely be the continuation of the Mesolithic, Neolithic, Megalithic and Early historic culture and the Palakkad District of Kerala State was the hub of Porainadu is the main theme of this research paper.

Key words: Porainadu, microliths, Postholes, Mrgaliths,Rock Engravings, Sangam and Post Sangam Works.

PL-125 Solid Waste Management Planning in Aurangabad City

Dr. S. A. Patil
Professor ,Dept. of Geography,

S. B. SavantAssistant
Research Student, Dept. of Geography

M.S.S. Arts, comm. & Science College Jalna

Abstract:

India is one of the most densely populated countries in the world has the lowest sanitation coverage. The proportion of household using improved sanitation facilities is just 40%. Aurangabad city was selected for the study purpose.

The paper analysis the solid waste management and disposal at in Aurangabad agencies involved, their infrastructure, manpower, funds and the problems faced by the agencies & also examine the effectiveness of the project introduced last year. In order to have better

UNIVERSITY OF MYSORE

XI INTERNATIONAL CONFERENCE
ON

ENVIRONMENT, TOURISM & DEVELOPMENT

22 - 24 February 2012

Certificate

This is to certify that Dr / Ms / Mr *V. Saral.kumar*.....
has participated / presented a paper entitled in the
.....

XI INTERNATIONAL CONFERENCE ON ENVIRONMENT, TOURISM & DEVELOPMENT organized by the
Department of Studies in Geography, Manasangothri, Mysore & Deccan Geographical Society of India, Pune.

Asima Nusrath
Dr. Asima Nusrath
Convener

Dr. H. Nagaraj
Dr. H. Nagaraj
Organising Secretary

Prof. B. C. Valdy
Prof. B. C. Valdy
Secretary General DGSI, Pune

INDIAN COUNCIL OF SOCIAL SCIENCE RESEARCH (ICSSR)

(Western Regional Centre)

Sponsored

**IInd National Level Conference on
Sustainable Urban Environment with
Special Reference to Rural Urban Changes**

Organised by

**KIRTI M. DOONGURSEE COLLEGE &
KONKAN GEOGRAPHERS' ASSOCIATION,**

**SINDHUDURG
Certificate**

This is to certify that Dr./Ms./Mr. DR.V. SANALKUMAR
has participated / presented a paper entitled The Geographical Identity
of Ancient Seat of Chera Kingdom Porainadu of Kerala

in the IInd National Conference on "Sustainable Urban Environment with
Special Reference to Rural Urban Changes" at Kirti M. Doongursee College,
Dadar (W), Mumbai - 400 028 from 18th to 20th January 2013.

Chairman

Konkan Geographer's Association

Organising Secretary

Convener

Principal

Kirti M. Doongursee College

STATE COUNCIL OF EDUCATIONAL RESEARCH AND TRAINING

SCERT - KERALA

VIDYABHAVAN, POOJAPPURA, THIRUVANANTHAPURAM - 695 012

CERTIFICATE

This is to certify that Dr./Mrs./Mr. V. Sanal kumar

has participated in the State Core Resource Group

State Resource Group/ District Resource Group/ Teacher Training Programme at Higher Secondary Level

from 30.07.06 to 1.08.06 at Renewal Centre, Ernakulam

Place:

Date:

Course Co-ordinator

S. Valsala kumar

Director

सत्यमेव जयते

Sanal Kumar. V

of the
Kerala State

*AS A PRESIDENT'S SCOUT
you have prepared yourself for service to
God, country and your fellowmen and
have shown yourself a true member of
the great family of scout brotherhood.
I congratulate you and wish you God
speed. May your life be a joyous
adventure in the service to others.*

No. HQ/KE-103/S-818/7/82
Date 17/3

Zail Singh

PRESIDENT OF INDIA

INTERNATIONAL CONFERENCE

ON

Population Dynamism and Sustainable Resource Development

March 25-27, 2012

Organised by

Department of Geography (under SAP-JDRS-II Programme)
Aligarh Muslim University, Aligarh (INDIA)

This is to Certify that Prof./Dr./Mr./Ms. Y. SANJAL KUMAR, H.SST...GEOGRAPHY.....
TAYAKKERAM H.S.S. PULLUVAZHY, ERNAKULAM (Dist)...KERALA.....
Participated / Presented the Research Paper Entitled *The Push and Pull Effects of*
Migration on the Ancient Settlement Site Along the Gayathripuzha
Valley of Palakkad district in Kerala state.....

Prof. Farasat Ali Siddiqui
Chairman & Coordinator DRS-II

मानव संसाधन विकास मंत्रालय

MINISTRY OF HUMAN RESOURCE DEVELOPMENT

स्कूल शिक्षा और साक्षरता विभाग
Department of School Education and Literacy

राष्ट्रीय शिक्षक पुरस्कार-2012
NATIONAL AWARD TO TEACHERS - 2012

विशिष्ट प्रतिभा-सम्पन्न शिक्षक के रूप में समाज की बहुमूल्य सेवा के लिए प्रदान किया जाता है।

Given in recognition of valuable services to the community as a teacher of outstanding merit.

श्री वी० शंभल कुमार
एच० एस० एस० टी० (भूगोल)
जयकैरलम उच्चतर मा० विद्यालय
पुल्लुवाझी
जिला - एरनाकुलम
केरल

Dr. V. Sanal Kumar
H. S. S. T. (Geography)
Jayakeralam Higher Sec. School
Puluvazhi
Ernakulam District
Kerala

सचिव, भारत सरकार Secretary, Government of India
नई दिल्ली, 5 सितम्बर, 2013 - New Delhi, 5 September, 2013

അന്യമില്ലാത്ത മാർക്സിസ്റ്റ് സൈദ്ധാന്തികൻ പി. അറാവിനിലുള്ളതുകൊണ്ടും കൂടുതലായവരുടെയും കൂട്ടായ്മയിലൂടെയും ഹയർ സെക്കന്ററി സ്കൂളിലെ അദ്ധ്യാപകനായ യോഗി. വി. സനൽകുമാർ മികച്ച അദ്ധ്യാപകനുള്ള 2012 ലെ സംസ്ഥാന അവാർഡ് അതാദ്യം 2013 ലെ ദേശീയ അവാർഡ് അതാദ്യമാണ്.

ശശിന്ദ്രന്റെ കൊലപാതകം

ആത്മഹത്യയാക്കാൻ സി.ബി.ഐയും ശ്രമിച്ചു

സഹോദരൻ വി. സനൽകുമാറിന്റെ വെളിപ്പെടുത്തൽ

അവാർഡ് സി.ബി.ഐയുടെ കീഴിൽ കമ്പനി സെക്രട്ടറി ശശിന്ദ്രന്റെയും കുട്ടികളുടെയും ദുരൂഹമായ സംഭവങ്ങൾ സന്യാസനായ തെളിയിക്കാനുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇളയസഹോദരൻ യോഗി. വി. സനൽകുമാർ കൊലപാതകമാണ് എന്ന് ബന്ധുക്കൾ ഉറപ്പുവരുത്തുകയും ശശിന്ദ്രന്റെയും കുട്ടികളുടെയും മരണം ആത്മഹത്യയാക്കാൻ സി.ബി.ഐയും കൊടിയടിയിൽ നിസ്സഹായ് കൊടുത്തത് കൂടുതലായവർ വലിയ കോലാഹലമുണ്ടാക്കി.

സി.ബി.ഐയുടെ ആദ്യ അന്വേഷണവും സത്യം അന്വേഷിക്കാനാണ് ശശിന്ദ്രന്റെയും കുട്ടികളുടെയും മരണങ്ങളും സംഭവങ്ങളും നിരന്തരമായി നടന്നുവന്നിരുന്നതായി സനൽകുമാർ

2 വവാർ സി.ബി.ഐയുടെ അഴിമതികളെ എതിർത്തിന്റെ പേരിൽ എന്റെ സഹോദരൻ കൂടിയായ യോഗി. വി. സനൽകുമാർ ശശിന്ദ്രന്റെയും കുട്ടികളുടെയും കൊലപാതകം തുടങ്ങിയ സാധ്യതകൾക്കു സി.ബി.ഐയുടെ സഹായം അന്വേഷിക്കാനും നടത്തിയ അന്വേഷണങ്ങളെ എതിർക്കാനും സി.ബി.ഐയുടെ കോടതിവിധിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പുതിയ അന്വേഷണ സഹായത്തിന് പുതിയവകയിൽ നൽകി സി.ബി.ഐയുടെ അന്വേഷണം നടക്കുകയാണ്. ശശിന്ദ്രന്റെയും കുട്ടികളുടെയും ദുരൂഹമായ മരണം ആസ്വസ്ഥത കൊലപാതകമായിരുന്നു എന്ന് സംബന്ധിച്ച കൂടുതലായവർക്ക് വ്യത്യസ്ത സ്രോതസ്സുകളിൽനിന്ന് വലിയ വിവരങ്ങൾ സി.ബി.ഐയ്ക്ക്

യോഗി. വി. സനൽകുമാർ

നൽകിയത് ഗൗരവത്തിൽ സി.ബി.ഐ അന്വേഷണ വിധയത്തിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചു ശശിന്ദ്രന്റെ കൂടുതലായവർക്കും, ആക്ഷൻ കൗൺസിലിനും, പൊതുസമൂഹത്തിനും ഉണ്ട്.

ആത്മഹത്യ ചെയ്തില്ല കൊലപാതകമാണ് ഉറപ്പുവരുത്തപ്പെട്ടതല്ലാതെ മറ്റേ അന്വേഷണം നടത്തിയ കമ്പനി ഡയറക്ടറുമാർക്കും, പൊലീസ് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും, ബഹു. മഹാകോടതിയിൽ സി.ബി.ഐ അന്വേഷണ

ശശിന്ദ്രന്റെയും കുട്ടികളുടെയും ദുരൂഹമായ മരണം ആസ്വസ്ഥത കൊലപാതകമായിരുന്നു എന്ന് സംബന്ധിച്ച കൂടുതലായവർക്ക് വ്യത്യസ്ത സ്രോതസ്സുകളിൽനിന്ന് വലിയ വിവരങ്ങൾ സി.ബി.ഐയ്ക്ക് നൽകിയത് ഗൗരവത്തിൽ സി.ബി.ഐ അന്വേഷണ വിധയത്തിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചു ശശിന്ദ്രന്റെ കൂടുതലായവർക്കും, ആക്ഷൻ കൗൺസിലിനും, പൊതുസമൂഹത്തിനും ഉണ്ട്.

അന്യമില്ലാത്ത മാർക്സിസ്റ്റ് സൈദ്ധാന്തികൻ പി. അറാബിനിലുള്ളതുകൊണ്ടും കൂടുതലായതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലേക്ക് അയക്കേണ്ടതും ഹയർ സെക്കന്ററി സ്കൂളിലെ അദ്ധ്യാപകനായ യോഗ. വി. സനൽകുമാർ മികച്ച അദ്ധ്യാപകനുള്ള 2012 ലെ സംസ്ഥാന അവാർഡ് അതാദ്യം 2013 ലെ ദേശീയ അവാർഡ് അതാദ്യമാണ്.

ശശിന്ദ്രന്റെ കൊലപാതകം

ആത്മഹത്യയാക്കാൻ സി.ബി.ഐയും ശ്രമിച്ചു

സഹോദരൻ വി. സനൽകുമാറിന്റെ വെളിപ്പെടുത്തൽ

അവാർഡ് സി.ബി.ഐയ്ക്ക് മുൻ കമ്പനി സെക്രട്ടറി ശശിന്ദ്രന്റെയും കുട്ടികളുടെയും ദുരൂഹമായ സംഭവങ്ങൾ സന്യാസനായ തെളിയിക്കാനുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇളയസഹോദരൻ യോഗ. വി. സനൽകുമാർ കൊലപാതകമാണ് എന്ന് ബന്ധുക്കൾ ഉറപ്പുവരുത്തുന്ന ശശിന്ദ്രന്റെയും കുട്ടികളുടെയും മരണം ആത്മഹത്യയാക്കാൻ സി.ബി.ഐയും കൊടിയടിയിൽ നിസ്സഹായ് കൊടുത്തത് കൂടുതലായതിന് വലിയ കോലാഹലമുണ്ടാക്കി.

സി.ബി.ഐയുടെ ആദ്യ അന്വേഷണവും സത്യം അട്ടിമറിക്കാനാണ് ശശിന്ദ്രന്റെയും കുട്ടികളുടെയും മരണങ്ങളുടെ സംഭവങ്ങളും നിരന്തരമായി വീണ്ടും സനൽകുമാർ

യോഗ. വി. സനൽകുമാർ

2 വവാർ സി.ബി.ഐയുടെ അഴിമതികളെ എതിർത്തിന്റെ പേരിൽ എന്റെ സഹോദരൻ കൂടിയായ മുൻ കമ്പനി സെക്രട്ടറി വി. ശശിന്ദ്രനും കുട്ടികളും കൊല്ലപ്പെട്ടതുമായ സാധ്യതകൾക്കു സി.ബി.ഐയുടെ സാമ്പത്തിക അന്വേഷണം നടത്തിയതിനെത്തുടർന്ന് അന്വേഷണത്തിന് പുതിയ അന്വേഷണ സംഘത്തിന് പുതിയ കേസുകൾ നൽകി സി.ബി.ഐ അന്വേഷണം നടക്കുകയാണ്. ശശിന്ദ്രന്റെയും കുട്ടികളുടെയും ദുരൂഹമായ മരണം ആസ്വസ്ഥത കൊലപാതകമായിരുന്നു എന്ന് സംബന്ധിച്ച കൂടുതലായവയ്ക്ക് വ്യത്യസ്ത ഭ്രാന്തത്തങ്ങളിൽനിന്ന് വളരെയധികം വിവരങ്ങൾ സി.ബി.ഐയ്ക്ക്

നൽകിയത് ഗൗരവത്തിൽ സി.ബി.ഐ അന്വേഷണ വിഭാഗത്തിൽനിന്നു വന്ന ശശിന്ദ്രന്റെ കൂടുതലായവയ്ക്ക് കൂടെ, ആക്ഷൻ കൗൺസിലിനും, പൊതുസമൂഹത്തിനും ഉണ്ട്. ശശിന്ദ്രനും കുട്ടികളും ഒരിക്കലും

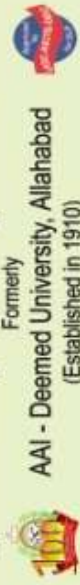
ആത്മഹത്യ ചെയ്തില്ല. കൊല്ലപ്പെട്ടതാണ് ഉറപ്പുവരുത്തേണ്ടതല്ല. കേസിലെ, മുൻപ് അന്വേഷണം നടത്തിയ കമ്പനിയുടെ പേരിനോടും, പൊലീസ് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥരോടും, ബഹു. മഹാജനങ്ങളിൽ സി.ബി.ഐ അന്വേഷണ

ശശിന്ദ്രന്റെയും കുട്ടികളുടെയും ദുരൂഹമായ മരണം ആസ്വസ്ഥത കൊലപാതകമായിരുന്നു എന്ന് സംബന്ധിച്ച കൂടുതലായവയ്ക്ക് വ്യത്യസ്ത ഭ്രാന്തത്തങ്ങളിൽനിന്ന് വളരെയധികം വിവരങ്ങൾ സി.ബി.ഐയ്ക്ക് നൽകിയത് ഗൗരവത്തിൽ സി.ബി.ഐ അന്വേഷണ വിഭാഗത്തിൽനിന്നു വന്ന ശശിന്ദ്രന്റെ കൂടുതലായവയ്ക്ക് കൂടെ, ആക്ഷൻ കൗൺസിലിനും, പൊതുസമൂഹത്തിനും ഉണ്ട്.

Dr. V. SANAL KUMAR

Sam Higginbottom Institute of Agriculture, Technology & Sciences - Deemed University
 Formerly
AAI - Deemed University, Allahabad
 (Established in 1910)

Master's Programmes	Graduate Programmes	Diploma Programmes
MBA <small>(Finance, Technology, Human Resource Management, Project Planning and Risk)</small> M.Sc. <small>(Computer Science, Maths)</small> M.Com.	BBA <small>(Cluster Management, Risk Management, Business Administration)</small> B.Sc. <small>(Computer Science, Maths)</small> B.Com	DBM DEM DSM DHM DFM DIIT PGDCA

Regional Study Centre of Distance Education, (CODE:MNKE 002)
 HILL VIEW INTERNATIONAL COLLEGE OF HERITAGE MANAGEMENT AND INFORMATION SCIENCE (HCH)
 Kollengode P.O., Palakkad Dist - 678 506
 E-mail : v.sanalkumar@gmail.com
 Ph : 94473 74283, 048454192, 04925-275772

(Career Guidance for Regular Course Admission in Medicine, Nursing, Engineering, Agriculture, Bio Technology, Pharmacy, Health Science, Animal Husbandry, Management, Arts & Science)

Geo - Heritage Archaeological Research Centre (GHARC)
 Regd. No. CA-611/05
 Narayani P.O., Kollengode, Palakkad-678 506
 Ph- 9447874283, 0484 2592308, 04923 283396
 E-mail : v.sanalkumar@gmail.com

മാനവിക ഭൂമിശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ

ഉന്യ-ജനങ്ങളും സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയും

CLASS - XII

ഒഡോ. വി. സഹായകൃഷ്ണമൂർ

ഡോ. വി. സന്തകുമാർ

ഔതിക ദൃശ്യസമ്പ്രദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ
 ഉന്മൂലം: ഔതിക പരിസ്ഥിതി

എൻ.സി.ഇ.ആർ.ടി

CLASS - XI

ഡോ. വി. സന്തകുമാർ

Sam Higginbottom Institute of Agriculture, Technology & Sciences - Deemed University
 Formerly
AAI - Deemed University, Allahabad
 (Established in 1910)

Master's Programmes	Graduate Programmes	Diploma Programmes
MBA (Finance, Marketing, Human Resource Management, International Business and Trade)	BBA (Finance, Marketing, Human Resource Management)	DBM
M.Sc. (Computer Science, Maths)	B.Sc. (Computer Science, Maths)	DEM
M.Com.	B.Com.	DSM
	BA	DIT
		PGDCA

Regional Study Centre of Distance Education, (CODE:INNAE 002)
HILL VIEW INTERNATIONAL COLLEGE OF HERITAGE MANAGEMENT AND INFORMATION SCIENCE (HICHS)
 Palakkad Road, Kollengode P.O., Palakkad Dist- 676 506
 E-mail : v.santhakumar@gmail.com

Ph: 94478 74283, 98464 54392, 80868 76268
 (Career Guidance for Regular Course Admission in Medicine, Nursing, Engineering, Arts & Science)

Geo - Heritage Archaeological Research Centre (GHARC)
 Regd No. CA-611/06
 Nenmeni P.O., Kollengode, Palakkad-678 506
 Ph: 9447874283, 0464 2592308, 04923 263396
 E-mail : v.santhakumar@gmail.com